

Předmluva

Milý Modrovide, milý čtenáři,

právě držíš v ruce zpěvník oddílu Modrovid. Byl sestaven z písní, které máme rádi, které nás baví, které nás rozesmějí ale i z takových, ve kterých je zapsána duše tábornictví a zálesáctví. Všechny jsme vybrali tak, abychom je mohli hrát u ohně s kytarami a jinými přenositelnými nástroji. Může se samozřejmě stát, že časem zhodnotíme, že o některou z nich není takový zájem a ze zpěvníku ji vypustíme, stejně tak ale můžeme přidat téměř, co si budeš přát. Už teď jsou ve zpěvníku písně, které si děti výslovně přály.

Ilustrace, které zpěvník zdobí, jsou někdy staré několik desítek let a podědili jsme je po našem táborovém předkovi a jiné jsou zcela nové. Některé písně jsou dokonce doplněny o zajímavosti, které jsme považovali za důležité nebo poučné.

Pamatuj, že akordy jsou místy zjednodušené a někde jsou možná dokonce úplně špatně – mohla se stát chyba. Pokud hraješ, hraj pro radost a pro ostatní nikoliv pro virtuózní přesnost a dokonalost.

A pokud tvrdíš, že neumíš zpívat, že neznáš text a nevidíš do zpěvníku, nevadí! Klidně jen broukej nebo zkrátka poslouchej, ale nejlépe uděláš, když to zkusíš. A znovu, a znovu. Smát se ti nikdo nebude. Jak jinak by se to měl Modrovid naučit než zkoušením?

Zpěvník nám dal spoustu práce, teď, ve druhé dokončené verzi, má 187 písní. Kdyby nám příprava každé zabrala patnáct minut (a to je hodně podhodnocený čas), výroba zpěvníku by zabrala skoro 47 hodin. A to nemluvím o ilustracích, tisku a vazbě. Chovej se tedy ke zpěvníku prosím hezky, ať nám vydrží a dělá nám radost co nejdéle.

Užívej hudbu, hraj a zpívej pro radost, hraj a zpívej pro kamarády.
Hraj a zpívej!

Za Osmovidy

Těchvoj

A protože tu ještě zbylo místo, napíšeme sem pro připomenutí náš zapalovací rituál:

Ohnivec, než zapálí oheň, vždy pronese větu a ostatní mu na ni odpoví:

Ohnivec: „Tak jako z kapky vody vzejde život,“

Ostatní: „Ať žije.“

Ohnivec: „z jiskry ať vzplane oheň s jasnou září.“

Ostatní: „Ať plane.“

Ohnivec: „Ať nás hřeje v našem tábořišti.“

Ostatní: „Ať hřeje.“

Ohnivec: „Ať nám svítí na cestu.“

Ostatní: „Ať svítí.“

Ohnivec: „Ať plane v našich srdcích a pomůže jim zřít.“

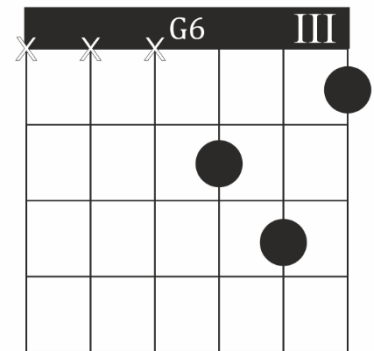
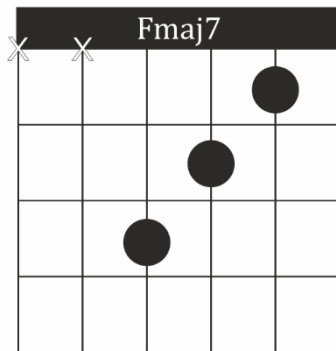
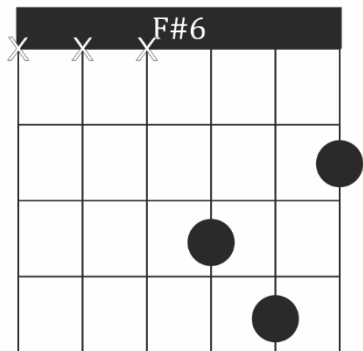
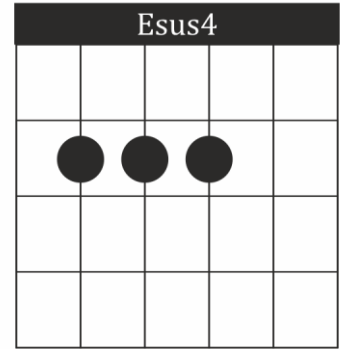
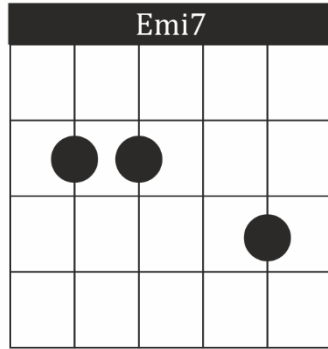
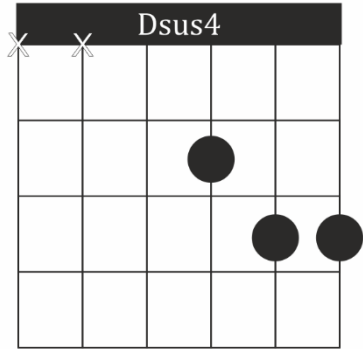
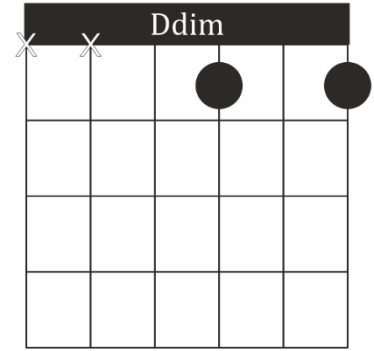
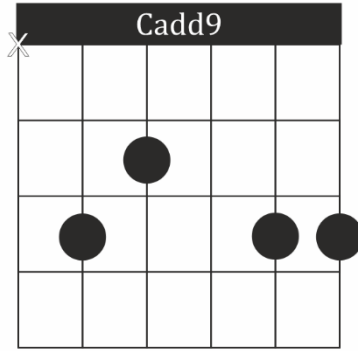
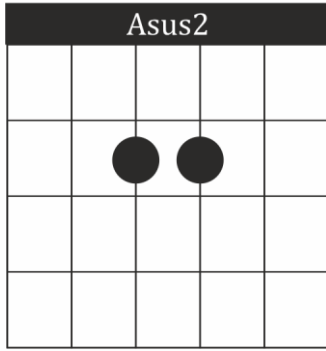
Ostatní: „Ať zříme.“

Ohnivec: „Jeho plamen ať vydrží v nás všech.“

Ostatní: „Ať vydrží.“

Ohnivec: „A jeho záři ať máme vždy na paměti.“

Ostatní: „Ať nezapomeneme na tyto ctnosti táborového ohně.“

Amazonka, 7
 Anděl, 7
 Animália, 157
 Až se k nám právo vrátí, 8
 Až vzlétnou ptáci, 8
 Babička Mary, 9
 Barevný svět, 10
 Batalion, 11
 Bedna od whisky, 12
 Bláznova ukolébavka, 13
 Blízko Little Bighornu, 14
 Blues Folsomské věznice, 14
 Bonsoir, Mademoiselle Paris, 15
 Buráky, 15
 Cikánská, 127
 Co jsem měl dnes k obědu, 16
 Čarodějnice z Amesbury, 17
 Čekej tiše, 18
 Černá díra, 19
 Čert ví, kdy kotvy zvednem, 19
 Červená se line záře, 5
 Čí že sú to koně, 20
 Darmoděj, 20
 David a Goliáš, 22
 Dej mi tón, 23
 Divocí koně, 23
 Divokej horskej tymián, 25
 Dobrodružství s bohem Panem, 25
 Dva havrani, 26
 Dva roky prázdnin, 156
 Dvě báby, 26
 Ďáblovo stádo, 27
 Ďáblový námluvy, 28
 Ezop a Brabenec, 30
 Frankie Dlouhán, 31
 Franta má péra, 32
 Grónská písnička, 33
 Hej teto!, 33
 Hejkal, 34
 Hlídač krav, 35
 Ho Ho Watanay, 35
 Hoja hoj, 36
 Holka od koní, 36
 Holubí dům, 37
 Hruška, 37
 Hudsonské šífy, 39
 Hvězdář, 40
 Igelit, 40
 Já jsem tak línej, 41
 Já, písnička, 41
 Jantarová země, 42
 Jarní kurýr, 42
 Jarní tání, 43
 Jaro, 43
 Jdem zpátky do lesů, 45
 Je to tak, 47
 Jennifer Lady, 48
 Jericho, 49
 Jonatán, 50
 Karavana mraků, 51
 Kdyby tady byla taková panenka, 51
 Když mě brali za vojáka, 53
 Když zima se vrací, 54
 Kelti jdou, 155
 Kluziště, 54
 Kometa, 55
 Kozel, 55
 Královna z Dundrum Bay, 57
 Kryt 202, 165
 Kytka, 57
 Lachtani, 58
 Lojza a Líza, 59
 Marnivá sestřenice, 60
 Mezi horami, 60
 Michalův song, 61
 Milé děti, 62
 Mississippi blues, 63
 Modrovidí, 3
 Montgomery, 63
 Morituri te salutant, 65
 Mosty, 65
 Na kameni kámen, 66
 Na rozloučenou, 66
 Nad Sázavou, 68
 Nagasaki Hirošima, 68
 Náměšť, 69
 Nehrálo se o ceny, 69
 Nekonfliktní typ, 70
 Nelituj, 72
 Není nutno, 72
 Nešahej na mě, 74
 Nevadí, 75
 Noe, 75
 Objedeme svět, 155
 Okno mé lásky, 77
 Okolo Hradce, 77
 Okoř, 153
 Omnia Vincit Amor, 78
 Opice, 79
 Oranžový expres, 80
 Osamělý město (Tereza), 80
 Otázky, 82
 Outsider Waltz, 83
 Panenka, 83
 Patrik a koleje, 85
 Petěrburg, 85
 Pijte vodu, 87
 Písek, 88
 Píseň malých pěšáků, 89
 Píseň, co mě učil listopad, 89
 Plná hrst, 91
 Pohár a kalich, 92
 Pochod marodů, 93
 Pojedu dál, 94
 Poraněný koleno, 94
 Poslední sklenka, 5
 Prodavač, 96
 Proklatej vůz, 98
 Proměny, 98
 Propil jsem gáži, 100
 Proti všem, 100
 Přes pláně, 102
 Přijela jsem v Cadillacu, 102
 Putovali hudci, 103
 Ráda se miluje, 104
 Rána v trávě, 104
 Ráno bylo stejné, 105
 Ročník 47, 6
 Rosa na kolejích, 105
 Rukávy, 107
 Růže z papíru, 107
 Růže z Texasu, 109
 Řekni, kde ty kytky jsou, 110
 Říkají, že d'ábel zdech, 111
 Safari, 98
 Sally Gray, 112
 Sbohem, galánečko, 112
 Sedí topič u piána, 114
 Sedmikráska, 114
 Sedmnáct dnů, 115
 Severní vítr, 115
 Skládanka, 116
 Slavici z Madridu, 116
 Sotva se narodíš, 118
 Spinkej, 118
 Srdce své dát, 160
 Starýho psa novým kouskům, 119
 Strč prst skrz krk, 119
 Strom, 120
 Š – š – š, 122
 Šnečí blues, 122
 Tak dej groš Zaklínači, 124
 Tak pravila matka, 164
 Tak už mi má holka mává, 125
 Takový schody do nebe, 125
 Táto táto, 127
 Ľat Mælti Mín Móðir, 164
 Toulavej, 127
 Tramp, 129
 Trh ve Scarborough, 129
 Trubadúrská, 131
 Tři kříže, 132
 Tři tety, 133
 Tulácký ráno, 133
 Ukolébavka, 135
 Už to nenapravím, 136
 V Animálii, 158
 V lese, 137
 V moři je místa dost, 139
 Válka růží, 139
 Včelín, 140
 Veď mě dál, cestu má, 140
 Velrybářská výprava, 142
 Všech vandráků múza, 143
 Všichni stojí dokola, 144
 Yggdrasil, 162
 Za chvíli už budu v dáli, 144
 Za svou pravdou stát, 145
 Zabíli, zabíli, 145
 Zafúkané, 147
 Zahradka tichá, 147
 Zatracenej život, 149
 Zavolejte strážce, 149
 Zelené francouzské pláně, 150
 Zítka ráno v pět, 151
 Zrození hvězd, 151
 Zvedni číši svou, 163
 Zvíře, 159
 Žába-puk, 152
 Žal se odkládá, 152

Modrovidí

Linda Keegi

R **C**Slunce se k obzoru **F**naklá **C**ní, ale den ještě nekon **F**čí. **C**

Nabírám vodu **F**do dla **C**ní a sedám do jehli **F**čí. **C**

AmiS přáteli vesele **G**zpívat o cestách **C**svých - tak dobře je **F**znám.

Dokud v našich **Ami**srdcích touha bude **G**zbývat

a my budem **C**doufat - nikdo **F**z nás nezůstane **C**sám.

1. Modrá je rysí srst i **F**Modrý **C**kruh,

Godtud jméno pochá **C**zí.

Do všeho s chutí jde, vždyť je to **F**dobro **C**druh,

radost i odvaha jej **G**vždycky prová **C**zí.

GO kom že to zpívám? **C**Ted' na tebe se dívám,

vždyť **D**Lesní Moudrost dávno dobře **G**znáš, tak nezapomeň:

CI kdyby zdálo se, že **F**zůstal jsi **C**sám,

do smečky patříš a **G**vždy nás tady **C**máš.

R

2. Po roce zas dobře známé tváře zříš

i nové lidi potkáváš,

na smutek proto ani nemyslíš,

jen slza radosti občas zdobí tvář.

Ted' puťáková štreka i hry i les tě čeká

a před sebou máš spoustu letních dní, tak nezapomeň:

Každý z nich žít, než zmizí do daleka

a dál se smát, dokud píseň léta zní.

R

3. Modrovid je šelma toulavá,

jí těsný byl by zděný dům.

Všechno, co má se v nás všech schovává,

jen svoji vlajku vždy vyšle k oblakům.

Život, ten se mění, věčného nic není

a nikdo neví, co se může stát, tak nezapomeň,

že dobrodružství je i překvapení,

kde příští rok naše vlajka bude vlát.

R

4. Dnešním dnem už číslo jiné zas
za svým jménem budeš psát.
Nesmíš se lekat, jak rychle letí čas,
kdo žije naplno, ten zůstává mlád.
Tak hlavně pevné zdraví a ať tě život baví
a štěstí k tomu můžeme ti přát! Tak nezapomeň,
že v tom, v co věříš, nic tě nezastaví,
vše půjde snáz, když dovedeš se smát.

R

5. Ke konci nachýlil se náš letní sen
a jen stěží kdo slzám odolá,
teď každý jeden z nás musí být připraven
počkat až znovu nás léto zavolá.
Pak u ohně v lese zas všichni sejdeme se,
kde budem spolu na kytaru hrát, tak nezapomeň:
Některá přátelství čas neodnese,
tak za rok zas tu spolu budem stát.

R

Červená se line záře

Česká lidová píseň

1. **G** Červe **C** ná se **G** line **C** záře, **G** červe **C** ná se **G** line **C** záře.
G O **C** heň, **G** o **C** heň, **G** hřeje **C** ruce, **G** barví **C** tváře, **G** hřeje **C** ruce, **G** barví **C** tváře.

Poslední sklenka

Linda Keegi

CAPO I

- * **G** Celé **Emi** jmění **C** své, dobrý **G** zvyk můj **D** byl, utra **G** tit ve společnosti příje **D** mné.
A **Emi** vše, co **C** skutek můj **G** způso **D** bil, nako **G** nec tíží jen **D** srdce **G** mé.
A **G** všu **C** de **G** kam mne ve **C** dl **G** šprým, teď **C** stěží budu **G** vzpomí **D** nat.
Tak **Emi** rozlu **C** čme se **G** připi **D** tím: „Dobrou **G** noc a štěstí **D** vám chci **G** přát!“
1. Tak **G** připij **C** me si **G** napo **D** sled na zdraví **Emi** a vše, co **C** má se **D** stát.
Pak **Emi** můžu **C** vstát a tiše **G** říct: „Dobrou noc a štěstí **D** vám chci **G** přát!“
- * Ze všech mých přátel, co svět jich zná, je každý smutný, že odjet už **D** mám,
A **Emi** každá láska má **C** líbe **G** zná prosí, ať den více **D** poseč **G** kám.
2. Leč mám to být teď právě já, kdo na cestu se dneska dá,
tak můžu vstát a zavolat: „Dobrou noc a štěstí vám chci přát!“
3. = 1
4. = 2
5. = 1 + „Dobrou noc a štěstí vám chci přát!!“

Červená se line záře: Píseň se v originále jmenuje „London's Burning“ a text popisuje Velký požár Londýna, který propukl v září 1666 a trval 4 dny. Během požáru shořelo přibližně 15 % londýnských budov. Píseň „London's Burning“ zná každé britské dítě, protože se vyučuje jako u nás třeba „Skákal pes“.

V českých tábornických kruzích je píseň notoricky známá a snad každý táborník ji má za slavnostní, ideální k zapalování slavnostního ohně.

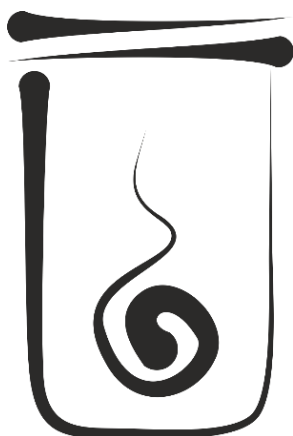
Poslední sklenka: Název je volný překlad irské lidové písně „Parting glass“. V každé irské domácnosti mívali Irové speciální skleničky nebo pohárky, kterými si připíjeli na rozloučenou a na posilněnou před následující cestou. Píseň přehrál mnoho interpretů včetně Eda Sheerana.

My si ji vyvolili za naší rozlučkovou píseň k ohni. Aranž jsme si půjčili od kapely High Kings a následně ji upravili k naší spokojenosti.

Ročník 47

Wabi Daněk

1. **A** Nás bylo sedm romantiků **Emi** netušících, **Emi7** že se všechno **A** mění,
a stačilo pár okamžiků, **Emi** patnáct let, to **Emi7** vlastně tolik **A** není.
Však **F#mi** sotva pátek odhoukaj',
to **C#mi** pomyšlení každého z nás **Hmi** svádí: **D, E**
svý **A** tělo sádlem obalený **Emi** napasovat **Emi7** do maskáčů **A** z mládí.
2. Léta kráse nepřidaj' a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr troubí.
Zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,
a slova městem neředěná snášejí se do vyrezlý trávy.
3. Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou.
Text není žádnéj Kainar, dávno víme, že je vlastně hloupá,
tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.
4. A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl mu.
|: Ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří,
čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří. :|

Amazonka

Hop Trop

1. **D, Dsus4** Byly krásný naše **G** plány, byla jsi můj celej **Hmi** svět, **A#mi, Ami**
čas je vzal a nechal **G** rány, **Ami** starší jsme jen o pár **D** let. **Dsus4**
2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na táto slyší jinej, i když si tak neříká.
- R Nebe modrý zrca **G** dlí se **E** v řece, která všechno **Ami** ví,
C stejnou barvou jako **G** měly **Ami** tvoje oči džíno **D** vý. **Dsus4**
3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.
- R
5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela, vadil možná trampskej šátek, nosit dás' ho nechtěla.
6. Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám, já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,*
- * pořád **Ami** stejná, přisa **G** hám.

Anděl

Kryl Karel

1. **G** Z rozmláče **Emi** nýho kostela **G** v krabici **D** s kusem mýdla,
G přinesl **Emi** jsem si anděla, **G** poláma **D7** li mu křídla,
G díval se **Emi** na mě oddaně, **G** já měl jsem **D** trochu trému,
G tak vtiskl **Emi** jsem mu do dlaně **G** lahvičku **D7** od parfému.
- R **G** A proto, **Emi** prosím, věř mi, **G** chtěl jsem ho **D7** žádat,
G aby mi **Emi** mezi dveřmi **G** pomohl **D7** hádat,
G co mě čeká **Emi, D7** a nemi **G** ne, co mě čeká **Emi, D7** a nemi **G** ne.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky, debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
- R

Až se k nám právo vrátí

Spirituál Kvintet

CAPO II

1. Chci **Ami** sluncem být a ne planetou, **E7** až se k nám právo **Ami** vrátí,
chci setřást bázeň staletou, **E7** až se k nám právo **Ami** vrátí.

R Já čekám dál, já **G** čekám **C** dá **G** ál, **F** já čekám **E** dál,
E7 až se k nám právo **Ami** vrátí, **Dmi** vrá **E** tí!
Ami Já čekám dál, já **G** čekám **C** dá **G** ál, **F** já čekám **E** dál, **E7** až se k nám právo **Ami** vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu a co chci, budu číst, až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám právo vrátí.
3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít, až se k nám právo vrátí.

R

4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
5. Už se těším až se narovná, až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

R

Až vzlétnou ptáci

Spirituál Kvintet

CAPO II

1. **C** Na předměstí **G** stával **C** dům, **G, Ami** malý chlapec **G** si tam **Ami** hrával **G**,
C drak co vzlétal k **G** obla **C** kům, **G, Ami** všechna tajná **G** přání **Ami** znával **G**.
Fmaj7 Draci totiž **G** vždycky **Fmaj7** ví to **G**,
Fmaj7 co je klukům **G** nejvíc **Fmaj7** líto, **G, Ami** když musí jít **G** večer **E** spát.
2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou, vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi
krásnou, na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě, které nemá si s kým hrát.
3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel, jako vánek šel, kam chtěl, smutné lampy
lidem zhášel, pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní, průzračnou jak dětský smích.
4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání, na dlani s tím v dětství tál i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou chvíli předtím, nežli vzlétnou, hejna přání ve větvích.
5. Na předměstí stával dům, malý Lučín si tam hrával, drak co vzlétal k oblakům, všechna tajná
přání znával. Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto, když musí jít večer spát.

Až se k nám právo vrátí: „A Little More Faith in Jesus“ je americký gospel z devatenáctého století od autora T. Corbena. Původní verze nese křesťanskou tematiku. O tom, jak píseň nenápadně bojovala proti totalitnímu režimu v 80. letech pojednává článek v QR kódu.

Až vzlétnou ptáci: Píseň je v originálu španělsky a jmenuje se „Luchín“. Napsal ji chilský básník a skladatel Victor Jara.

Babička Mary

Osvobozené divadlo

1. **Ami** Štěchovická laguna, když dřímá v zadumaném stínu Kordillér,
Dmi pirát zkrva **Ami** venou šerpu ždímá, **H7** šerif si láduje revol **E** ver (levorver).
Ami Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dmi ale za to **Ami** krčmářova chata **Dmi** křepčí rykem **E7** chlapské zába **Ami** vy.
G7 Když tu náhle, co se **C** děje, **G7** divný šumot houštím **C** spěje,
G7 plch, skunk, **C** vše utíká **F** po stráni od Mední **E** ka (utíká).
Ami Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, zděšen pirát tvář si zakryje.
Dmi Rudé squaw se **Ami** chvějí a pak vzdychnou, **H7** blíží se k nám postrach
préri **E** e. **G7** (A kdo to je?)

R **C** Mary, babička **D7** Mary, dva kolťá **G7** ky za pasem, nad hlavou **C** točí lasem.
Stoletá Mary, babička **D7** Mary, ta zkrotí **G7** křepce hřebce, ať chce, či ne **C** chce. **E7**
2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale za to tvrdé bicepsy.
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy (u vesty).
Klika cvakla, v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří.
Pintu ginu, lumpové prokletí, bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje.
Zřím zas město drahý. Jedu volit do Prahy.
Dopije a aby se neřeklo, putykáře změnění v mrtvolu.
Za zády má štěchovické peklo se šlajsnou svatojánských atolů.

R Mary, babička Mary, pádluje bez námahy, po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary, jde do volebního boje za kovboje.
3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť každá strana hned tvrdila, že jí náleží babiččin hlas (báby hlas).
Malá, stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý nevadí (nevadí), na předáka je to mládí (to mládí).
ze (ze) všech (všech) nejvíce (a více), volala ji pravice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila volební agitace.

R Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
Bojovnou Mary, babičku Mary, volbama zabitou, vzal k sobě Manitou...

Barevnej svět

Nezmaři

R **G** Tak se kolem **Hmi** dívej **C** a pojd' kousek **G** blíž,
C že se tady **G** dějou **Emi** věci, **A** to se podí **D** víš,
G no tak už se **Hmi** koukej, **C** barev je čím dál **G** víc,
C modrá louka, **G** žlutá **Emi** voda, **A** slunce **D** zele **G** ný. **D**

1. **G** To si jednou **Hmi** malej kluk **C** sám s barvama **G** hrál,
C pustil uzdu **G** fanta **Emi** zii, **A** po zdi malo **D** val,
G pokoj měl hned **Hmi** nebe a **C** u okna stál **G** strom,
C na něm ptáci **G** fia **Emi** loví, **A** jak je **D** viděl **G** on. **D**

R

2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl
a na tý svý modrý louce spousty kyttek chtěl,
nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
žlutej potok podél stěny jak šála hřejivá.

R

3. Kluk se jenom díval, velkou radost měl
a když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
ten svůj poklad pohádkovej hned jí ukázal.

R

Původní anglickou verzi nahrála kapela Peter, Paul and Mary pod názvem „Puff, the Magic Dragon“. Autor textu Leonard Lipton byl kamarád Peterova spolubydlího a když byl u nich na návštěvě, jen tak na Peterově psacím stroji napsal pohádkovou básničku o kouzelném drakovi a jeho kamarádovi Jackiem, který když dospěl, draka opustil. Když Peter text ve svém stroji našel, napsal na jeho motiv tuto píseň.

Batalion

Spirituál Kvintet

* **Ami**Víno **C** máš a **G** marky **Ami** tátku, dlouhá **C** noc **G** se **Ami** pro **Emi** hý **Ami** ří,
víno **C** máš a **G** chvílku **Ami** spánku, díky, **C** dí **G** ky, **Ami** ver **Emi** bí **Ami** ři.

1. Dříve než se rozední, kapitán **C** k osedlání **G** rozkaz **Ami** dá **Emi** vá,
Ami ostruhami do sla **C** bin ko **G** ně **Ami** po **Emi** há **Ami** ní.

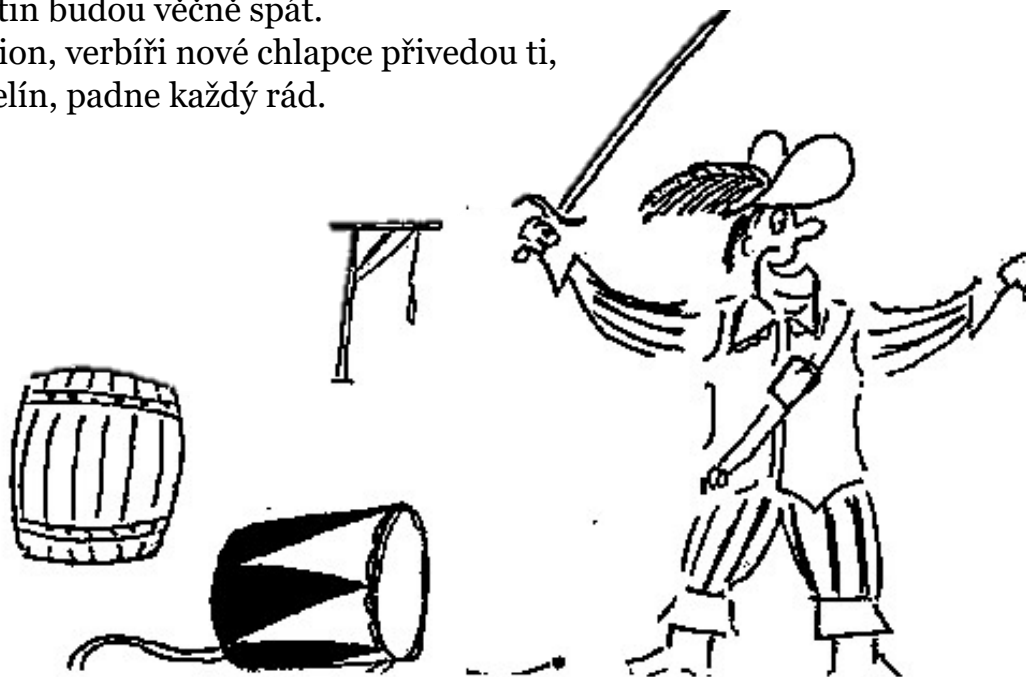
Tam na straně polední, čekají **C** ženy, zlaťá **G** ky a **Ami** slá **Emi** va,
Ami do výstřelů z kara **C** bin zvon **G** už **Ami** vyz **Emi** vá **Ami** ní.

R Víno na ku **C** ráž, a **G** pomilovat marky **Ami** tátku,
zítra do Bur **C** gund, bata **G** lion **Ami** za **Emi** mí **Ami** ři.
Víno na ku **C** ráž a **G** k ránu dvě hodiny **Ami** spánku,
díky, díky **C** vám králo **G** vští **Ami** ver **Emi** bí **Ami** ři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R

*

Bedna od whisky

Hoboes

1. **Emi** Dneska už mně **G** fóry ňák **Emi** nejdou přes pys **H7** ky,
Emi stojím s dlouhou **G** kravatou na **Emi** bedně **H7** vod whis **Emi** ky,
stojím s dlouhým **G** vobojkem **Emi** jak stájovej **H7** pinč,
Emi tu kravatu, co **G** nosím, mi **Emi** navlík' **H7** soudce **E** Lynch.

R Tak kopni do tý **A** bedny, ať **H7** panstvo neče **E** ká,
jsou dlouhý schody **A** do nebe a **H7** štreka dale **E** ká
do nebeskýho **A** baru, já **H7** sucho v krku **E** mám,
tak kopni do tý **A** bedny, ať **H7** na cestu se **E** dám. **Emi**

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

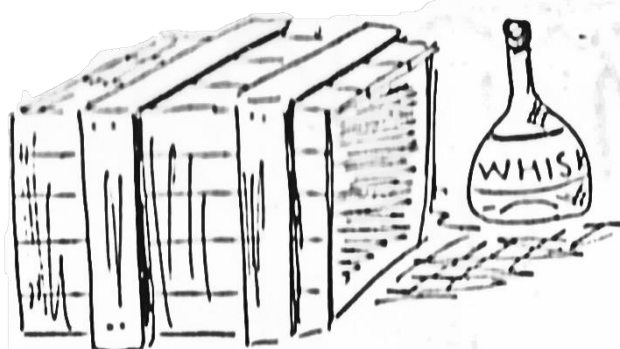
R

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R

Bláznova ukolébavka

Dydovič Pavel

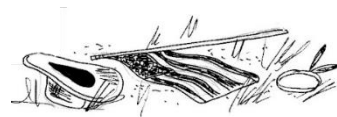
1. **C**Máš, má ovečko, **G**dávno spát, **F**i píseň ptáků **C**končí,
kvůli nám přestal **G**vítr vát, jen **F**můra zírá **C**zvenčí,
já **G**znám její zášť, tak **F**vyhledej **C**skrýš,
zas **G**má bílej plášť a **F**v okně je **G**mříž.
- R **C**Máš, má ovečko, **G**dávno spát a **F**můžeš hřát, ty mě **D**můžeš hřát,
vždyť **C**přijdou se **F**ptát, zítra zas **C**přijdou se **F**ptát,
jestli ty **C**v mých předsta**F**vách už **C**mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R

Blízko Little Bighornu

Tučný Michal

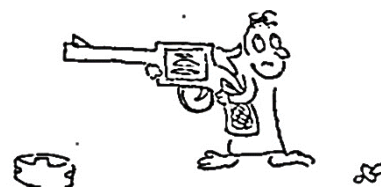

1. **Ami** Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem, tam přijíždí generál Custer
Dmi se svým praporem, mo **Ami** drý kabáty jezdců, stíny **Dmi** dlouhejších karabin, a
Ami z indiánské signálů po **A** nebi letí dým.
- R Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci **E** sen, pod sedmou kavalerií jak krví rudne
A zem, kmen Siouxů je statečný a **A7** dobře svůj kraj **D** zná,
proč **E7** Custer neposlouchá ta **A** slova varov **Ami** ná?
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií táhne generál Custer se sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej, jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
- R
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín, padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modřejších kabátů barví krev červená, kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
- R
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem, v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál, tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R

Blues Folsomské věznice

Tučný Michal

1. Můj **G** děda bejval blázen, texaskej Ahasver, a na půdě nám po něm zůstal
G7 ošoupanej kvér. Ten **C** kvér obdivovali všichni kámoši z oko **G** lí
a **D7** máma mi říkala: „Nehraj si s tou pisto **G** lí!“
2. Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér, a ze zdi jsem sundával tenhle dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap „All right“ a s holkou vykutálenou hrál jsem si na
Boonie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert, sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon, takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mně říká, že je šlus, proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom blues.
Pravdu měla máma, radila: „Nechoď s tou holkou!“ a taky mně říkala: „Nehraj si s tou
pistolou!“

Blízko Little Bighornu: Originál je country píseň, kterou nahrálo mnoho interpretů a jmenuje se „Jim Bridger“. Což je trochu paradox, protože skutečný Jim Bridger se skutečné bitvy u Little Bighornu neúčastnil, protože mu bylo už 72 let. Píseň existuje pod stejným i v češtině a to od Jiřího Grossmanna.

Blues Folsomské věznice: Původní verzi nazpíval Johnny Cash pod názvem „Folsom Prison Blues“. Překlad písně je poměrně věrný originálu. Perličkou je, že Cash tuto píseň zazpíval mimo jiné i ve skutečné Folsomské věznici v Kalifornii. Autorství této písně je poněkud zvláštní. „Folsom Prison Blues“ je samozřejmě Cashova píseň. Je však evidentní, že byla silně inspirována písní „Crescent City Blues“ Gordona Jenkinse, píseň má téměř totožnou melodii, a i části textu jsou stejné. Přesto všechno však Gordon Jenkins není uveden jako spoluautor.

Bonsoir, Mademoiselle Paris

Olympic

flétna

1. **Ami** Mám **G** v kapse jeden **Ami** frank, jsem **Dmi** nejbohatší **Ami** z bank nad Sei **E** nou,
Ami mám **G** víc než krupí **Ami** ér a **Dmi** stíny Sacre-**Ami** Coeur nade **E** mnou.

R **F** Láska je **G** úděl **Ami** tvůj, **Dmi** pánbůh tě **E** opa **Ami** truj.

|: Bon **F** soir, mademoi **G** selle Pa **Ami** ris. :|

2. Znáám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka „Car je t'aime, oh, mon cher.“.

R

3. La - la - la...

Buráky

Taxmeni

♪ **D - D - D, A, D**

1. Když **D** Sever válčí s Jihem a **G** zem jde do vál **D** ky
a v polích místo bavlny teď **E** rostou bodlá **A** ky.
Ve **D** stínu u silnice vidíš **G** z Jihu vojá **D** ky, jak válejí se líně a **A** louskaj' burá **D** ky.

R Hej hou **D7** hej hou, nač **G** chodit do vál **D** ky, je lepší doma sedět a **E** louskat burá **A** ky,
hej **D** hou, **D7** hej hou, **G** nač chodit do vál **D** ky,
je lepší doma sedět a **A** louskat burá **D** ky.

♪

2. Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“, ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky, tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít, svý milenky a ženy pak půjdem políbit.
Když se zeptaj': „Hrdino, cos' dělal za války?“ „Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky.“

R

♪

Bonsoir, Mademoiselle Paris: Autor textu a frontman kapely Petr Janda vypráví, že první verše písně ho napadly, když byl v Paříži a nad ránem se toulal ulicemi a opravdu měl v kapse pouze jediný frank.

Co jsem měl dnes k obědu

Semafor

1. **E** Představte si, **A7** představte si, **E** co jsem měl dnes **A7** k obědu,
E představte si, **A7** představte si, **D7** co jsem měl dnes k obědu.
G Knedlíky **A7** se zelím, **D7** se zelím **G** kyselým.
H7 To koukáte, **E** to koukáte, **A7** co jsem měl dnes **H7** k obě **E** du.
2. Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
Kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
3. Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
Kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
Sám jsem si za pecí, zadělal telecí.
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
4. Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
Kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
Sám jsem si za pecí, zadělal telecí.
Škubánky maštěný, baštil jsem jak praštěný.
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
5. Představte si...
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.
Kapustu vařenou, jedli jsme ji s Mařenou.
Sám jsem si za pecí, zadělal telecí.
Škubánky maštěný, baštil jsem jak praštěný.
Uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu.
Jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně.
Buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó.
Borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle.
Pírožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky.
Co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc.
Na chlebě romadúr od madam de Pompadour.
Špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu.
Vařené bravčové, zožrali ho bačové.
Žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech.
Koprovou vode dna dala tetka hodná.
Kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků.
Kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

CAPO V

1. Zuzana **Ami** byla dívka, **G** která žila **Ami** v Amesbury,
s jasnýma **C** očima a **G** řečmi pánům **Ami** navzdory,
souse **C** dé o ní **G** říkali, že **Ami** temná kouzla **Emi** zná
a **F** že se lidem **Emi** vyhýbá a **F** s ďáblem **G** pletky **Ami** má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

Původní název je „Susanna Martin“. Text této balady pochází ze zápisů tzv. Salemských čarodějnických procesů z roku 1692, které velmi připomínají děj známého českého filmu Kladivo na čarodějnice. Skutečné obvinění proti Zuzaně bylo, že uhranula farmářům býky a způsobila, že plavali do moře a utopili se.

Čekej tiše

Olmerová Eva

1. Čekej^C tiše, až mraky^F měsíc rozple^C tou,
pak se dej na cestu známou, stale^G tou.^{G7}
Najdi si^C zem, kam stopy^{C7} lidí neve^F dou,
kam mohou^C jen ti, kteří^G štěstí dát dove^C dou.^G

2. Tam mě hledej až den ráno zrůžoví,
tam je cíl a nikdo víc ti nepoví.
Svět chci ti dát, nenech mě stát tak bezradnou,
navíc hvězdy které ti svítí, ty nespad^C nou.^{C7}

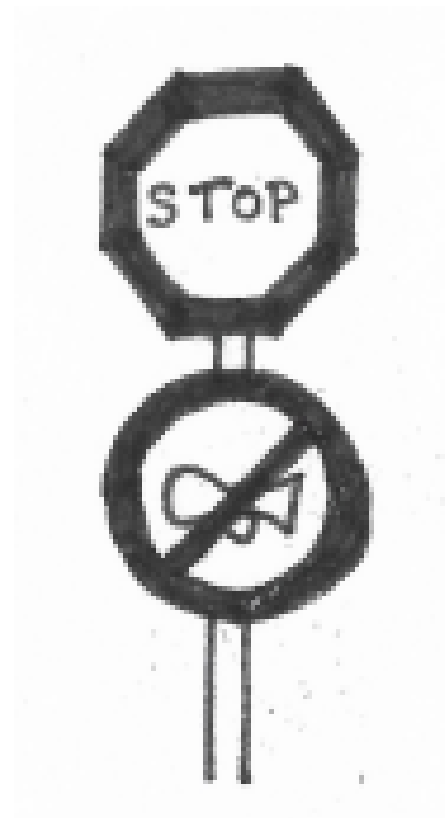
R Usí^F nej a zvony zlacené zazvo^C ní a ty to^{C7} víš,
usí^F nej a neříkej že ne, neří^C kej že netre^{G7} fíš.

3. Usni tiše až mraky měsíc rozpletou,
pak se dej na cestu známou, staletou,
Najdi si zem, kde stopy lidí nejsou znát,
kam mohou jen ti, kteří štěstí dovedou dát.

R

4. Usni tiše až mraky měsíc rozpletou,
pak se dej na cestu známou, staletou,
Najdi si zem, kde stopy lidí nejsou znát,

|: kam mohou jen ti, kteří štěstí dovedou dát. :|^F dovedou^D dát.

Původně americká píseň „He'll Have to Go“ je z roku 1959 a nazpíval ji Jim Reeves. Autory textu jsou manželé Joe and Audrey Allisonsovi, kteří ji napsali ze své zkušenosti, kdy si telefonovali a Joe si myslel, že s Audrey je v místnosti ještě jiný muž. Vše bylo ale nedorozuměním způsobeným změnou hlasu Audrey v telefonu.

Černá díra

Plíhal Karel

- G** Mívali jsme **D** dědečka, **C** starého už **D** pá **G** na,
stalo se to **D** v červenci **C** jednou časně **D** zrá **G** na,
Emi šel do sklepa **C** pro vidle, **A** aby seno **D** sklízel,
G už se ale **D** nevrátil, **C** prostě někam **D** zmi **G** zel.
 - Máme doma ve sklepě malou černou díru, na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe, už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
 - Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka, babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny, a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
 - Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda, díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
 - Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda, díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou, opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
- * **A** Dědeček se **E** raduje, **D** že je zase **A** v penzi,
teď je naše **E** písnička **D** zralá pro re **E** cen **A** zi.

Čert ví, kdy kotvy zvednem

Matuška Waldemar

flétna

- Ami** Náš lodivod už je zas jak kára, **G** náš lodivod už je zas jak kára,
Ami náš lodivod už je zas jak kára, **C** koukej, **E** jak se **Ami** klátí.
- R Čert ví, kdy kotvy zvednem, **G** čert ví, kdy kotvy zvednem,
Ami čert ví, kdy kotvy zvednem, **C** když to **E** s ním tak **Ami** mlátí.
- :| Hej, všechen rum rychle přes palubu, :| hej, všechen rum rychle přes palubu, ať nepije dále.
- R :| Čert ví, kdy kotvy zvednem, :| čert ví, kdy kotvy zvednem, nejdřív na Tři krále.
- :| Náš lodivod není už jak kára, :| náš lodivod už je fit a kárá námořníky hloupý.
- R :| Já vím, kdy kotvy zvednem, :| já vím, kdy kotvy zvednem, až se rum zas koupí.
- * :| Další sloku zpívá Karel, :| další sloku zpívá Karel, už se připraví se.
- R :| Jó, jó, to jsou věci, :| Jó, jó, to jsou věci, teče pivo proudem.

Čert ví, kdy kotvy zvednem: „What Shall We Do with the Drunken Sailor“ je populární lidová píseň, která vznikla nejspíš začátkem 19. století. Ve druhé polovině 19. století byla údajně jednou ze dvou povolených písní v Britském královském námořnictvu. Dnes je nejznámější nahrávka od kapely The Irish Rovers. Existuje několik verzí textu této písně.

V českých krajích má píseň dva překlady – tento a Hospoda u tří Bernadrýnů. Text označený hvězdičkou a následující refrén je přejatý z druhé zmíněné verze. Kytarista může místo Karla vyvolat někoho od ohně a ten si může vymyslet vlastní další sloku – opakujeme, dokud máme nápady.

Čí že sú to koně

Lidová

1. **Ami** Čí že sú to koně, ve dvoře, ve dvoře?

Dmi Že tu s nima žádný **Ami** neoře, neoře.

Dmi Čí že by to boli, **Ami** moje sú, moje sú, **E** k mojej milej ma **Ami** do **E** ne **Ami** sú.

Dmi Čí že by to boli, **Ami** moje sú, moje sú, **E** k mojej milej ma **Ami** do **E** ne **Ami** sú. **E**

2. Na kopečku stála, plakala, plakala. Jezus Jezus Marjá, volala, volala.
|: Jezus Jezus Marjá, jemine jemine, budze-li to chlapec, lebo nie. :|
3. Budze-li to chlapec, budze švec, budze švec. Bude robiť čižmy na tanec na tanec.
|: Budze-li to dievča, Jezusmarjá, budze frajárka, jako já. :|
4. Pojd'me všichni kolem tancovat, tancovat, do rána sa budzem milovat, milovat.
|: Milovat se budzem do rána, do rána, zapomenem na galána. :|
5. Na na na...
6. = 1.

Darmoděj

Nohavica Jaromír

1. **Ami** Šel včera městem **Emi** muž, šel po hlavní **Ami** třídě, **Emi**

Ami šel včera městem **Emi** muž a já ho z okna **Ami** viděl, **Emi**

C na flétu chorál **G** hrál, znělo to jako **Ami** zvon a byl v tom všechen **Emi** žal,

ten krásný dlouhý **F** tón a já jsem náhle věděl: ano, to je **E** on, to je **Ami** on.

2. Vyběh jsem do ulic jen v noční košili, v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky tiše se vrtěly
rodinné obrázky a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

R |: **Ami** Na na... **Emi, C, G, Ami, F, E** :|

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát, měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran, a jizvy u očí,
celý byl pobodán a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel, a v ústech flétu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě, jak moje svědomí,
když zvrací v záchodě a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek, jenž prochází všemi sny, ale dnům
vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem, když prodává po domech jehly se
slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník, šel, ale nejde už, krev skápła na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon a byl v tom všechen žal,
ten krásný dlouhý tón a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
6. Váš...

David a Goliáš

Osvobozené divadlo

- C** Lidi na li **Ami** di jsou jako **F** saně, **G7, C** člověk na člo **Ami** věka jako **F** kat. **G7**
C Podívejte **A** se na ně, **Dmi** musíte naří **C** kat. **H7**
- Emi** Obr do pidimužíka **A** mydlí, **Emi** domnívaje se, že vyhra **A** je.
G Klidně **Emi** sedme **Ami** na ži **D7** dli, **G** čtěme bibli, **G7** tam to všechno je.
- C** Samuely **Ami** va kniha nám **Dmi** poví **G7** dá,
C jak na žida **Ami** přišla veli **Dmi** ká bí **G7** da,
C jak ti bídni **Ami** Filištíni **F** válku vést ne **Fmi** byli líní.
C Až potkali **G7** Davida.
- C** David šel do **Ami** války volky, **Dmi** nevol **G7** ky,
C z velké dálky **Ami** nesl bratrům **Dmi** homol **G7** ky.
C V pochodu se **Ami** cvičil v hodu,
F dal si pro strý **Fmi** čka Příhodu **C** tři šutry do **G7** tobol **C** ky.
- Hej, **G#** hej, kam se **C** valej, vždyť jsou **D7** malej!
Takhle **G7** Goliáš ho **E** provokuje, **Dmi** David slušně **G7** salutuje.
- Když mu ale obr plivnul do očí,
David se otočí, prakem zatočí.
Když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej já měl kuráž.
A jakej byl **D7** Go – **G7** li - **C** áš.

Dej mi tón

Žalman

1. Dej mi **G** tón, budu **G7** zpívat a **C** hrát píseň zisků a **G** ztrát, tyhle šlágry mi **D** jdou,
dej mi **G** tón, může **G7** falešný **C** být jako omšelý **G** hit, jako **D** mizerná **G** show. **G7**

R **C** Znam velký mínus těch **G** nocí a dní, velký **D** mínus těch dal a má **G** dát, **G7**
C jak vlastně žít, abych **G** vyčítat nemusel **D** vínu, že mám je tak **G** rád?

♪ **C, D, G, C, D**

2. Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písni, kterou mám rád, vždycky líp se mi sní,
dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám, a pak sejdu se s ní.

R Znam velký mínus těch nocí a dní, velký mínus těch dal a má dát,
nač vlastně pít a pak vyčítat vínu svou vinu a falešně hrát,
svou **D** vinu a falešně **C** hrá **G, D, G** át?

Divocí koně

Nohavica Jaromír

1. |: **Ami** Já viděl **Dmi** divoké **Ami** koně, **C** běželi **Dmi** soumra **Ami** kem, :|
Dmi vzduch **Ami** těžký **Dmi** byl a divně **Ami** voněl **Ddim** tabá **F** kem,
Dmi vzduch **Ami** těžký **Dmi** byl a divně **Ami** voněl **E** tabá **Ami** kem.

2. |: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :|
|: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :|

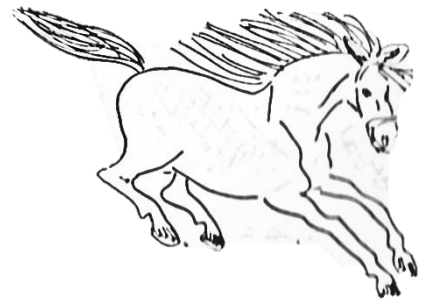
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
|: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :|

4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
|: milování je divoká píseň večera. :|

5. |: Stébła trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :|
|: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|

Dej mi tón: Píseň „Why Me (Lord)“ od Krise Kristoffersona má v češtině dokonce čtyři verze. Tuto, „Hlídej můj spánek, láska“ od Nadi Urbánkové, „Tady jsem“ od Karla Gotta a „Pane můj“ od Michala Tučného. Poslední zmíněná je původnímu textu nejbližší, když popisuje zpověď a volání o pomoc směrem k Ježíši Kristu.

6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat:|
|: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
7. Já viděl divoké koně...

Divokej horskej tymián

Žalman

Flétna

♪ d: 0-4-5-4-0-4-5-4

1. **D** Dál za vozem **G** spolu **D** šlapem, někdo **G** rád a někdo **D** zmaten,
kdo se **G** vrací, není **F#mi** sám, je to **Emi** věc, když pro nás **G** voní
z hor di **D** vokej **G** tymi **D** án.
 2. Léto, zůstaň dlouho s námi, dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.
- R Podí **G** vej, jak málo **D** stačí, když do **G** vázy natr **F#mi** hám,
bílou **Emi** nocí k milo **G** vání z hor di **D** vokej **G** tymi **D** án.
3. Dál za vozem trávou, prachem, někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám, je to věc, když pro nás voní z hor divokej tymián.

R

Dobrodružství s bohem Panem

Kubišová Marta

flétna

1. Je **Ami** půlnoc **C** nádherná **G** spí i lucerna, **F** tys mě opustil **E** ospalou.
Tu **Ami** v hloubi **C** zahrady **G** cítím úklady **F** s píšťalou **E** někdo sem **Ami** kráčí.
C Hrá náramně **G** krásně a na mě **F** tíha podivná **E** doléhá.
C Hrá náramně, **G** zná mě nezná mě, **F** něha a **E** hudba až **Ami** k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu, krok a slušně se uklání.
Jsem rázem ztracená, co to znamená odháním strach a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé, Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád. Jen Pan je pro vás ten
pravý.
3. Ráno raničko ach má písničko, Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána ospalou najde mě máti.
Hrál a ve tmě krásně podved mě, kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdařbůh počítám dal a má dáti.

Divokej horskej tymián: Původně skotská nebo irská folková píseň z roku 1824. Známa je pod několika názvy: „Wild mountain Thyme“, „Purple Heather“ a „Will Ye Go, Lassie, Go?“. Text vychází ze staré skotské básně. Píseň nazpívalo v různých podobách spousta interpretů včetně Boba Dylana. Českých verzí je také několik, z nichž tato je nejznámější. Další českou verzí je například „Můžem jít, milá jít“ od skupiny Asonance.

Dobrodružství s bohem Panem: „Greensleeves“ je asi nejznámější anglická lidová píseň. Autor je neznámý. První zmínka je z roku 1580. Dočkala se řady dobových i moderních interpretací. Ve Spojeném království, Austrálii a Novém Zélandu je její melodie populární jako standardní vyzvánění zmrzlinařských vozů. Existuje několik českých verzí. Autorem textu „Dobrodružství s bohem Panem“ je Miloň Čepelka, autory „Rukávů“ jsou bratři Nedvědové. Zatímco ve většině českých verzí je za „podvedenou“ považována žena, v originálním textu je podveden muž, který je nešťastný, protože mu nečestná žena neopětuje jeho lásku.

Dva havrani

Asonance

1. Když jsem se **Dmi** z pole **C** vrace **Dmi** la, dva havrany jsem **C** slyše **Dmi** la,
jak jeden **F** druhého se pt **C** á: |: **Dmi** kdo dneska veče **C** ři nám **Dmi** dá? :|
2. Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl |: a takto jemu odpověděl: :|
3. „Za starým náspem, v trávě schoulený tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá, |: jen jeho kůň a jeho milá.“ :|
4. „Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa, |: hostina naše už se chystá.“ :|
5. „Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme, |: z vlasů si hnízdo postavíme.“ :|

Dvě báby

Spirituál Kvintet

1. **D** Jak léta jdou, svět **G** pro mě ztrácí **D** glanc, všichni se rvou a **A7** duši dávaj' všanc
a **D** za pár šestá **D7** ků vás **G** prodaj', věřte **D** mi,
už víc nechci mít **G** domov **D** svůj **A7** na ze **D** mi!
- R Čas žádá své a **G** mně se krátí **D** dech, když před kaplí tu **A7** zpívám na schodech
svou **D** píseň vo ne **D7** bi, kde **G** bude blaze **D** mi,
už víc nechci mít **G** domov **D** svůj **A7** na ze **D** mi!
2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko, i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi, už víc nechci mít domov svůj na zemi!
- R
3. Teď říkám „good-bye“ světskému veselí, těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi, už víc nechci mít domov svůj na zemi!
- R
4. V určenej čas kytara dohraje, zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi, už víc nechci mít domov svůj na zemi!
- R

Dva havrani: Text i melodie této písně vychází z balady „The Three Ravens“, z její verze z 19. století, kdy ji Charles Kirkpatrick Sharpe poslal přepsanou v dopise Walteru Scottovi. Prý ho s písní seznámila žena, které píseň zpívala jakási stařenka. Oproti originálu se liší melodií, názvem („The Twa Corbies“) i jazykem, ve kterém je psaná – skotština. Význam nicméně zůstává stejný, jako v originální verzi z roku 1611 (první záznam). „The Twa Corbies“ je jedna z nejtypičtějších a nejvýraznějších skotských balad. Kdybyste ji hledali v původním znění, můžete narazit na verze, které mají stejnou melodii jako jiná píseň z našeho zpěvníku - Válka růží.

Ďáblovo stádo

Matuška Waldemar

1. **Ami**Po zasmušilé pustině jel **C**starý honec krav,
den **Ami**temný byl a ševalil vě **C**trem ve stéblech trav.
Tu **Ami**honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
když **F**z rozedraných oblaků viděl **Ami**stádo krav se hnát.
- R Jupija **C**héěj, jupija **Ami**hou, to **F**přízraky táhnou **Ami**tmou.
2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé a na bocích mu plápolaly cejchy řezavé
a oblohou se neslo jejich kopyt dunění a za ním jeli honáci až k smrti znavení.
- R
3. Ti muži byli zsinálí a kalný měli zrak a marně stádo stihali, jak mračno stihá mrak
a proudy potu máčeli jim tvář i košili a starý honec uslyšel jejich jekot kvílivý.
- R
4. Tu jeden honec zavolal a pravil: „pozor dej!“ svou duši hříchů uvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.
- R + |:to přízraky táhnou tmou.:|

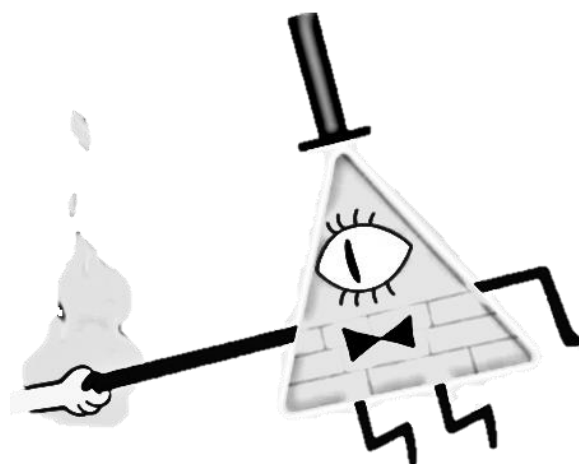
Ďáblovo stádo: Píseň vznikla pod názvem „Ghost Riders in the Sky“, napsal ji Stan Jones. Píseň se dočkala nespočtu přezpívání v různých verzích. Mimo jiné i od Johnnyho Cashe. I v češtině byla píseň uvedena hned několikrát. Překlad je velice věrný. Existuje však ještě překlad s názvem „Nebeští jezdci“ a ten má pozitivnější pointu, tato verze byla použita do stejnojmenného filmu. Originál písně můžete zaslechnout ve filmu „Ghost rider“ a pokud znáte píseň „Riders on the Storm“ od kapely The Doors, tak ta byla také touto písní inspirována.

Ďáblový námluvy

Asonance

CAPO III

- * „Svou **Ami** krásnou **G** písťalu ti **Ami** dám, hraje **F** devět tónů **G** na devět stran,
když **Dmi** půjdeš se mnou, **Ami** lásco má a **F** když mě budeš **Emi** chtít.“
- * „Jen **Ami** nech si tu **G** písťaličku **Ami** sám, hraj **F** devět tónů **G** na devět stran,
já **C** nejdu s tebou, **G** lásco má, já **F** nechci **G** s tebou **Ami** jít.“
- * „Já dám ti stuhy do vlasů, mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásco má a když mě budeš chtít.“
- * „Já nechci stuhy do vlasů, mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, lásco má, já nechci s tebou jít.“
- * „Dám krásné šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásco má a když mě budeš chtít.“
- * „Já nechci šaty z hedvábí, které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, lásco má, já nechci s tebou jít.“
- * „Chceš devět černých perel mít a na svatbu se vystrojit?
To všechno dám ti, lásco má, jen když mě budeš chtít.“
- * „Já černé perly nechci mít, a na svatbu se vystrojit,
a nejdu s tebou, lásco má, já nechci s tebou jít.“
- * „Já truhlu plnou zlata mám, tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásco má a když mě budeš chtít.“
- * „Tvá slova příjemně mi zní, tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásco má, kam jen budeš chtít.“
- * Tak ušli spolu devět mil, když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka nařiká: „Už nechci s tebou jít.“
- * „Má milá, už tě nepustím, zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, lásco má, teď navždy budeš má.“
- * A jak tmou klopýtali dál, vítr její smutnou
píseň vál.
„Co dělat mám, já nešťastná,
ach, co jen dělat mám?“
- ** „Co **C** dělat mám, já **G** nešťastná,
ach **F** co jen **G** dělat **Ami** mám?“

Tato balada se původně jmenuje „The Devil's Courtship“. Text je v podstatě totožný. A proč je na ilustraci zdánlivě neškodný trojúhelník? Na to se budete muset optat ve zcela obyčejném a nezajímavém oregonském Městečku záhad.

Ezop a Brabenec

Osvobozené divadlo

CAPO IV

- * **G** Jednou z lesa **Emi** domů se nesa **C** mou **D** drý **G** Ezop,
potkal brabce, **Emi** který brabence **C** má **D** lem **G** sezob.
Emi Brabenec se **D** chechtá, **Ami** Ezop se ho **D** hned ptá,
G čemu že se **Emi** na trávě v lese **C** prá **D** vě **G** řehtá? **D7**
1. **G** Já, povídá **D7** brabenec, se taky **G** rád hlasitě **E** chechtám,
chech **A7** tám, když pupe **Ami** nec kyse **D** linou lep **G** tám. **(D7)**
2. Víím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá,
neptá, pozře mne ať se chechtám, nechechtám.
- * **D#** Kampak by to **A#** došlo třeba **D#** s pouhou ponra **A#** vou,
D kdyby měla **A7** plakat, že je **Ami** ptačí potra **D7** vou.
3. Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej,
chechtej a na svou bídu nezareptej! **D7, G**

Frankie Dlouhán

Brontosauři

♪ **D, C, G, D, C, G, D**

1. Kolik je smutného, když **G** mraky černé **D** jdou
lidem nad hla**A**vou, **G** smutnou dála **D** vou,
já slyšel příběh, který **G** velkou pravdu **D** měl,
za čas odle**A**těl, **G** každý zapo **D** mněl.

R Měl kapsu **A** prázdnou Frankie Dlouhán, po Státech **G** toulal se jen **D** sám
a že byl **G** veselej, tak **D** každej měl ho **A** rád.
Tam ruce **G** k dílu mlčky přiloží a **D** zase jede **Hmi** dál,
a **G** každej, kdo s ním **A** chvíli byl, tak **G** dlouho **A** se pak **D** smál.

♪

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R

♪

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
píseň pěl, umíráček zněl.

R

♪ Na, na, na, ... **D, A, D**

Franta má péra

Daněk Wabi

R **E, D** Franta má péra, **E** ježiši, **A** Franta má péra, **D, E**
A barevný **D** pé **E** ra, ježiši, **A** Franta má **D** pé **E** ra.

1. Šel jsem **D** v novým kvádru **E** na trh, někdo **A** mi ho **D** zezadu **E** natrh,
natrh **D** mi ho hřebí **E** kem, já při tom **A** vlek **D** pytlík s **E** mlíkem,
je to **A** setsakra **D** ment **E** ský, v čem budu **A** pro **D** háňet **E** ... caramba, seňority.

R

2. Vejda do kavárny zřel jsem mloka, jak sedě zpříma lokal moka,
měl černý kvádro s žlutými fleky, já při tom pohledu pukal vzteky,
od těch dob, když vidím mloka, fláknou ho pěstí do voka.

R

3. Ráno jsem vyšel z Liberce a už mě z toho bolí bérce,
ten kdo to tu zná, jistě uzná, že jsou tu cesty samá džuzna,
tak šlapu od Ještědu a jsem rád, že ještě jdu.

R

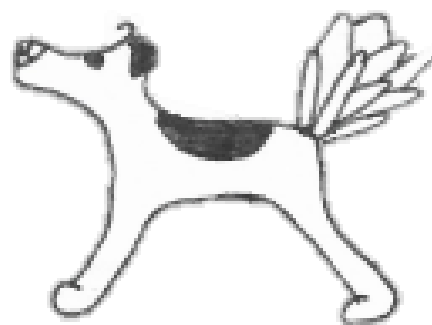
4. Měl jsem jet hrát do Třebíče, jenže jsem v autě zlomil klíče,
tlačit se nedá, je to těžký, nezbyvá, než to dojít pěšky,
tak šlapu ku Třebíči, no je to... prostě těžký.

R

5. Dnes ráno u dveří mého bytu potkal jsem na schodech vepřovou kýtu,
to ovšem zdaleka není všecko, s tou kýtou se za šlachu vedlo plecko,
asi byl bezmasý pátek, tak šly na procházku z jatek.

R

* Franta má péra, ježiši, a má péra,
barevný péra, z ocasu foxteriéra.

Grónská písnička

Nohavica Jaromír

1. **D** Daleko **Emi** na severu **A7** je Grónská **D** zem,
žije tam **Emi** Eskymačka s **A7** Eskymá **D** kem,
|: my bychom **Emi** umrzli, jim **G** není zima **D** ma,
snídají **Emi** nanuky **A7** a esky **D** ma. :| **A**
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc, půl roku trvá tam polární noc,
|: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven, půl roku trvá tam polární den. :|
3. Když sněhu napadne nad kotníky, hrávají s medvědy na četníky,
|: medvědi těžko jsou k poražení, neboť medvědy ve sněhu vidět není. :|
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
|: „Dobrý den, mohu dál na vteřinu? Nesu vám trochu ryb na svačinu.“ :|
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí, psi venku hlídají před zloději,
|: smíchem se otrásá celé íglů, neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :|
6. Tak žijou vesele na severu, srandu si dělají z teploměřů,
|: my bychom umrzli, jim není zima, neboť jsou doma a mezi svýma. :|

Hej teto!

Horák Michal

CAPO III

1. Měl jsem **Emi** hlídat tetě **G** křečka, **D** dala mi ho se slovy, ať **A** u mě chvíli přečká.
Ale **Emi** křečka uhlí **G** datí, **D** nelze jen tak lehce, obzvlášť **A** když se vám moc nechce.
2. Po pokoji ať si běhá, na gauč jsem si lehnul, vzápětí se ani nehnul.
Tlačilo mě do zad kromě polštářů i cosi, už se vidím tetu prosit:
R Hej **C** teto! Já ho **G** zabil. **H7** Už se to nestane, jo, **Emi** ten už asi nevstane.
Hej **C** teto! Nekřič **G** na mě. **H7** Já ho prostě neviděl, **Emi** už dost jsem se nasyděl.
Hej **C** teto! **G, H7**
3. Tak jsem kouknul, co mě tlačí, seděl jsem jenom na televizním ovladači.
Ale křeččí švitoření slyšet není, jenom zvláštní smrad se line od topení.
4. Zase se mi dech zatajil, spečeného křečka bych před tetou neobhájil.
A dřív než tam sebou seknu, měl bych asi vymyslet, jak tetě potom řeknu.
R
5. Hej teto! Já ho fakt zabil. Ten bídák sežral magnet a k topení se přitavil.
Hej teto, co na to říci? Můžeš si ho maximálně připnout na lednici.
R

Hejkal

Daněk Wabi

1. **Ami** Divnej jekot po lesích se prohání,
až **Dmi** v žilách tuhne **Ami** krev a zuby **F** cvakaj' S. O. **E** S.
Ami Utichá až u potoka pod strání,
jó **Dmi** takovýhle **Ami** řvaní by **E** nesnes ani **Ami** pes.
Dmi Žhavý rudý **Ami** oči a **Dmi** drápy krva **Ami** vý,
F kosti chřestěj' v rytmu kasta **E** nět.
A **Dmi** strašidelný **Ami** vytí a **Dmi** skřeky chrapla **Ami** vý,
tak **F** to je hejkal, na to vemte **E** je **Ami** d.
- R U nás **C** hej, **F** hej, **C** hejkal straší v lese, jen ten, kdo něco snese, tam **D7** může v noci
G jít, jeho **C** hej, **F** hej, **C** hejkání se nese, kaž' **F** dej se strachy **C** třese, k ohni
F nesese dne **C** me se, ne **F** boť za boudou **C** v lese zase **G** hejkal začal **C** výt. **E**
2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří, ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané, kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane, až koktavě bude povídat, že:

R

Hlídač krav

Nohavica Jaromír

♪ |: **D** Pam pam pam... **G, A, D, A** :|

1. **D** Když jsem byl malý, říkali mi naši: „Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G až jednou vyrosteš, **A** budeš doktorem **D** práv. **A**

2. Takový doktor sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,“
já jim ale na to řek': „Chci být hlídačem krav.“

R Já chci **D** mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře,
G od rána po celý **A** den zpívat si **D** jen, **A** zpívat si:

♪

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech, každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R + ♪

4. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R + ♪

Ho Ho Watanay

Žalman

flétna

1. **D** Spinkej, můj maličký, **C** máš v očích **D** hvězdičky,
dám ti je **C** do vlasů, tak **G** usínej, tak **D** usínej.

R Ho ho Watanay, **C** ho ho **D** Watanay, ho ho **C** Watanay, ki **G** okena, ki **D** okena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky, vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni, má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná, vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R

Hoja hoj

Svoboda Karel

1. **G**Chceš-li na světě **A**býti převe **D**sel, **C**zvol si **G**nejlepší, **D**ze všech řeme **G**sel.

2. Chceš-li okouzlit dívku nevinou, staň se vojákem, staň se hrdinou.

R **G**Hoja hoj, **C**hoja hoj **D7**v králi máme **G**zastání.

Hoja hoj, **C**hoja hoj **D7**bůh nás zachrá **G**ní.

Hoja hoj, **C**hoja hoj **D7**hmoždíře a **G**palcáty.

Hoja hoj, **C**hoja hoj **D7**holky voka **G**tý.

3. Rány na buben máš-li ve vínku, nesmíš zaváhat ani vteřinku.

4. Sláva až přilbu tvojí pozlatí, stal ses mužem tím, co se neztratí.

R x 2

Holka od koní

Devítka

1. Pro vlasy **Emi**rozcuchaný z naivních snů, svobodu **A**větru na tvá **C**řích,
možná jsem **Ami**zapomněla něco ti **Hmi**říct, a najednou **Emi**je pozdě,
pro lásku koní, krásu všedních dnů na kontě **A**mám zase jeden **C**hřích,
pozdě se **G**omlouvát, že ublížit **C**nechci ani jednomu z **Hmi**ná **H7**ás.

R A jak ty **Emi**bláznivý koně chci **D**dohonit slunce, když **C**zapadá,
písničku **Ami**kolejí, který se tam **D**někde v dálce snad **G**setkají, **H7**
chci tiše **Emi**zpívat a hrát jenom **D**pro ně, než prach na ni **C**napadá
a **Hmi**zapomenout, že se ještě někdy roze **H7**dní.

Kolem hlavy **Emi** mám svatozář **C** holky od koní,

když zavírá **Ami** rám očí a **H7** doufám, že předhoním aspoň o kousek **Emi** čas.

2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním a do těch snů se mi připlétá
i vůně potu a zkosenejch trav, a pak se tiše vytrácíš,
stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí, po nocích hlídám telefon,
a ta krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

R + Dráhy čar **C** osudu odkloním a příště, až se **Ami** probudím,
možná to **H7** budu zase já, tak jako **Emi** dřív.

Holubí dům

Schelinger Jiří

1. **Ami** Zpí **G** vám **F** ptákům a **E** zvlášť holu **Ami** bům,
Ami stá **G** val **F** v údolí **E** mém starý **Ami** dům.
C Ptá **G** ků **C** houf zalé **G** tal ke kro **C** vům,
Ami měl **G** jsem **F** rád holu **E** bích křídel **Ami** šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům jeho práh.

R **C** Hledám **Dmi** dům holu **G** bí, kdopak **C** z vás **Emi** cestu **Ami** ví,
míval **Dmi** stáj roube **G7** nou, bílý **C** štít.
Kde je **Dmi** dům holu **G** bí a ta **C** dív **Emi** ka kde **Ami** spí,
vždyť to **Dmi** ví, že jsem **E** chtěl pro ni **Ami** žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatriš ztracené údolí.

R + Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

Hruška

Čechomor

1. Sto **G** jí hruška v ší **D** rém poli, vr **G** šek se jí **C** ze **D** ná.
|: Pod **G** ní se **C** pase **D** kůň vra **G** ný, pase ho **D** má mi **G** lá. :|
2. Proč má milá dnes pásете, z večera do rána.
|: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :|

3. O já pojedu daleko, přes vody hluboké.
|: Kéz bych byl nikdy nepoznal, panny černooké. :|

Hudsonské šífy

Daněk Wabi

1. Ten, kdo **Ami** nezná hukot vody lopat **G** kama vířený, jako **G** já, jó jako **Ami** já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou **G** pekla šířený,
ať se **Ami** na hudsonský **G** šífy najmout **Ami** dá, **G** jo-ho-**Ami** ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R **A** **F** hoj, páru tam **Ami** hod', ať **G** do pekla se dříve dohra **Ami** bem,
G jo-ho-**Ami** ho, **G** jo-ho-**Ami** ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, jó málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R + **G** jo-ho-**A** ho.

Hudson je řeka v New Yorku, která sloužila lodní dopravě. První parníky na světě pluly právě po Hudsonu. A přikládat do kotle, aby se obrovská loď nezastavila, to není žádný med.

Hvězdář

UDG

1. |: Ztrácíš se **D** před očima, rosteš jen **A** ve vlastním stínu.
Každá **Emi** další vina, odkrývá **G** mojí vinu. :|
- * |: Ve vínu **D** dávno nic nehle **A** dám, (ve vínu dávno nic) nehle **Emi** dám. **G** :|
- R |: Jak luna **D** mizíš s nocí v bělostných **A** šatech pro nemocné,
prosit je **Emi** zvláštní pocit, jen ať je **G** den noc ne. :|
- * |: Od proseb **D** dávno nic neče **A** kám (od proseb dávno nic) neče **Emi** kám. **G** :|
2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná, já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš, s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
- *
- R
- ** |: Obzor ne **D** klesne níž, je ráno **A** a ty spíš. Od vlků **Emi** odraná
hvězdáře **G** Giordána... :|
- |: Obzor ne **D** klesne níž, je ráno **A** a ty spíš. Od vlků **Emi** odraná
hvězdáře **G** Giordána odpou **D** štíš. :|

Igelit

Nedvědi

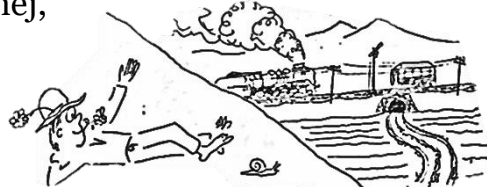
1. **G** Ukrytý v stínu lesa, **D** igelit, to kdyby přišel **C** k ránu **G** déšť,
pod hlavou boty, nůž, tá **D** tovu bundu šitou z mas **G** káčů,
k ránu se mlhy zvednou **D** a ptáci volaj: „Hele, lidi, **C** sví **G** tá.“
Pak větvičky si nalámou na **D** oheň, aby uvařili **G** čaj.
- R A všichni se **Emi** znaj, **D7** znaj, **G** znaj a blázněj a **C** zpí **G** vaj
a po cestách **Emi** dál, **D7** dál, **G** dál hledaj **C** normální **G** svět.
2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj,
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.
- R + **G** Ukrytý v stínu lesa, **D** igelit, to kdyby přišel **C** k ránu **G** déšť ...

Já jsem tak líněj

Hoboes

1. **Emi** Dole pod álejí, **C** kousek od kolejí **D** sametovej flíček **G** mám.
Emi Oblaka si plavou, **C** kus drnu pod hlavou, **D** panebože, já se **G** mám.
Ami Támhle za smetištěm **Emi** jako mraveniště **Ami** šedý město rámusí. **H7**
Emi Ať si nohou trhne **C** ten, kdo z města zdrhne, **Emi** poslouchat ho nemu **D** sí.

- R **Jó, G** já jsem tak **Emi** líněj, tak **D** překrásně **Emi** líněj,
a **C** nejhezčí **Ami** na tom, že **C** nechci bejt **D** jinej.
Jó, G to se to **Ami** válí, když **D** sluníčko **Emi** pálí,
za **C** to mě **Ami** veřejnost **D** nepochvá **G** lí. **H7**

2. Uspěchanej pane, co se s váma stane, až budete v důchodu.
V pozlacený kleci bývá plno věcí a funění do schodů.
Žádná cesta rájem, jestli máte zájem, měl bych pro vás dobrej tip:
co vám, sakra, brání válet se na stráni a bejt na tom mnohem líp.

R + **D, G**

Já, písnička

Jíšová Pavlína

1. To **Ami** já, zrozená z nemoc **G** ných básníků, z tichých **Emi** vět po nocích utka **Ami** ná,
to já, zrozená, ne **G** ní mi do smíchu, když mám **E** být pod cenou prodá **Ami** ná.

- R Kdo **C** vás obléká do ša **G** tů svatebních, holky **Ami** mý ztracený, ztrac **E** ný,
ženich **Ami** spí na růži, až ně **G** kam pod kůži se můj **E** strach do klína schová **Ami** vá.

2. To já, zrozená v hospodách na tácku raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku, směju se po stěnách cizincům.

R

3. To já, písnička, ležím tu před vámi, jenom tak, spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány, kteří pro lásku smí o mně hrát.

R

Jantarová země

Žalman

flétna

♪ ... **F, Ami,**

1. **Ami** Do splašenejch **C** koní už zase lovci **Ami** střílí,
ulicí je **C** ženou dolů k ohra **Emi** dám,
zítra jako **Dmi** vloni, hra je pro ně **Ami** dohnaná,
bujný hlavy **Dmi** skloní někam do trá **Ami** vy.
- R **Dmi** Krá, až si kabát **Ami** změni, **Dmi** krá, bílé vrány odle **Ami** tí,
Dmi krá, v jantarový **Ami** zemi přista **F** nou v jiném stole **Emi** tí.

♪ **Dmi, Ami, Dmi, Ami, Dmi, Ami, Dmi, Ami,**

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli po stý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R

Jarní kurýr

Hoboes

CAPO I

1. **G** Dunění kopyt **C** večer slýchá **G** vám, údolím jarní **Hmi** kurýr jede **H** k nám,
v peře **Emi** jích řeka **D** zvoní a **C** jarem vítr **H7** voní,
přijíždí **Emi** dí jarní **D** kurýr, **C** do **H7** břehů **Emi** znám,
ví, celej **D** kraj to ví: **C** veze nám **D** jaro **C** v brašně **H7** sedlo **Emi** vý.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý, vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou, musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

Brontosauři

1. Když první **Ami** tání **Dmi** cestu sněhu **C** zkrříží a **F** nad le **Dmi** dem se **Emi** voda obje **Ami** ví,
voňavá zem se **Dmi** sněhem tiše **C** plíží, **F** tak nějak **Dmi** líp si **E** balím, proč, bůh **Ami** ví.

R Přišel čas **F** slunce, **G** zrození a **C** tratí, na kterejch **F** potkáš **G** kluky ze všech **C** stran, **E**
|: Hubenej **Ami** Joe, Čára, Ušoun se ti **Dmi** vrátí,
oživne **F** kemp a **Emi** jaro, vítej k **Ami** nám. :|

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co
chtěj zkazit život nám.

R

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro bude
má země zdravá jako buk.

R + oživne kemp, jaro, vítej k nám...

Jaro

Fešáci

1. **Ami** My čekali **C** jaro, a **G** zatím přišel **Ami** mráz,
tak strašlivou **C** zimu ne **G** poznal nikdo **Ami** z nás,
z těžkých černých **C** mraků se **G** stále sypal **Ami** sních
a vánice **C** sílí v po **G** ryvech ledo **Ami** vých.

C Z chýší dřevo mizí a **G** mouka ubývá, **Dmi** do sýpek se raději už **G** nikdo nedívá,

C zvěř z okolních lesů nám **G** stála u dveří

Dmi a hladoví ptáci při **G** létli za zvěří, a stále **Ami** blíž.

2. Tak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal, když vystrašenej soused na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí, já do města bych zajel, doktor snad poradí.“
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal, dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Nejezdí naší zkratkou, je tam velkej sráz a v týhleto bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“

3. Na to smutné ráno dnes nerad vzpomínám, na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil, na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám, kterým bych v té noci nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem, krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk
sňal.

* **Ami** Někdy ten, kdo **C**spěchá, se **G**domů nevra **Ami** cí ...

Jdem zpátky do lesů

Žalman

1. **Ami** Sedím na kolejích, **D7** které nikam neve **G** dou, **C, G**
Ami koukám na kopretinu, jak **D7** miluje se s lebe **G** dou, **C, G**
Ami mraky vzaly slunce **D7** zase pod svou ochra **G** nu, **Emi**
Ami jen ty nejdeš, holka zlatá, **D7** kdypak já tě dosta **G** nu? **D**

R **G** Z ráje, my vyhnání **Emi** z ráje,
kde není už **C** místa, **D7** prej něco se **G** chystá. **D**
G Z ráje, z nablýskaných **Emi** plesů,
jdem zpátky do **C** lesů, **D7** za nějaký **G** čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterež chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Za bývalého režimu se nesmělo zpívat o ničem, co zavánělo křesťanstvím, proto v poslední sloce byl text upraven na „možná lidi se nás nastanou“. Peklo byl problém, ale ráj ne. Možná proto, že z něj někdo někoho vyhnal, a to režim neohrožovalo.

Je to tak

Michal Horák

♪ |: **F** Nananá... **A#**, **Gmi**, **A#**, **F** :|

1. **F** V úterý utekla mi **A#** kočka, jmenuje se **Gmi** Kočka, i když na to **A#** neslyší.
F Doma už se jí prej nechtěj **A#** dočkat, že je to prej **Gmi** hajzl,
moje však je **A#** nejbližší.
F Já jsem chtěla od Ježíška **A#** ajfouna, od toho **Gmi** hamouna mám **A#** vzkaz,
že mám si na něj naše **F** třít.
Aspoň pak nezažíváš **A#** kovbojky, mně můj **Gmi** ajfoun spad
včera do **A#** toitoiky.

- R **F** Někdy prostě **A#** je to tak, i když **Gmi** mohlo by to bejt **A#** naopak.
F Někdy prostě **A#** je to tak a už **Gmi** nejede přes to **A#** žádněj vlak.
Dmi Někdy prostě **A** je to tak a **C** nemá cenu **G** dál s tím ztrácet **A#** čas,
C je to **F** tak.

♪

2. Já včera byla u tety, měla jsem špagety a taky krokety a na ně lazaně,
mlíkem je zapila, a potom ve vlaku se trochu poblila.
Já za bůro z hudebky mám zaracha, konkrétně za Bacha,
příště na háku to vezmu z taháku.
Ale to je pořád nic, mně už měl přijít dopis z Bradavic.

R + ♪

3. Na instáči napsala mi Alice, Alice z osmý Cé, že chce mě velice.
A než odeslal jsem žádost o ruku, tak to prej napsala dalším třem klukům.
Cože tobě taky psala Alice, Alice z osmý Cé? No to je slepice.
Aspoň že vám tohle píše Alice, a ne ta Aneta zvaná zadnice.

R + ♪

- * **A#** Někdy prostě **C** je to **F** tak. **G A#** A nejede **C** přes to **F** vlak. **G**
A# Někdy prostě **A** je to **Dmi** tak, **G A#** tak si nenech **C** zvednout **F** tlak.

Jennifer Lady

Nedvědi

flétna

1. **C**Drobně mží a do noci zvon z majáku **F**lodím zavolal **C**vstříc,
útesy skal ostrých jak nůž už proplou **G**vá.
Jennifer **C**Lady, tak malá jak **C7**stín, má na boku **F**ránu a v plachtoví **C**klín,
to z pitomý **Ami**války muži se **F**vrací domů **C**k nám.
2. Kolik jich šlo a vrací se půl, to bude pláče a po dlaních sůl,
a bez tátů synů a bez věna dcer, Bože, co bude dál?
Přestane svítat, až do hrobu dáš všechen ten smutek, má Irská zem?
Co platný jsou květy a všechna ta sláva? Bože, co bude dál?
3. V srdci úzkost, na duši vzdor, myšlenky letí jak potoky z hor.
Dokud nám budou poroučet blázni, kde bude svět?
Svobodo drahá, kolik to stojíš? Kolik nás zemře ve válkách jen?
Až jednou ráno snad vyjdeš jak slunce v jedinej den?
4. = 1.

Jennifer Lady: Píseň vychází z písně „Amazing Grace“, což je křesťanská píseň, jejíž slova napsal anglikánský kněz a bývalý kapitán otrokářské lodi John Newton a publikoval ji v roce 1779. Původní název písně byl „Faith’s Review and Expectation“. Melodie, podle které se nejčastěji zpívá, se jmenuje „New Britain“, což je árie neznámého autora a od roku 1954 je pro mnoho lidí spojena s pohřby a pietními akty. Existuje několik českých verzí, z nichž nejznámější je „Už z hor zní zvon“, jejíž text napsal Zdeněk Borovec a nazpíval jí Karel Gott. Text „Jennifer Lady“ napsal Jan Nedvěd.

Jericho

Stypka David

CAPO II

R |: Budu se **C** dívat, jak vstáváš a **Emi** jdeš, rovnáš si **D** záda, čistí tě **Ami** déšť.

Za chvíli **C** na mě zapome **Emi** neš, na strachy **D** taky. :|

1. Nenech se **D** mást, to všechno, co vidíš, se **A** zdá.

Tam někde v dálce je **Emi** Jericho, město co **G** trumpetou **D** zbořit se **A** dá.

2. Tady mě máš, doktor co strhe ti fáč, no jasně že bolí to, ale za chvíli snést se to dá.

R + na bo **Ami** lest.

3. Můžeš si lhát, na oko zlatá brána, ale když vezmeš za kliku z brány je gilotina.

4. Jsi Rachab má zlá, nevěstka uchráněná, na nejhlubším místě teď bolí mě tvá poslední dobrá rána.

R

* **F** Všichni to říkali **Ami** my se jim vysmáli, **G** z očí strh sem ti **Dmi** fáč.

A **F** pak tě tam nechal na pospas **Ami** bylinám a dekám,

G od tebe hnala mě **Dmi** pryč vina má.

R |: Chtěl jsem se dívat, jak vstáváš a jdeš, rovnáš si záda, čistí tě déšť.

Za chvíli na mě zapomeneš, na strachy taky. :|

Jericho: Píseň odkazuje na příběh ze Starého zákona, ve kterém Židé dobyli město Jericho, protože kolem něj obcházeli s Archou úmluvy a troubili na trumpety a díky tomu spadly městské hradby. V příběhu vystupuje i nevěstka Rachab, která Židům v dobývání pomáhala. Píseň a Davida Stypku jsme objevili během příprav na tábor (2021 Animálie) a provázeli nás až do tábora i během něj. Proto máme píseň neodmyslitelně spojenou s oddílem.

Jonatán

Hop Trop

1. Když **G**jaro zaťukalo na dveře roku **C**vosumnáctset **G**šest,
přišel **C**vod řeky chlap, **G**co sem jel jen **Ami**sám a **C**na svou **D**pěst,
na **G**sobě hrubej pytel vod kafe nosil **C**místo kabá **G**tu,
starý **C**osadníci **G**hádali, co **Ami**k čertu **C**hledá **G**tu.

R Byl **Emi**vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
se **G**proti proudu dřel, **Emi**proti proudu dřel,
kam **A7**šel, ho všude chválej, že jabloňovou alej
pro **G**všechny vysázel, pro **D**všechny vysázel. **G, C, D, G**

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvou kánoích
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R

3. Když léty unaveněj do trávy se svez a na zem sed,
vopřel se svejma žádama o strom, co právě kvet,
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj,
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj.

Karavana mraků

Kryl Karel

1. **C** Slunce je zlatou skobou **Ami** na vobloze přibitý, **F** pod sluncem **G** sedlo kože **C** ný, **G7**
C pod sedlem kůň, pod koněm **Ami** moje boty rozbitý **F** a starý **G** ruce sedře **C** ný.

R **C7** Dopředu **F** jít s tou **G** karavanou **Ami** mraků,
schovat svou **F** pleš pod **G** stetson děra **Ami** vý,
|: jen kousek **Dmi** jít, jen **G7** chvíli, **Ami** do soumra **Dmi** ku,
až tam, kde **Ami** svítí město, **E** město běla **Ami** vý. :| **C7**

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený, v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí a truhlář rakve hobluje.

R V městě je řád a pro každého práce, buď ještě rád, když huba voněmí,
|: může tě hřát, že nejsi na voprátce nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :|

4. = 1.

R Pryč odtud jít s tou karavanou mraků, kde tichej dům a pušky rezavý,
|: orat a sít od rána do soumraku a nechat zapomenout srdce bolavý. :|

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

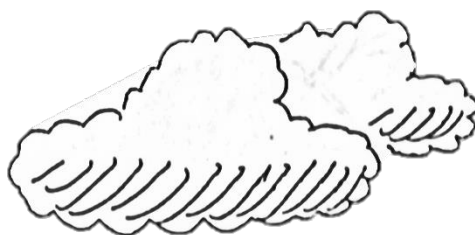
♂ |: **D** Kdyby tady byla taková panenka, **A** která by mě chtě **D** la, :| **D7**
|: **G** která by mě chtěla, **D** syna vychovala, **A** přitom pannou by **D** la. **(D7)** :|

♀ |: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :|
|: ty by si mně musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti. :|

♂ |: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti, :|
|: ty bys mně musela košilečku šíti bez jehel a nití. :|

♀ |: Kdybych já ti měla, košilečku šíti bez jehel a nití, :|
|: Ty by si mi musel žebřík udělati až k nebeské
výši. :|

♂ |: Kdybych já ti musel
žebřík udělati až
k nebeské výši, :|

* *všichni:*
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :|

Když mě brali za vojáka

Nohavica Jaromír

1. **Ami** Když mě brali za vo **C**jáka, **G** stříhali mě doho **C**la,
Dmi vypadal jsem jako **Ami** blbec,
E jak ti všichni doko **F**la, **G**la, **C**la, **G**la, **E** jak ti všichni doko **Ami**la.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit, jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, ti, ti, ti, a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil, vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil, krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic, po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic, tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla, protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, la, la, la, tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala, řek jí, že má zrovna volnej
kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila, na shledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, la, la, la,
E jakpak se vám líbí **F**la, **G**la, **C**la, **G**la?
Ami No nic moc extra **E** neby **Ami**la.

Když zima se vrací

Jíšová Pavlína

1. Když **G** zima se vrací, já **C** zas vzpomínám na **D** teplo tvých **C** dlaní a **G** snů, **D**
G divnej soumrak **C** se přitulil **Ami** k nám, já **D7** vím: je **C** konec těch **G** dnů. **D**
 2. Smutný barvy do vázy trhám, mívals' ty kytky moc rád,
já byla blázen, chlapa jinýho mám, až teď vím, co chtěl jsi mi dát.
- R **G** Tvá píseň **C** z dálky mi **Ami** zní, **D** tvý slova tichý **C** se nevrátí,
víc asi měla jsem **C** dát než si **Ami** vzít, **D7** tebe mohla jsem dál **C** napo **D7** rád **G** mít. **D**
3. Tím, že jsi odjel a nechtěl mě znát, snad našel jsi zase svůj klid,
mám svoji vinu a nechci si lhát, tak nechám si o tobě snít.

R

Kluziště

Plíhal Karel

1. **C** Strejček **Emi** kovář **Ami** chytil **C** kleště, **Fmaj7** uštíp' **C** z noční **Fmaj7** oblo **G** hy
C jednu **Emi** malou **Ami** kapku **C** deště, **Fmaj7** ta mu **C** spadla **Fmaj7** pod no **G** hy,
C nejdřív **Emi** ale **Ami** chytil **C** slinu, **Fmaj7** tak šáh' **C** kamsi **Fmaj7** pro pi **G** vo,
C pak při **Emi** táhl **Ami** kova **C** dlinu **Fmaj7** a ob **C** rovní **Fmaj7** kladi **G** vo.
- R Zatím **C** tři bílé **Emi** vrány **Ami** pěkně za se **C** bou
kolem **Fmaj7** jdou, někam **C** jdou, do ry **D7** tmu se kýva **G** jí,
tyhle **C** tři bílé **Emi** vrány **Ami** pěkně za se **C** bou
kolem **Fmaj7** jdou, někam **C** jdou, nedo **Fmaj7** jdou, nedo **C** jdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
- R
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

R

Kometa

Nohavica Jaromír

1. **Ami** Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň **G7** u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen **E** pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- R **Ami** O vodě, o trávě, **Dmi** o lese, **G7** o smrti, se kterou smířit **C** nejde se, **E7**
Ami o lásce, o zradě, **Dmi** o světě **E** a o všech lidech, co kdy žili na téhle **Ami** planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě bude to písnička o nás a kometě.

Kozel

Nohavica Jaromír

1. |: Byl jeden **G** pán, :| |: ten kozla **C** měl, :|
|: velice **D** si :| |: s ním rozu **G** měl, :|
|: měl ho moc **G** rád, :| |: opravdu **C** moc, :|
|: hladil mu **D** fous :| |: na dobrou **G** noc. :|
2. |: Jednoho dne :| |: se kozel splet', :|
|: rudé tričko :| |: pánovi sněd', :|
|: jak to pán zřel, :| |: zařval „jéjé“, :|
|: svázal kozla :| |: na koleje. :|

3. |: Zahoukal vlak, :| |: kozel se lek': :|
|: „to je má smrt“, :| |: mečel „mek, mek“, :|
|: jak tak mečel, :| |: vykašlal pak :|
|: rudé tričko, :| |: čímž stopnul vlak. :|
4. Na na na...

Královna z Dundrum Bay

Nedvědi

1. Kdo ji **Emi**prvně zřel, ten k ní **G**zaho **D**řel, možná **G**obdivem, **Emi**možná **D**víc.
Její **Emi**ladný krok, její **G**oblý **D**bok nejhez **G**čí ze všech **C**kra **D**sa **Emi**vic.
|: Já šel **G**na statek, hned si **D**o ní řek. Tu chci **G**mít, pane **Emi**tu mi **D**dej!
Divný **Emi**jméno má, každej **G**z nás ji **D**zná, jako **G**královnu z **C**Dun **D**drum **Emi**Bay. :|
2. Bože rozmilý, my si užili, brzo nás v kraji každej znal.
Jenže po pár dnech se ji zrychlil dech a já doktora zavolal.
|: Dlouho stonala, než mi skonala, lehkou hlínu ji Pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla, ale královna z Dundrum Bay. :|
3. Letos na jaře potkám koňare, vede klisničku jako sen.
Zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen.
|: Až mi v sobotu dají vejplatu, zeptám se zda je na prodej
a pak budu pít na to, že smím mít, zase královnu z Dundrum Bay. :|

Kytka

Brontosauři

1. **A**Otvírám **D**lásku na stránce **A**“rád“, přišel jsem, **E**milá má, něco ti **A**dát,
zeptat se, co **D**děláš a jakej byl **A**den, pohladit **E**tvář, tu kytku si **A**vem. **A7**
- R Ty jsi tak **D**jiná, tak jiná, kdo **A**ví, jestli má **E**touha tě nepora **A**ní, **A7**
ty jsi tak **D**jiná, pojd', ruku mi **A**dej, s tebou je **E**celej svět jak vyměně **A**nej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou, propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos, ze všech je nejhezčí,
tiše, už dost.

R x 2

Královna z Dundrum Bay: Irská lidová píseň „The Star of County Down“ je předchůdkyní této verze. Původní text je relativně stejný. Neobdivuje však klisnu, ale skutečnou dívku.

Lachtani

Nohavica Jaromír

R |: **C**Lach, lach, **F, C, Ami**lach, lach. **G, C** :|

1. **C**Jedna lachtaní **F**rodi **C**na **Ami**rozhodla se, že si vyjde **G**do ki **C**na,
jeli vlakem, metrem, lodí a pak **F**tramva **C**jí a teď **Ami**u kina Vesmír **G**lachta **C**jí.
GLachtaní úspory **C**dali dohromady, **G**koupili si lístky **C**do první **G**řady,
Ctáta lachtan řekl: „Nebudem **F**třít bí **C**du“
a **Ami**pro každého koupil pytlík **G**araši **C**dů, ó.

R |: Lach, lach, mmm, lach, lach, mmm. :|

2. Na jižním pólu je nehezky a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky: sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R |: Lach, lach, jé-é, lach, lach, jé-é. :|

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla nevídaná zlost ho popadla
„Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Tady zima, doma zima, všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat?“
Nedivte se té lachtaní rodině, že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R |: Lach, lach, jé-é, lach, lach, jé-é. :|

4. Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina, lach, lach.

Lojza a Líza

Fešáci

® „Lojzo, hej, Lojzo!“
„Ano, Lízinko?“
„Dojdeš pro vodu?“
„Už běžím.“
„No proto.“

- ♂ Vědro **D** má ve dně **G** díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro **D** má ve dně **G** díru, milá Lízo, **A** jak **D** hrom.
- ♀ Tak ji ucpí, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpí, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpí ji.
- ♂ A čím ji mám ucpat, milá Lízo, ... milá Lízo, řekni čím.
- ♀ Kouskem slámy, milý Lojzo, ... milý Lojzo, kouskem slámy.
- ♂ Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, ... milá Lízo, dlouhá.
- ♀ Tak ji utni, milý Lojzo, ... milý Lojzo, utni ji.
- ♂ A čím ji mám utnout, milá Lízo, ... milá Lízo, řekni čím.
- ♀ Sekerou, milý Lojzo, ... milý Lojzo, sekerou.
- ♂ Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, ... milá Lízo, tupá.
- ♀ Tak ji nabruš, milý Lojzo, ... milý Lojzo, nabruš ji.
- ♂ A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, ... milá Lízo, řekni čím.
- ♀ Vem si brousek, milý Lojzo, ... milý Lojzo, brousek.
- ♂ Jenže brousek je suchý, milá Lízo, ... milá Lízo, suchý.
- ♀ Tak jej namoč, milý Lojzo, ... milý Lojzo, smoč ho.
- ♂ A čím ho mám smáčet, milá Lízo, ... milá Lízo, řekni čím.
- ♀ Zkus vodu, milý Lojzo, ... milý Lojzo, zkus vodu.
- ♂ A v čem ji mám přinést, milá Lízo, ... milá Lízo, řekni v čem.
- ♀ No vem si vědro, milý Lojzo, ... milý Lojzo, vědro.
- ♂ Vědro má ve dně díru, milá Lízo, ... milá Lízo, jak hrom.

Marnivá sestřenice

Semafor

CAPO II

1. **G** Měla vlasy samou loknu, jé-**D** je-jé,
ráno přistoupila k oknu, **D7** jé-**G** je-jé,
vlasy samou **G7** loknu měla **C** a na nic víc **C7** nemyslela,
G a na nic víc **E7** nemyslela, **A7** jé-**D7** jé-**G** jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou krouť, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Mezi horami

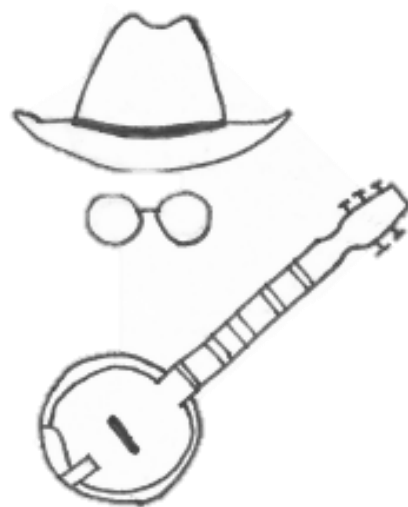
Čechomor

1. |: **Ami** Mezi **G** hora **Ami** mi, lipka **G** zele **Ami** ná. :|
|: **C** Zabili Janka, **G** Janíčka, **Ami** Janka, miesto **G** jele **Ami** ňa. :|
2. |: Keď ho zabili, zamordovali. :|
|: na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili. :|
3. |: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :|
|: Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný. :|
4. |: Tu šla Anička, plakat Janíčka. :|
|: Hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička. :|

Michalův song

Tučný Michal

1. **G**Tenhle ten song patří všem, co **D7** maj potíže s figu **G**rou, **G7**
já **C**jmenuju se Tučný a postavu mám vydu **G**lou. **G7**
Já **C**bejvával malej štíhlej kluk, kterej si vo muzice **G**snil
a na nástroje strunný **D7** zkoušel jsem si barré **G**styl.
2. Dřív, než jsem se nadál bylo mi dvanáct a půl,
v parcích jsem sedával s banjem jako trubadúr.
Až potom můj starší brácha si založil vlastní band
a já ve třinácti hrával s nima dixieland.
3. Přibývala léta přibývaly nesnáze,
rychlejc než ta léta přibýval jsem na váze.
Našel jsem si totiž v dobrým jídle na nešťastný lásky lék,
až v zrcadle jsem zjistil, že by se mě i golem lek.
4. Životu člověk musí platit daň i úroky,
jenže širší člověk má i srdce široký.
Řek jsem si: „No, co nadělám.“, vzal banjo a začal hrát
a zjistil jsem že mám i tak život strašně rád.
5. Tak nebud'te zoufalí, když zjistíte najednou,
že vám kalhoty v pase prostě nějak nesednou.
Jen neberte vážně váhy, třeba je špatný závaží
|: a nebo si řekněte: „Ta váha si mě neváží.“ :|

Michalův song: „The Year That Clayton Delaney Die“ od Toma T. Halla propůjčila této písni melodii, ale text je zcela rozdílný – pochopitelně, tento „překlad“ funguje jako autobiografie Michala Tučného, kterou, překvapivě, Tom T. Hall neznal.

Milé děti

Epydemye

CAPO II

1. **Emi** Byly doby kdy jsem ani **D** neznal jméno svého **A** doktora.

Zato **Emi** znal jsem tvoje tělo, **C** jak ten čas **D** letí.

Dnes se to **Emi** otáčí mou **D** rolí je být **A** opora.

A je čas **Emi** na slova, ale **C** už ne na sou **D** věť.

R Milé **G** děti obra **D** cíte životy **Emi** naruby, těch **C** pár let než si **D** zase sami **G** zbudem.

Milé děti, usí **D** náme, padáme **Emi** na huby, ale **C** milujeme vás **D** a milovat **G** budem.

2. Byly doby kdy jsem denně svíral tělo svého Gibsona,
měl jsem na písni dost času, jenže ten letí.
Teď struny vyměním a zamknu futrál když spadne opona,
nejkratší cestou tam, kde spí mile děti

R

* **D** V životě se žánry mění, než se ticho **Emi** rozhostí

D a tak v týhle písni není, ani stopa **C** stížností,

D ani stopa punku z nedostatku spánku,

C ani stopa trip hopu, když v noci koukám do stropu,

D ani stopa blues jak od BB Kinga,

C i když ráno vypadám a tvářím se jak sfinga,

D ani stopa kňourání o paralelních světech.

C Jen obyčejná píseň o rodičích a dětech.

R x2

Milé děti: Píseň i interpreta nám představila náčelnice Keegi několik týdnů před naším prvním sólo táborem (2022 Lovci pokladů). Jak se tábor blížil a ubývalo spánku a času na cokoli jiného než přípravy tábora, píseň se stala v podstatě naší denní hymnou, a proto následně putovala i do táborového zpěvníku.

Mississippi blues

Pacifik

1. **Ami** Říkali mu Charlie a **Dmi** jako malej kluk **Ami** kalhoty si **G** o plot potr **Ami** hal,
říkali mu Charlie a **Dmi** byl to Toma vnuk, **Ami** na plácku rád **G** košíkovou **Ami** hrál.
C Křídou kreslil po ohradách **F** plány dětských snů,
Dmi až mu jednou ze tmy řekli: **E** „Konec je tvech dnů.“
Ami Někdo střelil zezadu a **Dmi** vrub do pažby vryl,
nikdo **Ami** neplakal a **G** nikdo nepro **Ami** sil.

R **Missi** **C** ssippi, **Missi** **Ami** ssippi, **F** černý tělo **G** nese říční **C** proud,
Mississippi, **Missi** **Ami** ssippi, **F** po ní bude **G** jeho duše **C** plout. **E**

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk, uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít, který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus, netušil, a neví, řeka zpívá blues.

R

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues, ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát, jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R

Montgomery

Daněk Wabi

1. **D** Déšť ti, holka, smáčel **G** vlasy, **Emi, A7** z tvých očí zbyl prázdný **D** kruh. **A7**
D Kde je zbytek tvojí **G** krásy, **Emi, A7** to ví dneska snad jen **D** Bůh. **A7**

R **D** Z celé jižní eska **G** drony, **Emi, A7** nezbyl ani jeden **D** muž, **A7**
D v Montgomery bijou **G** zvony, **Emi, A7** déšť ti smeje ze rtů **D** růž. **A7**

2. Na kopečku v prachu cesty, leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

R

Mississippi blues: Mississippi je jeden ze států USA, ale především je to druhá nejdelší řeka v USA a jedna z nejdelších řek na světě.

Montgomery: Píseň „Just before the battle, mother“ od George F. Roota z roku 1864 byla velmi oblíbená mezi vojáky Unie za americké Občanské války. Montgomery je hlavní město státu Alabama. Píseň má ještě čtvrtou sloku, která se do zpěvníku nevešla. Fakt, že ji někteří kytaristé nemají rádi, s tím nijak nesouvisí. :-)

3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkejch chvil.
Proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlasy jak jíl.

R

Morituri te salutant

Kryl Karel

1. Cesta je **Ami** prach a **G** štěrka a **Dmi** udusaná **Ami** hlína
C a šedé **F** šmouhy **G7** kreslí do vla **C** sů
|: a z hvězdných **Dmi** drah má **G** šperk, co **C** kamením se **Emi** spíná
Ami a pířka **G** touhy **Emi** z křídél Pega **Ami** sů.:|
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol,
|: a z očí chtič jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :|
- R Seržante, **G** písek je bílý jak paže Daniely, **Ami** počkejte chvíli! Mé oči uviděly
G tu strašně dávnou vteřinu zapomnění. **Ami** Seržante, mávnou **G7** a budem
zasvěceni! **C** Morituri te salutant, **E** morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek víří křídlo holubí,
|: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :|
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,
|: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :|

R

Mosty

Zich Karel a Filipová Lenka

1. **G** Postavím si bezvadný most, pevné **C** pilíře a bude jich dost,
aby **Ami** udržely aspoň tolik, co láska má **G** váží.
2. Pak přejdu tam, kde mě nečekáš, malý je most ale rozhodně náš.
A vyhrává ten, kdo se vzdálenost překlenout snaží.
- R **Ami** Jsem v rámci tvých **Hmi** mostů proti **C** lásce imun **G** ní.
Emi Znáám pár druhů **C** deště a **Ami** neznám výslu **A** ní. **C**
3. Mosty znám už dlouhý čas, jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas,
ale pomáhají, když jeden z nás chvíli se vzdálí.
4. Já stavím mosty v tom je ten vtip a bez pochyby jsem na tom líp,
než ten, kdo pár mostů v afektu za sebou spálí.

R + 3

- R Jsi v rámci tvých mostů proti lásce imunní.
Znáš pár druhů deště, teď poznáš výslunní.

Morituri te salutant: Fráze je zkrácená verze latinského úsloví „Ave Caesar, morituri te salutant.“ znamená zhruba „Na smrt jdoucí zdraví císaře.“. Tuto větu pronášeli gladiátoři směrem k římskému císaři před začátkem zápasů.

Mosty: Píseň byla přejata od kapely Air Supply, která ji nahrála s názvem „Lost in love“. Původní text se liší, sice je též milostný, ale neobsahuje opakující se motiv mostů a nebyl sepsán jako duet, takže představuje pouze jednostranné vyznání.

5. Tak se ptám, když ty mosty znáš, řekni, který je cizí a který je náš,
přes ten možná bych šla kdybys byl ztracený v dáli. + 3 + 4

Na kameni kámen

Brontosauři

1. Jako **G** suchej, starej strom, jako **Cadd9** všeničící hrom,
jak v poli **G** tráva. **Cadd9, G, Cadd9**
Připa **G** dá mi ten náš svět, plnej **Cadd9** řečí, a čím **Emi** víc, tím **D** líp se **G** mám.

R Budem **C** o něco se rvát, až tu **Emi** nezůstane **D** stát
na kameni **G** kámen. **Cadd9, G, Cadd9**

A jestli **G** není žádnéj Bůh, tak nás
Emi vezme země - **D** vzduch,
no, a potom **G** amen. **Cadd9, G**

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů.
Přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
Jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

4. + Laj la laj ...

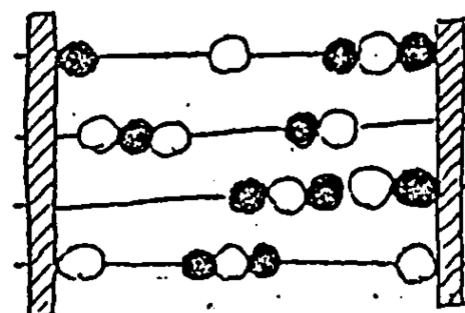
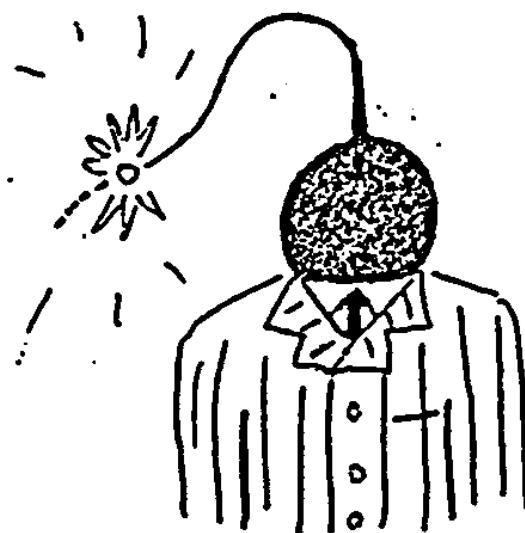
Na rozloučenou

Žalman

1. **C** Kolikrát **Emi** jsem to už **Ami** vzdal,
G kolikrát na hanbu **A** šel,
F do pekla **G** však nepři **C** šel.

2. Kolikrát z pravdy jsem zběh', kolika lžím vrátil
zrak, kolikrát ujel mi vlak.

R Na časy **F** blýská **G** se a my **C** stále **Ami** dál
Dmi táhnem ten **G** dřevěnej **C** prám, **C7**

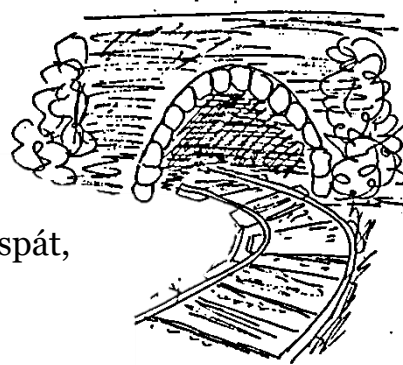
a komu **F** stýská **G** se, dlouho **C** na kraji **A**mi stál, **D**mi sedne si **G** ke stolu **C** k nám. **G**

3. Kolikrát pomoh' mi strach,
kolikrát zradil mě sen, našel mě zas bílej den.
4. Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil, kolikrát nepochopil, že:

R + Na na na... x 2

Nad Sázavou

Nedvědi

1. **Emi** Do noci před tunelem zahoukal
poslední vlak, co veze opožděný nádražáky **Ami** domů spát,
H7 zhasni tu písničku a napít mi dej,
před spaním **Emi** chci si ještě přechíst pár **C** hvězd,
a ta **Ami** řeka je jak pohádka, co **H7** vyprávěli naši v chajdě, **Emi** kde byl les.
2. Mravenčí skála plná našich jmen
a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přechíst moh
viadukt, kam ses chodil učit bát, jak strašně duní, když projíždí vlak,
a táta s mámou, co foukali nám rány, když chodili jsme domů spát.
- R Nad **E7** Sába **Ami** vou, nad **D7** Sába **G** vou, občas **C** vzpomene si člověk asi
Ami na ty časy krásný, kdy **H7** zpívali jsme Brontosauři, **Emi** Spirituál.
3. Do noci před tunelem zahouká
poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,
u trati ostružiny vyketly zas, v Sázavě zase prej je hromada ryb,
a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo, bude líp.

R 2x

Nagasaki Hirošima

Plíhal Karel

1. **C** Tramvaji **G** dvojkou **F** jezdíval jsem **G** do Žide **C** nic, **G, F, G,**
z **C** tak velký **G** lásky **F** většinou **G** nezbyde **Ami** nic,
z **F** takový **C** lásky **F** jsou kruhy **C** pod oči **G** ma
a dvě **C** spálený **G** srdce - **F** Nagasaki, **G** Hiroši **C** ma. **G, F, G,**
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
4. = 1. + |: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima ... :|

Náměšť

Hutka Jaroslav

1. |: **C** Krásný je **Ami** vzduch, **Dmi** krásnější je **G** moře, :|
|: **C** co je nejkrás **A7** nější, **F** co je nejkrás **G** nější - **C** usmě **G** vavé **C** tváře. :|
2. |: Pevný je stůl, pevnější je hora, :|
|: co je nejpevnější, co je nejpevnější - ta člověčí víra. :|
3. |: Pustá je poušť i nebeské dálky, :|
|: co je nejpustější, co je nejpustější - žít život bez lásky. :|
4. |: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :|
|: co je nejmocnější, co je nejmocnější - pravdomluvné slovo. :|
5. |: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :|
|: co je však největší, co je však největší - ta lidská svoboda. :|

Nehrálo se o ceny

Hop Trop

1. **Emi** Měli jsme bundy ze **D** ný, **C** někomu občas lezly **G** krkem,
Ami kdekdo si o nás myslel **D** svý, **Ami** jako by nikdy nebyl **D** klukem.
2. Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej, i když to věkem bylo sporný.
- R **C** Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo **G** dlouhý.
C Víc než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety **G** pouhý.
Ami Tam vo zábradlí vopřený dvě kytary a syrovej sbor **D** hlasů,
Ami tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukrácení **D** času.
3. Jméno si každej vysloužil a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakej kdo z nás byl, stálo, jak bude přiléhavý.
- R
4. Přesto, že každej jinam šel životem úspěchů i pádů,
|: těžko by asi zapomněl na partu dobrejch kamarádů. :|

Nekonfliktní typ

Horák Michal

CAPO III

♪ Ami – D, Emi – Ami, F – C – G – Ami

1. Já **Ami** viděl žábu soustružit a **G**koně frézo **C**vat,

Amisoudruha se soudružit a **G**hada háčko **C**vat.

Já **Ami** viděl padat trakaře ze **G**střechy na fa **C**ře,

Amia na stromě faráře, jak **G**zpívá Necká **C**ře.

* Já **F** viděl jsem už leccos, že by **C**jeden závi **G**děl,

ale **C**takovýho **F**trotla jak ty, **G**to jsem nevi **Ami**děl,

Ale **F**takovýho **C**trotla jak ty, **G**to jsem nevi **C**děl.

R **F**Čumim, že to **C**říkám, páč jsem **G**nekonfliktní **C**typ.

FKam jdeš? Nejdeš **C**nikam. Nikdy **G**nebylo mi **C**líp.

FČumím, že to **C**říkám, jako **G**bych konečně **C**žil!

FKam jdeš? Nejdeš **C**nikam, já jsem **G**ještě neskon **C**čil. **E7**

♪ **Ami – D, Emi – Ami, F – C – G – Ami**

F – G, Ami – D, F – C – G – Ami

2. Já viděl chlapa, co byl pěšky, jet po dálnici, a od Boltu koloběžky tři v popelnici.

Já viděl v Pise pekaře, jak nosem rovná věž, a vedle něj surfaře si vlnou česat pleš.

Já viděl stonat angínu a kašel marodit a v hospodě pět jogínů na pračkách závodit.

Já viděl tasemnici bezbrannou i s pistolí, já viděl sado slimáka, co sám se osolí.

* ... hňupa ...

R + ♪

3. To už možná bylo moc, tak já se omlouvám, teda neomlouvám, jsem naštvanej, co si namlouvám.
Konstruktivní kritiku ti znova nechci psát. Teďka budeš sedět a konečně poslouchat.

* Já viděl jsem už leccos, že by jeden záviděl, ale takovýho...

® Co je ještě na dvě slabiky?

Ňouma?

Ňouma.

* ...ňoumu, to jsem neviděl. Ale takovýho Ňoumu, jak ty, to jsme neviděl.

R + **F** Kam jdeš? Nejdeš **C** nikam, já jsem **G** ještě neskon **A**mičil.

F dobře, jdi si **C** kam chceš, právě **G** teďka jsem skon **C**čil. **G, C**

Nelítuj

Žalman

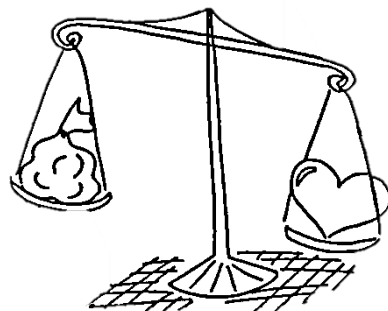
1. **G** Kdo se chudej narodil, **C** tak mohlo to bejt **D** horší, neli **G** tuj,
G pár důchodek prochodil a **C** nejmíň tucet **D** projdem, neli **G** tuj,
Emi žlutej anděl přistaví nám **Hmi** vůz,
ten **C** den zbyde v ulicích tichý **G** blues, **D**
G vydáme se hledat slunce **C** bez peněz a **D** darů, neli **G** tuj.
- R **Emi** Nejsme přeci žádná lůza, **Hmi** co na vlastní kůži růží **C** má vyši **Ami** tou,
D z obehnaných slov a díků **C** ke hmatníku ruku přibi **G** tou, **D**
Emi nastavíme dešti tváře, **Hmi** ať se stoky vrásek nasy **C** tí, nasy **Ami** tí,
D to se ale bláznům stává, **C** když se jim zdá sen o přeži **G** tí.
2. Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelítuj,
zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelítuj,
místa, která zbyla někde v nás,
bez pořadníků jsou a budou zas,
volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.
- R
3. Kdo máš na svém kontě jenom šťastný konce svých cest, nelítuj,
třeba potkáš to svý slunce ...

Není nutno

Svěrák Zdeněk a Uhlíř Jaroslav

1. **C** Není nutno, není nutno, aby bylo přímo vese **Dmi** lo,
G7 hlavně nesmí býti smutno, natož aby se breče **C** lo. **G**
2. **C** Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechře **Dmi** stí,
G7 nemít žádné kamarády, tomu já říkám neště **C** stí.
- R Nemít **Ami** prachy - **C** nevadí, nemít **Ami** srdce - **C** vadí,
zažít **Ami** krachy - **C** nevadí, zažít **Ami** nudu,
F jó, to **G** vadí, to vadí.

1. x 2

Není nutno: Píseň byla použita ve filmu Tři veteráni.

Nešahej na mě

Pokáč

1. **C** Jestliže se cejtíš sám, **E** rád si s tebou pokecám.
Ami Rád si s tebou **F** někde sednu, **C** mám ovšem pod **G** mínku jednu.
C Můžem řešit počasí, **E** můžeš postěžovat si.
Ami Můžeme se **F** spolu smát, na **C** pravidlo však **G** musíš **G7** dbát,
a to zní:
R **C** Nešahej na mě, nešahej na mě, **F** dej ty své pracky **C** pryč.
Nešahej na mě, nešahej na mě, to **F** je k mému štěstí **G** klíč.
C Nelez mi do mojí **E** osobní zóny, **Ami** nech si své baci **D** ly.
F Nešahej na mě **G** teď ani za chví **C** li.

♪ **C , F, C, Ami, G C**

2. Madam prosím nevíte, proč se na mě tak lepíte?
Vždyť je zde daná jasná řada, proč funíte mi na záda?
Já vím, že má vůně bývá ženám často přitažlivá.
Z vás jde ovšem hrozný smrad, tak prosím vás o krůček vzad nebo dva!

R

- * Někdo **Ami** říká, že prý jsem asoci **C, G** ál.
Ami Já sám bych to lépe nena **C, E** zval.
F Má osobní **C** zóna je mi **G** svatá,
F tak proč na mě **C** v jednom kuse **G** pořád někdo chmatá.
R ... Nelez mi do mojí osobní zóny, nech si své bacily.
Prosím nešahej na mě jinak jsme skončili.

Nevadí

Daněk Wabi

1. **A** Napůl jako hrou **E** a napolovic vážně, čerstvou **D** maturitou zmužně **A** lý, **E**
A chtěl jsi dobýt svět, a **E** svět se tvářil vlažně na tvý **D** bubnování nesmě **A** lý, **E**
A hlavu plnou věd a **E** nadějí svý mámy, zkoušky **G** přijímací, **D** potom **A** pád, **E**
A znalosti jsi měl, cos' **E** neměl, byli známí, takže **D** litujeme, za rok **A** snad, **E**
Hmi a tehdy poprvé jsi řekl: „Neva **E** dí, zase bude **A** líp.“
2. Pomalu šel rok, a zase stejná škola, čekáš předvolání každé den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá, takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějaký týden stojíš na radnici s holčkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde, kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl: „Nevadí, zase bude líp.“
3. Neměli jste byt a vlastně ani prachy, prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy, starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci, vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci, další připomínky řešil soud,
a tehdy poprvé jsi řekl: „Nevadí, mohlo bejt i hůř.“
4. Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou, se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou, vzal sis dovolenou, chceš mít klid,
osamělý dům u rychlíkové trati, oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí, život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni, sakra, to svý „Nevadí, zase bude líp.“

Noe

Nohavica Jaromír

1. **A** V rádiu hlásí, že přijdou horší časy, **F#mi** ledovce **E** budou **A** tát. **E**
A Zvednou se moře a na nejvyšší hoře **F#mi** dřevěná **E** loď bude **A** stát. **E**
No je to **F#mi** vážně k zlosti, **D** že už jsme **A** v tom,
E veškeré **F#mi** podrobnosti: **D** www. **A** potopa. **E** com.
A Vousatý Noe, už volá: „Hoeoe!“ **F#mi** a bije **E** na lodní **A** zvon. **E**
2. Adam a Eva na loži z dubového dřeva založí nový rod.
Prý bude změna, dvojka verze vylepšená, lépe připravena na život.
A je to vážně k vzteku, že zrovna my, jak ryby na útěku poplujem horami.
Vousatý Noe, už volá: „Hoeoe!“ opřený o trámy.
3. Sloni a hroši, půjdou jako vlajkonoši na čele průvodu.
Výpravě z Česka, bouřlivě se bude tleskat, až přejde přes vodu.

|: Mé bílé holubice polette sem, od Ruska k Americe dolů na ohnivou zem.
Vousatý Noe, už volá: „Hoeoe!“ a točí kompasem. :|

Okno mé lásky

Olympic

1. **G**Kdo tě líbá, když ne **C**já, **G**kdo tě hlídá, když ne **C**já,
Gokno v přízemí je **F**zavřené i **C**dnes, láska **G**má.
2. Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě mívá, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.
- R **Emi**A v jeho **D**lesku vidím **C**přicházet
Emisebe ve **D**věku patnáct **C**let
Emia znovu **D**říkám spoustu **C**něžných vět:
GTy, **C**já, **G**jsme **C**my, **G**my a **D**náš je **C**svět.
3. Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.
- R
4. Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě svádí, když ne já, kdo tě zradí, když ne já.
- * **G**Ty, **C**já, **G**jsme **C**my, **G**my a **D**náš byl **C**svět.

Okolo Hradce

Lidová

1. |: **C**Okolo Hradce v malé zahrádce **D**rostou tam tři rů **G7**že. :|
|: **C**Jedna je **F**červená, **G7**druhá je **C**bílá, třetí kve **G7**te mo **C**dře. :|
- R **C**Vojáci jdou, vojáci jdou, bože, jaká je to **G7**krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se **C**bou.
Vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí **C7**srdce **F**jásá,
vojáci **C**jdou, vojáci jdou pěkně v **G7**řadách za se **C**bou.
2. |: Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát, :|
|: tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :|
- R
3. |: Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála, :|
|: tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :|
- R

Omnia Vincit Amor

Klíč

flétna

1. **Ami** Šel pocestný kol **G** hospodských **Ami** zdí, **C** přisedl k nám a **G** lokálem **C** zní
Dmi pozdrav jak svaté **C** přikázá **G** ní: **Ami** „Omnia **G** Vincit **Ami** Amor.“

2. Hej, šenkýři, dej plný džbán, ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal Omnia Vincit Amor.

R Zlaťák **C** pálí, **G** nesleví **Ami** nic, štěstí **C** v lásce **G** znamená **C** víc,
všechny **Dmi** pány **C** ať vezme **G** d'as! **E7 Ami** Omnia **G** Vincit **Ami** Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět, musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč, Omnia Vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť, nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: „Omnia Vincit Amor.“

R

5. Já prošel každou z nejdelších cest, všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: „Pochopíš sám. Omnia vincit Amor.“

® „Všechno přemáhá láska.“

R

6. Teď s novou vírou obcházím svět, má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět: „Omnia Vincit Amor.“

* Omnia Vincit Amor ...

Opice

Trampoviny

1. **Ami** Až na březích Gangu uvidíte zářit barvy karmínu,
E ze zbořených chrámů uslyšíte zpěvy starých brahmínů,
Ami až zavoní nocí mandlovníky, vůně noci zahýří,
E pak si půjdem lehnout na hřebíci, jak to dělaj fakí **Ami** ři.

R Záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E samý písek, pouště bezedný **Ami** klín, **E** jeho **Ami** hó.
Ami Tmou tygr mihne se, jó kdo má nohy vyhne se,
jó **E** nikdo nemá tygra za krkem **Ami** rád. **E**, **Ami**
Dmi Z tisíce a jedné noci **Ami** vrhá temný stín,
Dmi Alibaba, jeho teta **Ami** a syn Ura **E** džin – jachacha.
Ami Záhadný je ten svět tam, kde vládne Mohamed,
E samý písek, pouště bezedný **Ami** klín, **E** jeho **Ami** hó.

2. Opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
ale nevím, co tam hady láká, kde tam najdou hadici.
Slonovi to dělá velkou radost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své dámě radost, pralesem to roztroubí.

R

3. Jeden mocný fakír dostal kašel, dal se pohřbít do písku,
zdali se vyléčil nebo zašel, neví nikdo nablízku.
Ačkoliv si velkou práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli, kam ho zahrabali, do dneška ho nenašli.

R

Oranžový expres

Greenhorns

1. **E** Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, **E7** hej,
A už z rodnýho ranče vidím jen komín a **E** stáj,
rychlík **H7** v barvě pomeranče už mě veze, tak good **E** bye.
2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší, a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

® „Helou, kam jedeš, tuláku?“

„Nevím.“

„Na New York?“

„Nevím.“

„Nebo na Nashville?“

„Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj' dúdá-dúdá...“

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje, ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje, píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej, už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

Osamělý město (Tereza)

Ryvolové

1. **G** Ten **C** den, co vítr **D** listí z města **G** svál, můj **C** džíp se vracel, **D** jako by se **Emi** bál,
že **C** asfaltový **D** moře odliv **G** má a **C** stáj že svýho **D** koně nepo **E** zná.

R Řekni, **G** kolik je na světě, kolik je takovejch **D** měst?

Řekni, **Ami** kdo by se vracel, všude je tisíce **Emi** cest.

Tenkrát, **G** když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě **D** máš,

tenkrát **Ami** ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků **Emi** dáš?

Napo **D** sled, napo **G** sled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát:
„Proč vítr mlátí spoustou okenic, proč jsou v ulici auta, jinak nic?“

R

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru válej' se černý klapky z klavíru.

R

Oranžový expres: Píseň „Ornge Blossom Special“ je písni z roku 1938 napsaná Ervinem T. Rousem. Původní verze je s doprovodem houslí a je dokonce považována za „hymnu hráčů na housle“. Text české verze je téměř totožný s originálním. Píseň nahrálo mnoho interpretů včetně Johnneho Cashe.

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí a vosmělý město mlčí.

R

Otázky

Olympic

flétna

♪ C, F, G, C – C, F, G, C

1. **(C)** Kolik mám ještě dní, **F** než přijde poslední,

G jak dlouho budu **F** zpí **G** vat a **C** hrát,

kolik je na zemi cest, **F** kterou mám dát se vést,

G nebo už myslet **F** mám **G** na ná **C** vrat?

R Posečkej, lásko **C7** má, okam **F** žik, **D7** vždyť svět je veliký ota **G** zník,

C pořád se jenom ptáš **F** a odpovědi, **G** tý se nedoč **C** káš.

* **E** Já jen vím: v zimě strom **Ami** nekvete,

v létě sníh **F** nepadá, **E** v noci je tma,

Ami rád tě mám, jen ne **F** ptej se, **C** proč - nevím **G** sám.

♪

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích,

kolik jen váží bolest člověčí,

proč je zlato drahý kov a proč je tolik prázdných slov,

proč chce každý být největší?

R

* **E** Já jen vím: řeky **Ami** proud hučí dál,

v žilách **F** krev pěni **E** vá, kdo ji tam **Ami** dal,

rád tě mám, jen ne **F** ptej se, **C** proč - nevím **G** sám.

♪

3. Kolik je slunci let: milion nebo pět,

myslíš, že zítra ráno vyjde zas,

kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,

proč nikdo neslyší můj hlas?

♪

Outsider Waltz

Daněk Wabi

1. **G** Dnes ráno, když bylo půl, při **Hmi** pravidelný hygieně
Ami poklesls' hodně v ceně, když jsi **C** zahlíd' svůj **D** zjev,
už **Ami** nejsi, co jsi **D** býval, tu **G** tvář nespraví ti **Emi** masáž,
Ami marně se, hochu, **D** kasáš, už nejsi **G** lev a velký **D** šéf.

R **G** Máš svůj svět a **Emi** ten se ti hroutí,
to **G** dávno znám, já **E** prožil to sám,
Ami kráčíš **D** dál a **Ami** cesta se **D** kroutí,
až **Ami** potkáš nás **Hmi** na ní, tak **D** přidej se **G** k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dní, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R

Panenka

Křest'an Robert

flétna

♪ **C, G, C, G – G – G, D, G**

1. Co **G** skrýváš za **C** víčky a **G** plameny **C** svíčky, snad **G** houf bílých holubic nebo jen **D** žal,
tak **C** odplul ten **G** první den **C** zmáčený **G** krví, ani pouťovou panenku
D nezane **G** chal.

R Otevři **C** oči, ty **G** úspěcha **D** ná **C** dámo **G** uplaka **D** ná,
C otevři **G** oči, ta **C** hloupá noc **G** končí a mír je **D** mezi ná **G** ma.

♪

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší, že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R + ♪

Patrik a koleje

Trampoviny

1. **Emi** Sta mil jdou koleje v prérii, jak **G** stříbrný šíp míří v dál,
tam **Emi** Patrik se tenkrát najmout dal a **H7** rval se s touhle **Emi** dráhou. **H7**

- R **Emi** Den, co den a heja hou, **G** den, co den a heja hou,
Emi den, co den a heja hou, on **H7** rval se s touhle **Emi** dráhou. **H7**

2. Rval statečně se s přírodou, i s šéfem kvůli vejplatě,
Měl vzdor ve tváři vousaté, když rval se s touhle dráhou.

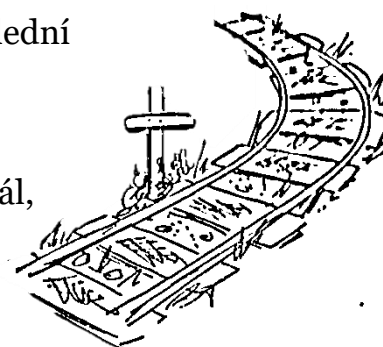
R

3. Táhlo už tenkrát k poledni, když položil svůj pražec poslední
a tak svou duši vypustil, když rval se s touhle dráhou.

R

4. Kdo vůbec ještě dnes může znát, co tenhle úsek útrap stál,
když Patrik tam tenkrát práci vzal a rval se s touhle dráhou.

R

Petěrburg

Nohavica Jaromír

1. **Ami** Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, **F** padá **E** na mě **Ami** žal,
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku **F** chleba, kterou **E** jsem mu **Ami** dal

- R |: **C** Lásku moji **Dmi** kníže I **E** gor si bere,
F nad sklenkou vodky **H7** hraju si **E** s revolverem,
Ami havran usedá na střechy Petěrburgu, **F** čert a **E** by to **Ami** spral. :|

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

- R |: Mému žalu na světě není rovno, vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku :|

Pijte vodu

Nohavica Jaromír

R |: **G**Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a **D**nepijte **G**rum! :|

1. **G**Jeden smutný ajznboňák pil na pátém nástupišti **D**ajrko **G**ňak.

Huba se mu slepila diesellokomotiva ho **D**zabi **G**la.

R

2. V rodině u Becherů becherovku pijou přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R

3. Pil som vodku značky Gorbačov, potom povedal som všeličo a volačo.
Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

R

4. Jestes my chłopci z Warszawy, chodime pociagem za robotou do Ostravy.
Štery litry vodky i mnuzstvo piv, bardzo fajny kolektiv.

R

5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.
Vypila, na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R

R |: **A**Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a **E**nepijte **A**rum! :|

ERum, **A**rum, **E**bum, **A**bum.

Písek

Nezmaři

1. Jako **Ami** pí **D** sek **G** přesíváš mě **E7** mezi prsty,
Dmi stejně ti **E** dlaně prázdný **Ami** zů **G** sta **C** nou,
ani **Dmi** vodu nepřeliješ **G** sítem, někdy je **C** strašně **Emi** málo **Ami** chtít,
Dmi já nejsem z těch, co po **E** těžký ráně **Ami** ne **G** vsta **C** nou.
Dmi Ani vodu nepřeliješ **G** sítem, někdy je **C** strašně **Emi** málo **Ami** chtít,
Dmi já nejsem z těch, co po **E** těžký ráně **Ami**, **E** nevsta **Ami** nou.
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš, zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
kolik času nám to ještě schází, nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát?
Kolik času nám to ještě schází, nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát?
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš, vím, že se leccos těžko obchází,
radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.
Radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš.
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty, stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou.

Píseň malých pěšáků

Žalman

1. **G** Je nás **C** víc než **D** loni, **G** oby **C** čejnejch pěšá **D** ků,
Hmi chodíme hledat **C** víru svou, v dlažbě **G** ukrytou, jsme děti **D** ulice.
2. Ráno bývaj' smutný nádraží, lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený, s dálkou snoubený pěšáci silnice.
- R **F** Má svou jistou **G** píseň, s **F** košílí kdo spí drátě **G** nou,
Hmi ó, lidé, tiše **C** půjdeme do starý **G** vrby zvolat: „Hel **D** lo, jdem dál, hel **G** lo.“
3. Jednou zuje pěšák boty své na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si do stoky pod širák a bude snít.
4. O malých dětech na nádraží, co hledaj' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou a pak v objetí s nimi odletí.
- R
5. Půlnoční vítr už vyhrává píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou, tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdeme dál.

Píseň, co mě učil listopad

Daněk Wabi

1. **G** Málo jím a **C** málo spím **G** málokdy tě **C** vídám,
G málokdy si **Hmi** nechám něco **Ami** zdát, **D7**
C doma nemám **G** stání už **Emi** od jarního **C** tání,
F cítím, že se blíží listo **G** pad.
- R Listopado **F** vý písne **C** od léta už **G** slýchám, vítr ledo **Ami** vý **C** přinesl je **G** k nám,
tak mě neče **F** kej, dneska **C** nikam nepos **G** píchám,
listopado **Ami** vý **C** písni naslou **G** chám.

Píseň malých pěšáků: Originální píseň je z roku 1971 od Johna Prinea a jmenuje se „Hello in There“. Originál má stejnou melancholickou náladu jako česká verze, textově se ale liší. Originál je z pohledu postaršího páru, který vzpomíná a připadá si pro svět neviditelný.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád, pod nohama cinká to poztrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.

R

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R

Plná hrst

Semafor

1. **C, As, G** Mamutí **C** nos **F C** neboli chobot **F**
C jeskynní **G** člověk **F G** upe **C** če. **F**
C Chodí si bos, **F C** tím pádem do bot **F**,
C i když je **G** mokro **F G**, mu nete **C** če. **F**
C Je je je **F** netřese se ani v lednu, **C** vždyť ho hřeje srst.
D7 Ctižádost má jenom jednu, **G7** míti plnou hrst.
A pro tu **C** hrst **F C** se s chutí kopí **F** chopí **C**
a pro tu **G** hrst **F G** se s chutí **C** bude **F** bít.
C Neandr **F7** tálec nikdy nepo **C** chopí,
G7 že i s prázdnou hrstí **C** dá se šťastně **C7** žít.

♪ **F, Fmi, C, A7, D7, G7**

2. Byl jeden král a ten měl žezlo a o žezlo měl obavy.
Tolik se bál, až mu to vlezlo, až mu to vlezlo až do hlavy.
Je je je v noci se mu špatně spalo, protože měl moc,
možná, že kdyby měl málo, spal by celou noc.
Vždyť přece ten, kdo ve zlatě se topí,
i když má všechno, nemívá klid.
Král asi nikdy, nikdy nepochopí, že i bez koruny dá se šťastně žít.

♪

3. Čas řekl: „Dost!“ Sebral i krále, a co se stalo s pokladem?
Pravěká kost v Neandrtále je toho krásným dokladem.
Jé řeknu, co mi v hlavě leží a proč zvedám prst:
Chybuje ten, komu běží jen o plnou hrst!
Ta plná hrst, jó, to je, pane, věda, kdekdo si o ní nechá zdát.
Neví, že hrst mu právě štěstí nedá, dokud se ten člověk bude muset ptát:
- * Proč se lidi, nemaj rádi, proč jsou v lásce nestálí?
Kdo na lásku všechno vsadí, ten se občas napálí.
Je však třeba začít znova, nenechat se odradit,
dejte, prosím, na má slova, jinak se snad nedá žít. Jinak se snad nedá žít.

Pohár a kalich

Klíč

1. **Ami** Zvedněte poháry, **G** pánové, už jen **C** poslední **G** přípitek **Ami** zbývá,
pohleďte, nad polem **G** Špitálským **C** vrcholek **G** roubení s **C** krývá,
|: za chvíli **G** zbyde tam popel a **Ami** tráva, nás čeká **G** vítězství, bohatství, **Ami** sláva. :|
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
|: ta malá země už nemá co získat, teď bude tancovat, jak budem pískat. :|
- R **Dmi** Náhle se pozvedl **G** vítr a mocně **C** vál,
Dmi odněkud přinesl **G** nápěv, sám si ho **E7** hrál,
Dmi hm..., **C, Ami, C, E7, Ami**
zvedněte poháry, **G** pánové, večer **C** z kalichu **G** budeme **Ami** pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
|: ve znaku kalich, v kalichu víra, jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :|
4. „Modli se, pracuj a poslouchej,“ kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
|: být rovný s rovnými, muž jako žena, dávat všem věcem ta pravá jména. :|
5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
|: nad nimi stojí muž, přes oko páska, slyšet je dunění a dřevo praská. :|
- R **Dmi** Náhle se pozvedl **G** vítr a mocně **C** vál,
Dmi odněkud přinesl **G** nápěv, sám si ho **E7** hrál,
Dmi Kdož sú boží **C** bojovní **Ami** ci a **C** zákona **E7** je **Ami** ho,
prostež od **F** Bo **Dmi** ha pomo **Ami** ci a **G** úfajte v ně **C** ho...

Pochod marodů

Nohavica Jaromír

1. **Ami** Krabička cigaret a **C** do kafe **G** rum, **F** rum, **Ami** rum,
dvě vodky a Fernet a teď, **C** doktore, **G** čum, **F** čum, **Ami** čum.
Chra **Dmi** pot v hrudním ko **Ami** ši, no **Dmi** to je záží **E** tek,
Ami my jsme kámoši řidi **C** čů sani **G** tek, - **F** tek, - **Ami** tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc.
U srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- R **Ami** Cirhóza, **C** trombóza, **G** dávivý **C** kašel,
Dmi tuberku **Ami** lóza - **E** jó, to je **Ami** naše!
Neuróza, **C** skleróza, **G** ohnutá **Ami** záda,
Dmi paraden **Ami** tóza, no **E** to je pa **Ami** ráda!
Jsme **Dmi** slabí na tě **Ami** le, ale **G** silní na du **C** chu,
Dmi žijem vese **Ami** le, **E** juchuchuchu **Ami** chu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodí, je zlá velice, -ce, -ce.
Zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo.
Budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza – hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivíčná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu!

Pojedu dál

Sem Tam

1. Já jedu **C** dál cestou dlouhou k modrej horám za láskou **G** svou.
Má vlasy **C** blond, **C7** oči mo **F** drý, já chci si jí **C** vzít a **G** ona to **C** ví. **C7**
R Už končí **F** den a já jdu **C** spát, o lásce svý nechám si **G** zdát.
A ráno **C** zas **C7** pojedu **F** dál k modrej ho **C** ráh svou **G** ruku jí **C** dát.
2. V dálce vidím kostel starej, proč ona má závoj černej?
Zvony zvoní, někdo umřel, někdo, kdo měl, zas nedojel.
R
3. Vracím se k ní s kapsou prázdnou, mým jídlem jsou jen vzduch s vodou,
však šťasten jsem i když už vím, co slíbil jsem, že nesplním.
R

Poraněný koleno

Pacifik

CAPO II

1. **Emi** Poraněný koleno to **D** místo jméno má, **Emi** krví zpitá země, co **D** tance duchů zná,
Emi bídu psanců štvanejch a **D** z kulovnice strach, **C** země, která skrývá zlatej **H7** prach.
Emi Dýmky míru zhasly a **D** zoufalství jde tam
Emi na pahorek malý, kde **D** z hanby stojí chrám,
Emi z hanby bledejch tváří, co **D** prej dovedou žít, **C** s Písmem svatým **H7** přes
mrtvoly **Emi** jít.
- R **Emi** Až z větrnejch plání **C** zazní mocný **G** hlas, zazní **Emi** hlas, zazní **G** hlas touhy **Emi** mý,
Siouxové táhnou **C** z rezervací **G** zas, táhnou **Emi** zas, táhnou **G** zas, stateč **Emi** ní.
2. Poraněný koleno je místo prokletí, Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapáný právo kdo v zemi otců má, tomu slova jsou tak zbytečná.
Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž, dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál tam, kde hrdý Sioux věrně stál.
- R
3. Černý hory v dálce prý otvírají den, tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň, pochopí, kdo splatil krutou daň.
Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž, neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát, i jejich děti chtěj' si taky hrát.
- R x2

Poraněný koleno: Píseň odkazuje na událost, které se přezdívá „Masakr u Wounded Knee“. Při této události 500 vojáků 7. kavalérie (Poznáte z jiné písně ve zpěvníku?) Spojených států pozabíjelo všechny obyvatele tábora původních Američanů u potoka Wounded Knee – Poraněné koleno. Původní Američané přitom byli legálně na svém území. S několika vojáky byl zahájen soudní proces, ale nikdo nebyl odsouzen. Někteří z nich navíc nakonec dostali vyznamenání za statečnost.

Prodavač

Tučný Michal a Fešáci

- * **D** Pojd'te všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme, poradíme, posloužíme.

1. Stál **D** krámek v naší ulici, v něm **G** párky, buřty s hořčicí

a **A** bonbóny a **A7** sýr a sladký **D** mák, **A7**

tam **D** chodíval jsem **D7** potají, tak **G** jak to kluci dělají,

a **A** ochutnával **A7** od okurek **D** lák. **D7**

A **G** pro mou duši nevinnou pan **D** vedoucí byl hrdinou,

když **E7** po obědě začal prodá **A** vat, **A7**

měl **D** jazyk mrštný jako **D7** bič a **G** já byl z něho celý pryč

a **A** toužil jsem se prodavačem **D** stát.

- R **D** Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,

G kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna veka,

A všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si račte **D** říct, **A7**

D čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,

G navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,

A prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka **D** víc?

2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil a moh' být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas a znenadání na jevišti stál.
I když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
Mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší, že mu vlastně zpívá prodavač.

R

3. Víím, že se život rozletí a sním o konci století, kdy nikdo neví, co je chvat a shon.
A dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka a co byl vlastně starý gramofon.
I kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice, obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:

® Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

R

Michal Tučný byl skutečně vyučen prodavačem a tato píseň je tedy v podstatě autobiografická. O to zajímavější je fakt, že je přejatá. Původní znění se jmenuje „The Auctioneer“ – Akcionář a zpívá ho Leroy Van Dyke. Text je podobně laděný, ale neopěvuje řemeslo prodavače ale aukčního vyvolávače.

*

Proklatej vůz (Safari)

Greenhorns

1. **C**Čtyři **E**mi bytelný **A**mi kola, **F** má náš **C** proklatej **G** vůz,
tak **C** ještě **F** pár **C** dlouhejch **G** mil, **C** zbejvá **F** nám, **C** tam je **G** cíl,
a tak **C** zpívej o **F** San **G** ta **C** Cr **F**, **C** uz. **C7**
F Polykej whisky a **C** zvířenej prach, **G** nesmí nás **C** porazit **C7** strach,
až **F** přejedem támhleten **C** pískovej plát, tak **G7** nemusíš se už rudochů **C** bát.

® Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav - Zalez zpátky do vozu, ženo.

2. Jen tři bytelný kola...

® Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!
Proboha, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!

3. Jen dvě bytelný kola...

® Synu, synu, vždyť jedeme jak s hnojem! - Jó, co jsem naložil, to taky vezu!

4. Jen jedno bytelný kolo...

® Georgi, když já se strašně bojím indiánů! - Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!

5. Už ani jediný kolo... tak nemusíš se – Indiáni!

Proměny

Čechomor

- ♀ **A**mi Darmo sa ty trápíš **G** můj milý sy **C** nečku, nenosím ja tebe, **E** nenosím
v sr **A**mi děčku.
A já tvo **G** ja **C** ne **G** bu **C** du **D**mi ani jednu **E** hodi **A**mi nu.
- ♂ Copak sobě myslíš má milá panenko, vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá.
- ♀ A já sa udělám malú veverěčku a uskočím tobě z dubu na jedličku. Přece tvoja...
- ♂ A já chovám doma takú sekéřečku, ona mi podetne dúbek i jedličku. A ty musíš...
- ♀ A já sa udělám tú malú rybičku a já ti uplynu preč po Dunajíčku. Přece tvoja...
- ♂ A já chovám doma takovú udičku, co na ni ulovím kdejakú rybičku. A ty musíš...
- ♀ A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskou stranu. Přece tvoja...
- ♂ A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu. A ty musíš...

„Three Wheels on My Wagon“ je píseň z roku 1961 napsána Bobem Hillardem a Burtem Bacharachem. Její první nahrávka je od Dicka Van Dykea. Nejznámější verze je od kapely The New Christy Minstrels, což je známá americká folková skupina. Píseň v originále končí tím, že se Cherokeeové přidají ke zpěvu cestujících. Pseudonym Safari se urodil v mozkovně Modrovida Fika a zlidověl.

♀ A já sa udělám hvězdičku na nebi a já budu lidem svítiti na nebi. Přece tvoja...

♂ A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi. A ty musíš...

Propil jsem gáži

Semafor

- Dmi** Propil jsem gáži a teď se táži, co budu zejtra **Gmi6** dělati.
Ráno mě chytne ruka mé bytné **A7** a začne se mnou **Dmi** cloumati.
 - Kdo ví, co řeknu, možná že kleknu a budu prosit o slevu,
leč moje bytná je neodbytná, a tak mi není do zpěvu.
 - Věřte že moci ještě dnes v noci do novin dát si inzerát:
„Vyměním bytnou za vodu pitnou“, pak teprve bych mohl spát.
 - R **D7** Vodu bych vypil **Bb7** na vaše zdraví, **A7** zjistil bych třeba, **G7** že mě to baví,
F7 a za tu korunu, **E7** která mi zbyla, **F7** koupil bych šuměnek **E7** třeba půl **A7** kila.
 - Svět by mi záviděl, jak umím šumět, kdekdo by to chtěl taky tak umět.
Stal bych se mistrem v šumění a tak bych přišel ku jmění.
 - Teď však jsem v ráži, propil jsem gáži, po klidu toužím naprostém.
Ráno mě chytne ruka mé bytné a pozejtří spím pod mostem.
- R + 4 + 5 + 5

Proti všem

Semafor

CAPO II

- * |: **D** Proti autům, **A7** proti jmění. Proti skautům, **D** proti bdění.
Proti době, **A7** proti frakům. Proti sobě, **D** proti mrakům.
Proti pánům, **A7** proti pannám. Proti plánům, **D** proti stranám.
Proti prachu, **A7** proti blátu. Proti strachu, **D** proti státu.
Proti sněmu, **A7** proti dýmu. **G** Proti všemu protivnému.
E Proti hromu proti bleše. **A7** Proti tomu, kdo se češe. :|
Ami Proti těm co přes protesty, **D** mluví stále **D7** ale z cesty.
- My jsme ti **G** stoprocentně **C** rozhněvaní **G** muži.
My máme v srdci vzdor **A** v oku plno **D** zloby.
Ta naše **H** píseň burcuje a paže **C** tuží. Tomu na **D** koho náhle **A7** padla tíha **D** doby.
 - My jsme ti stoprocentně rozhněvaní páni. A není radno si s námi zahrávat.
Nám dvěma nikdo na světě se neubrání. Protože my se dovedeme smát.

* Víme že **H** smích ten dělá z lidí **Emi** obry. A z malejch **A7** dětí staví armá **D7** dy.

Von totiž **G** smích je **C** neskonale **G** dobrý. **C** Není však **G** dobrý **D** mít ho za zá **G** dy. **D, G**

Přijela jsem v Cadillacu

Žalman

♀ Přijela **G** jsem v cadilla **Ami** cu **D** s mlhou v o **Emi** čích **C** probdělých **Hmi** rán
a s povzde **Ami** chem ranních **G** vlaků, řekla: můj **Hmi** cit je vypro **C** dán. **G, D**

♂ Já z vesnice stál jsem jak sloup, já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout, než desátá nám zazvoní.

R Nad kraji **G** nou čertovskej **Ami** smích, **D** nad kraji **Emi** nou **C** se spoustou **Hmi** rýh,
přichází **Ami** den pokojem **G** mým, ujíždí **Ami** te **C** na plný **G** plyn.

♀ Ten den byl náš nedělní čas, voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobněj špás, jistě by stál i za ten hřích.

♂ S vámi, slečno z cadillacu s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků, odjedete, až zevšedním.

R

♀ Přijela jsem...

Přes pláně

Greenhorns

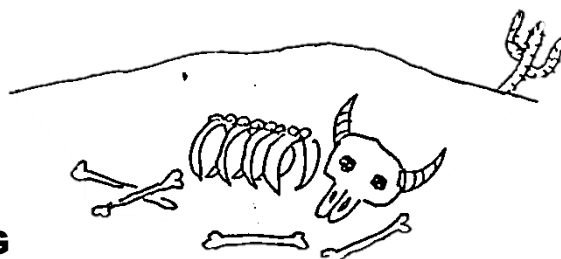
1. **C** Ted' všichni Kalifornané se **G7** za vás pomo **C** dlí,

kdo táhneš s mulou **F** přes pláně,

roz **C** luč se s poho **F** dlím,

C musíš si taky **F** nakoupit so **C** lený vepřo **F** vý

a **C** kdo má štěstí, po cestě i **G7** něco ulo **C** ví. **G**

2. Dva koltáky měj po ruce a vostrej Bervil nůž. Jestli tu cestu přežiješ, potom jsi celej muž.
Zelenáči až uvidíš kolem jen poušť a prach a nikde žádný stavení, dostaneš asi strach.

3. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně. Koukej, ať vždycky z čeho máš vařit svý snídane.
Protože k čertu dojedeš při bídným vaření i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.

4. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej, až přijdeš, budeš zarostlej a taky šedivej,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč. Svý mámě řekneš: „Podívej, to je tvůj zelenáč!“

5. A taky proti rudochům drž strážu za noci. Po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.

6. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá, omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola.
U Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová i já bych ted' už radši byl u mysu Hornova.

Píseň se v originále jmenuje „Crossing the plains“ a nazpíval ji Logan English. Původní text je mnohem delší, ale
smysl textu je v češtině prakticky totožný. Píseň je jakýmsi návodem pro poutníky, kteří se chystají na cestu přes

Putovali hudci

Čechomor

♪ **Am, Dm, Am, Dm, Am**

1. **Ami** Putovali hudci, **Dmi** tři krásní mlá **Ami** denci, putovali **Dmi** spo **Ami** lem.

2. Uhlédli tam dřevo, dřevo javorové, na hůsličky dobré.

♪

3. Dřevo porůbané, hůslí naděláme, troje hůsle hlasné.

4. Poprvé zařali, dřevo se zachvělo, dřevo zesinalo.

5. Podruhé zařali, dřevo se zachvělo, dřevo promluvílo.

R **C** Nerůbejte hudci, **F** vy krásní mlá **Ami** denci, nejsou já jen **Dmi** dře **Ami** vo.

C Nerůbejte hudci, **F** vy krásní mlá **Ami** denci, já jsem krev a **Dmi** tě **Ami** lo.

♪ Tu, du, da... x2

6. Potřetí zařali, dřevo se zachvělo, a zas promluvílo.

7. Máti mě zaklela, já s milým seděla, na zlé nemyslela.

♪ Tu, du, da... x2

8. Kletba z úst vyletí, co proklíná děti, ó nešťastná máti.

9. Ostaň, dcero, ostaň, avore vysoký, s lístečkem širokým.

R x2

obrovské americké Pláně. Překonání Pláně byla jedna z velkých výzev, které čelili američtí kolonisté v devatenáctém století. Přejít vznikající USA z východu na západ, z Missouri do Oregonu, se poprvé podařilo roku 1841 po tzv. Oregonské stezce. Cesta tehdy trvala různým skupinám mezi šesti a devíti měsíci a měřila přes 3 tisíce kilometrů. Pláně tehdy byly hojně obývány původními Američany a o konflikty nebyla nouze. Cesta navíc vedla tehdy ještě nedotčenou divočinou. Píseň neodkazuje na žádnou konkrétní stezku. Podmínky ale byly všude podobné.

Ráda se miluje

Plíhal Karel

CAPO II

R **Ami** Ráda se miluje, **G** ráda **C** jí, **F** ráda si **Emi** jenom tak **Ami** zpívá,
vrabci se na plotě **G** háda **C** jí, **F** kolik že **Emi** času jí **Ami** zbývá.

1. **F** Než vítr dostrká k **C** útesu **F** tu její legrační **C** bár **E** ku
a **Ami** Pámbu si ve svém **G** note **C** su **F** udělá **Emi** jen další **Ami** čárku.

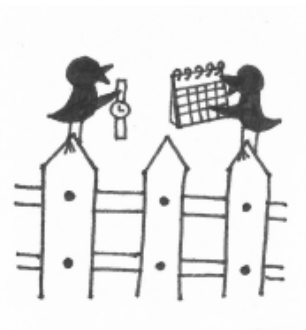
R

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R

Rána v trávě

Žalman

R **Ami** Každý ráno boty **G** zouval, **Ami** orosil si nohy **G** v trávě,
Ami že se lidi mají rádi **G** doufal **Ami** a pro **Emi** citli **Ami** právě.
Ami Každý ráno dlouze **G** zíval, **Ami** utřel čelo do ru **G** kávu,
Ami a při chůzi tělem sem tam **G** kýval, **Ami** před se **Emi** bou sta **Ami** sáhů.

1. **C** Poznal **G** Mora **F** věnku **C** krásnou **Ami** a ví **G** nečko **C** ze zlata,
v Čechách **G** slávu **F** muzi **C** kantů **Ami** uma **Emi** zanou **Ami** od bláta.

R

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla: proč holečku, musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

R

* **Ami** před se **Emi** bou sta **Ami** sáhů, **Ami** před se **Emi** bou sta **A** sáhů.

Ráno bylo stejný

Žalman

1. **G** Stál na zastávce s vypůjčnou kyta **D**rou,
Ami v druhý ruce holku, **D**to zavazadlo **G**svý,
Emi a tý holce v sáčku řek': **D**"Dobrýtro, miláčku,
Cpodívej se **G**do dále, **E**uvidíš dvě smutný kole **A**mi je **D**na silni **G**ci." **C, G, C**

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues, ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzátku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

- R **D** Ráno bylo stejný, **C**nesváte **G**ční, **C, G, C, G**
Dna tvářích počasí **C**proměnli **G**vý, **C, G, C, G**
Drádio hlásilo: **C**"Na blatech **G**svítá."
EKaždej byl tak trochu **A**mi sám, **D**hm. **G, C, G, C**

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere, pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

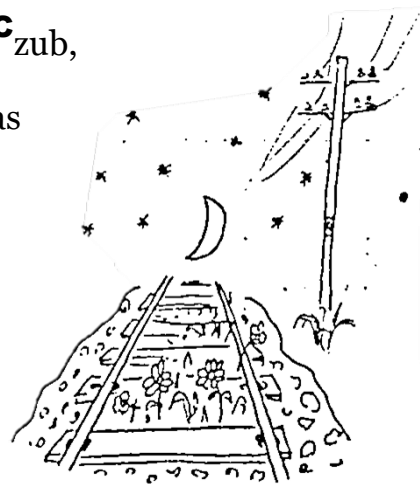
R

Rosa na kolejích

Daněk Wabi

1. **C** Tak, jako jazyk **D**mi stále **F#6** nará **G6**ží na vylomený **C** zub,
tak se vracím **D**mi k svému **F#6** nádra **G6**ží, abych šel zas
C dál,
přede mnou **F** stíny se **G** plouží a **C** nad krajinou
Ami krouží
podivnej **D**mi pták, **F#6, G6** pták nebo **C** mrak.

- R Tak do toho **D**mi šlápní, **F#6, G6** ať vidíš kousek
C světa,
vzít do dlaně **D**mi dálku **F#6, G6** zase jednou **C** zkus,
telegrafní **D**mi dráty **F#6, G6** hrajou ti už **C** léta

to nekonečně **Dmi** dlou **F#6** hý **G6** mono **F#6** tón **Dmi** ní **C** blues,

je ráno, je ráno, nohama **Dmi** stí **F#6** ráš **G6** rosu na **F#6** ko **Dmi** le **C** jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj' až se stmí a pak šlapou dál
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí celej svůj dům, deku a rum.

R

Rukávy

Brontosauři

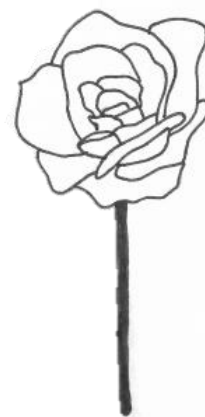
- ♀ **Ami** Lásko **C** tajemná, **G** lásko bez jména, **F** den, co den kradeš **E** spánek můj.
Ami Dlouho **C** vím, že tě **G** ráda mám, ale **F** touhu svou **E** před tebou **Ami** skrývám.
C Víím, víím, že jsem **G** troufalá, pane **F** vysněný, pane **E** vzdálený,
C víím, víím, že jsem **G** troufalá, ale **F** přísahám, **E** že se mi **Ami** líbíš.
- ♂ Dívko nesmělá, proč bys nechtěla zítra se mnou si schůzku dát?
V lesním zákoutí ústa ztichnou ti, víno nám rozpaky zkrátí.
Má láska je tajnou hrou, paní vysněná, paní vzdálená,
má láska je hříšnou hrou, při níž rukávy zbarví se trávou.
- ♀ Ty mě můj pane, málo znáš, já jsem doufala, že my jméno dáš,
chvilu v náruči - to mně nestačí, pořád to jsou jen chvíle.
Vím, víím, o co chtěl bys hrát, ty chceš ublížit a já milovat,
vím, víím, o co chtěl bys hrát, však mé rukávy zůstanou bílé.
- ♂ Já tě má paní, málo znal, místo k oltáři jsem tě k lůžku zval,
já líčil pastičku na chtivou šelmičku, laň ale nebudu střílet.
Vím, víím, to se může stát, ale ublížit je též milovat,
vím a vždy budu vzpomínat na tvé rukávy jako sníh bílé.

Růže z papíru

Nedvědi

CAPO V

1. **Dmi** Do tvých očí jsem se zbláznil a **E7** teď nemám, nemám **Gmi** klid,
Ami hlava třeští, asi tě mám **Dmi** rád,
stále někdo říká: „Vzbud’ se.“, **E7** věčně trhá **Gmi** nit,
Ami studenou sprchu měl bych si **Dmi** dát.
- R **D7** Na pouti jsem vystřelil **Gmi** růži z papíru,
C7 dala sis ji do vlasů, kde **F** hladívám tě **A** já,
Dmi v tomhle smutném světě jsi má **Gmi** naděj na víru,
Ami že nebe modrý ještě smysl **Dmi** má.
2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má, tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať, třeba z ní mou lásku vytušíš.

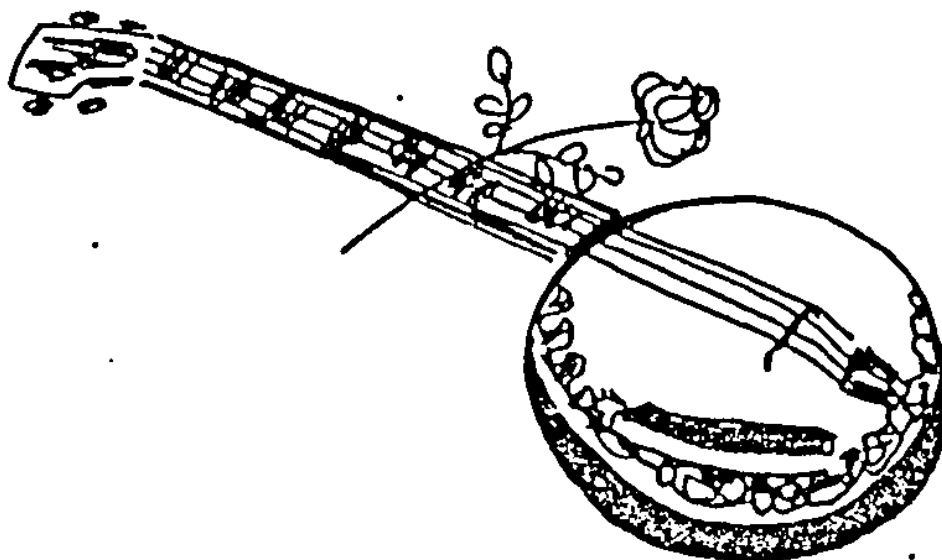

Rukávy: „Greensleeves“ je asi nejznámější anglická lidová píseň. Autor je neznámý. První zmínka je z roku 1580. Dočkala se řady dobových i moderních interpretací. Ve Spojeném království, Austrálii a Novém Zélandu je její melodie populární jako standardní vyzvánění zmrzlinářských vozů. Existuje několik českých verzí. Autorem textu „Dobrodružství s bohem Panem“ je Miloň Čepelka, autory „Rukávů“ jsou bratři Nedvědové. Zatímco ve většině českých verzí je za „podvedenou“ považována žena, v originálním textu je podveden muž, který je nešťastný, protože mu nečestná žena neopětuje jeho lásku.

Růže z Texasu

Matuška Waldemar

1. **C** Jedu vám takhle **C7** stezkou dát **F** koňům k řece **C** pít
v tom potkám holku **A^{mi}** hezkou až **D** jsem vám z koně **G7** slít.
Měla **C** kytku žlutých **C7** květů, snad **F** růží, co já **C** vím,
znám plno hezkejš **A7** ženskejš k světu, ale **D^{mi}** tahle **G7** hraje **C** prim. **C7**
- R Kdo si **F** kazíš smysl pro krásu, ať **C** s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě **A^{mi}** Texasu, tyhle **D** růže nero **G7** stou.
Ať máš **C** kolfák nízko **C7** u pasu, ať jsi **F** třeba zloděj **C** stád,
tyhle žlutý růže **A7** z Texasu budeš **D^{mi}** pořád **G7** mít už **C** rád. **G**
2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít, když si to bude přát.
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
- R
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou, tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.
- R

Řekni, kde ty kytky jsou

Rottrová Marie

CAPO II

1. **G** Řekni, kde ty **Emi** kytky jsou, **C** co se tady **D** mohlo stát.
G Řekni, kde ty **Emi** kytky jsou, **Ami** kde mohou **D7** být.
G Dívky je tu **Emi** během dne **C** otrhaly **D7** do jedné,
C kdo to kdy **G** pochopí, **C** kdo to kdy **D7** pocho **G** pí.
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se asi mohlo stát.
Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být.
Muži si je vyhlédli, sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát.
Řekni, kde ti muž jsou, kde mohou být.
Muži v plné polní jdou do války zas je zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
4. A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát.
A kde jsou ti vojáci, kde mohou být.
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí
5. Řekni, kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát.
Řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kytek rozkvétá od jara do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
6. = 1.

„Where Have All the Flowers Gone“ je folková protiválečná píseň amerického hudebníka Peta Seegera. První tři sloky byly napsány roku 1955, další verše dodal v roce 1960 zpěvák Joe Hickerson a píseň získala svou specifickou podobu, kdy poslední sloka odkazuje na první a všechny dohromady tak tvoří jakýsi kruh. Byla přeložena do 25 jazyků. Autorkou tohoto překladu je Jiřina Fikejzová. Existuje také český text „Kdo těm různým vůni vzal“ od Jana Schneidera a svou verzi nahrála i skupina Spirituál kvintet, s textem I. Macha a J. Tichoty „Kdepak všechny květy jsou“. Tato verze zazněla v muzikálu Rebelové.

Říkají, že ďábel zdech

Asonance

R **E**Říkají že ďábel zdech', že **A**ďábel zdech', že ďábel zdech',

Eříkají že ďábel zdech', teď v pekle tahá **H7**klá **E**dy.

Tvrdím vám a nejsem sám, já **A**tvrdím vám a nejsem sám,

že **E**živý vstal a rovnou dal se najmout do ar **H7**má **E**dy.

1. **E**Vojákem být, jaká čest, boj **A**ztvrdí rys i sval i pěst,

Ekdo k vítězství chce vojsko vést, ten dočká se jen **H7**slá **E**vy.

Za vítězstvím žeň se dál, **A**dbej, abys vždy v čele stál,

Evojna ztvrdí pěst i sval a mozek ztvrdne **H7**zá **E**hy.

R

2. Phil MacKrijt byl tvrdej chlap, jó tvrdej chlap a žádnéj srab,
když nepřítele v boji drap' tak byl s ním vždycky ámen.

Při souboji dostal křeč, vyrazil v zteč,

však při výpadu zlomil meč o játra jako kámen.

R

3. Čím chceš být řekni synku můj, dnes rozhodni se stůj co stůj,
víc doma planě nelelkuj a ne zahálej stále.

Chytrý nejsem, to vím sám, také k práci odpor mám,
na vojnu se tedy dám a budu generálem.

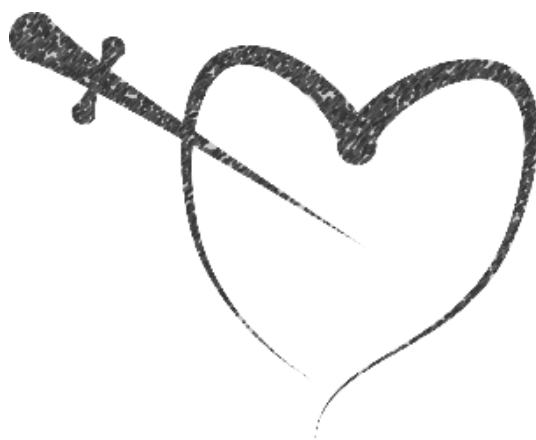
R x 2

Existuje nesčetné množství verzí této písně a je zpívána mnoha různými způsoby. Refrén v originále vyjadřuje určitý antagonismus Irů k britské armádě, jinak je to jednoduchá žertovná pijácká píseň.

Sally Gray

Nedvědi

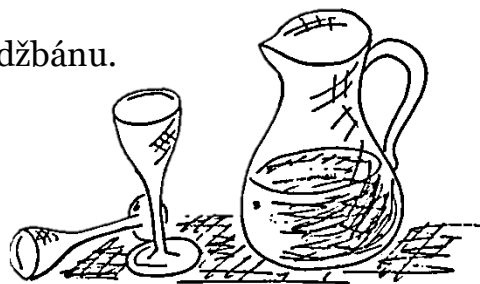
1. **Emi** Pojd'te, lidi **D** poslouchajte, **Emi** pojd'te lidi **D** ke mně blíž
Emi já vám povím historii **C** o tom, že je **D** s láskou **Emi** kříž.
2. Žil jest v Yorku jeden párek, jeden párek blaženej,
mladej pán byl Wiliam Taylor a slečinka Sally Gray.
3. On byl jinoch tuze švarnej, ona zas jak z růže květ,
no a tak se měli rádi, celičkej jim patřil svět.
4. Jenže po tý pěkný Sally začal koukat jeden pán,
Wiliam byl mu trnem v oku, tak byl k vojsku povolán.
5. V krátkým čase rozkřiklo se, kdo v tom skutku prsty měl,
ale to už milej Taylor s granátnickým plukem šel.
6. Jeho milá nezoufala, že má život zmařenej,
kdo si myslí že to vzdala, ten zná málo Sally Gray.
7. Sally vlasy zkrátíla si, prstýnek si schovala,
v kalhotách a režný blůze zverbovat se nechala.
8. Cvičili ji levá - pravá, šturmem běhat blíž a dál,
prstýnek ji přitom vypad, zrovna u ní seržant stál.
9. Ty přec nejsi žádný vojín, ty si holka z růže květ,
ještě bys tu došla škody, zejtra půjdeš k mámě zpět.
10. Já tu hledám bratra svého, nikde ho tu nevidím,
Wiliam Taylor jméno jeho, to je vše, co o něm vím.
11. Jestli ty jsi sestra jeho, mám pro tebe smutnou zvěst,
sám si nožem život zkrátil, sedum dnů už mrtev jest.
12. Dívka v mžiku bodák tasí, bodák dvakrát broušenej,
vlastní srdce probodla si, tak skončila Sally Gray.

Sbohem, galánečko

Fleret

1. **C** Sbohem, galá **Ami** nečko, **Dmi** já už musím **G7, C, D7**
G sbohem, galá **Emi** nečko, **Ami** já už musím **D7, G, G7**
|: **Dmi** Kyselé ví **G** nečko, **C** kyselé ví **Dmi** nech **G** ko **C** podalas' mně **Dmi** k pi **G, C** tí. :|
2. |: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu. :|
|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně v džbánu.
:|
3. |: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil. :|
|: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem
všecko tropil. :|

Sally Gray: Bristký tradicionál „Bold William Taylor“ vypráví téměř stejný příběh, závěr je však zcela jiný. V původní verzi William nezemřel, ale oženil se. Sally si na něj počíhala a společně s jeho manželkou ho zastřelila. Za což byla odměněna tím, že mohla velet jeho bývalé lodi a posádce.

4. |: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila. :|
|: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :|

Sedí topič u piána

Plíhal Karel

CAPO II

1. Sedí **C** topič u piána, prelu **Emi** duje potají
a pod **G** prsty toho pána bílé **C** klapky **D** černa **G** jí.
Za ta **C** léta u divadla, která **Emi** strávil v kotelně,
hraje **G** svoje „Pec nám spadla“ stále **C** více **F** fortel **C** ně.

R **C7** Zatímco se hudebníci **F** vybavují u kávy,
D7 topič si nad klávesnicí **G** vyhrnuje **G#** ruká **G** vy.

2. Sedí topič u piána, preluduje potají
a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
Slaví, celý rozesmátý, konec topné sezóny
a kysličník uhelnatý rozložil se na tóny.

Sedmikráska

Brontosauři

1. **Ami** V řece plavou bílý lístky, **C** sedmikrásky někdo blízký
Dmi druhému se ptal, zda na něj **Ami** myslí, vzpomíná, má-nemá **Ami** rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

R **A** Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar, **Dmi** prostor se zúžil na má dáti - dal,
jak **G7** mokrá sirka připadáš si zbytečná,
jak **Ami** zapálený trsy **E** trav hm **Ami** mm...

3. Uchla kytky na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.

R

4. =1.

Sedmnáct dnů

Ryvola Wabi

1. **Ami** Jak zavo **Dmi** láš, když ti dávno v hrdle **Ami** vyschnul hlas
tvůj krk je připravenej **E7** na provaz, kterej se houpá blíž a **Ami** blíž. **Dmi, Ami**
2. Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul by sis do stínu, jenom kdyby tu nákej byl.
- R Sedmnáct **A7** dnů máš v patách ostrý hochy **Dmi** z patroly,
noc beze **G7** snů a pravou ruku furt na pisto **C** li.
V hrdle máš **E7** prach a tvůj kůň teď už neví **F** kam má jít,
máš asi **E7** strach, seš ale chlap a despe **Ami** ráť. **Dmi, Ami**
3. Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední, než zazní obávané hlas.
4. Hands up old boy, bouchačku uchoť rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň, že v očích ještě ocel máš.
- R
- R Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
Tak naposled pohled' na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Severní vítr

Uhlíř Jaroslav

1. **C** Jdu s děravou patou, mám **Ami** horečku zlatou,
jsem **F** chudý, jsem sláb, nemo **C** cen. **G**
C Hlava mě pálí a **Ami** v modravé dáli se **F** leskne a **G** třpytí můj **C** sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě já nechám si tisíckrát zdát.
- R **C** Severní **C7** vítr je **F** krutý, **C** počítej lásko má **G7** s tím,
C k nohám Ti **C7** dám zlaté **F** pruty, nebo se **C** vůbec **G7** nevrá **C** tím. **G**
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu svůj hrob a že stloukám si kříž.

Severní vítr: Píseň napsal a nahrál Jaroslav Uhlíř pro film Vrchní, prchni! Demo neboli nahrávku na ukázkou, poslal režisérovi Ladislavu Smoljakovi, aby si vybral, kdo ji do filmu nazpívá. Režisér píseň nabídl Pavlu Bobkovi, ten ji odmítl, protože byla příliš humorná a málo americká. Smoljak nakonec pověřil zpěvem ve filmu přímo Uhlíře.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk a nad hrobem polární zář.

R

Skládanka

Nedvědi

1. Tak od dneška **G** vím, jak zavíráš **Ami** oči, když pusu ti **G** dávám
jak otáčíš hlavu, všechno už **Ami** víš, to, co bych **G** chtěl,
snad se mi **D7** zdáš, nebo nechápu nic, snad jsem jen **Emi** blázen, co chtěl by **C** víc,
ty můj **G** vánku, skládanko **Ami** hezká z kouzelných **D** chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc, cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít, uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mýt, pel z tvójí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
4. = 1. + milova **G** ná.

Slavíci z Madridu

Matuška Waldemar

* |: **Dmi** Naj, na na naj... **Ami, E, Ami** :| **E, Ami**

1. Nebe je modrý a **E** zlatý, bílá sluneční **Ami** záře,
horko a sváteční **E** šaty, vřava a zpocený **Ami** tváře,
vím, co se bude tu **E** dít, býk už se v ohradě **Ami** vzpíná,
kdo chce, ten může si **E** jít, já si dám sklenici **Ami** vína.

R **Dmi** Žízeň je veliká, **Ami** život mi utíká, **E** nechte mě příjemně **Ami** snít,
Dmi ve stínu pod fíky **Ami** poslouchat slavičky, **E** zpívat si s nima a **Ami** pít.

*

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R + *

Slavíci z Madridu: Cesta této písně začala v roce 1954 ve Venezuele, kde ji jakožto joropo (venezuelský tanec) vydala španělsky zpívající kapela Los Torrealberos pod názvem „Los garceros“ (slovní hříčka obsahují volavky, o kterých se v písni též zpívá). Španělský text popisoval myšlenky zadumaného milence. Píseň následně roku 1965 přejal Hugues Aufray a nazpíval „Le rossignol anglais“ (Anglický slavík) s francouzským textem od Pierrea Delanoe. Francouzský text pak vypráví o tulákoví, který škemrá nocleh a „noc“ v lůžku krásné slečny. Česká verze vyšla v roce 1969, trvalo tedy 15 let, než se z venezuelské volavky stal slavík z Madridu.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R + *

Sotva se narodíš

Hop Trop

1. |: **C** Sotva se **G7** narodíš, **C** už ti koně **G7** kovou, :| |: **F** šavli ti **C** chystají **G** ocelo **C** vou, :|
G ocelo **Ami** vou, **Dmi** bez pará **G** dy, |: **F** co kmání **C** dostávají' **G7** u armá **C** dy. :|
2. |: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :| |: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :|
ale z chýše pod horama, |: těžko se vyplácet šestákama. :|
3. |: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :| |: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :|
nezabijou, a pak možná, |: jakej maj' mrzáci život, pozná. :|
4. |: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :| |: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :|
jednou-dvakrát, naposledy, |: zelený sukno je zkrvavený. :|
5. |: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :| |: s flintama lidi by do pole hnal, :|
do pole hnal proti sobě, komu jsou metály platný v hrobě?
Komu jsou metály platný v hro **Ami** bě?

Spinkej

Spirituál Kvintet

1. Už se **D** končí den, už **G** je čas k spánku, **D** zdi se barví **G** od červánků,
D hled', už lampář **Hmi** světla rozsvě **A** cí. Tak si **D** dočti stránku, **G** zavři knížku,
D honem hupky **G** do pelíšku, **D** kořata dávno **Hmi** vrní za pe **A** cí. **A7**
- R Tak **D** spinkej, ať **G** ve tvých snech **D** růže kvetou, **G** voní mech,
D princeznu si **Hmi** Honza bude **A** brát. Než **D** půlnoc **G** prostře síť,
D na vlásky **G** políbím tě, **D** vždyť i tvá **Emi** máma musí **A** spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí, od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový. Až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku, snad jednou budeš taky takový.
- R

Spinkej: Originál písně „Leaving on a Jet Plane“ napsal John Denver. V textu se loučí s partnerkou a omlouvá se jí, že už musí nasednou na letadlo a letět pryč. Temnou ironií zůstává, že John Denver zemřel v roce 1997 při nehodě letadla, které sám pilotoval.

Starýho psa novým kouskům

Tučný Michal

CAPO II

1. **G** Zase je ráno, jsem jenom v klobouku, **E**mi a po dně vany leze pár pavouků,
C do d'oury světlíku **A**mi přes páru z rendlíku,
F zpívám pak písničku **D** pro svoji kočičku.
2. Za chvíli zvoní sousedka u dveří, má s sebou smeták, šíleně láteří,
abych už pokoj dal, abych prej nevřískal, po ránu z plných plic, já na to musím říct:
R **G** Sousedko, já vím, že **C** míváš se mnou **A**mi kříž,
C něco ti teď ale **D** povím, nakloň se **G** blíž, víš, starýho psa novým kouskům,
C starýho psa novým **A**mi kouskům, **C** starýho psa novým **D** kouskům nenau **G** číš.
3. Na pult pár mincí vysypu ze dlaně, koupím si housky v zapadlý pekárně,
v pekárně vonící na celou ulici, s drobečky na tvářích, jdu potom k lékaři.
4. Lékař mi dává stetoskop na plíce a pak mi radí v učeným jazyce,
abych prej trénoval, abych se jídla vzdal, alespoň na měsíc, já na to musím říct:
R Doktore, já vím...
5. Vidím, jak mouchy vandrujou po stěnách, přemejšlím přitom, o vlastních potulkách,
na zádech kytaru, pojedu do Varů, anebo do Řevnic, ty znám i z pohlednic.
6. Přijde má láska, na tvář mi pusku dá, kouká, jak balím a pak mi povídá,
abych se usadil, né věčně živořil, v zajetí plískanic, já na to musím říct:
R Děvče můj, já vím... x 2

Strč prst skrz krk

Trampoviny

1. **A** „Strč prst skrz krk“ zřetelně nám přeříkej, **E** „Strč prst skrz krk“ zřetelně nám přeříkej,
A „Strč prst skrz krk“ zřetelně nám přeříkej, **E** bude z tebe zpěvák velikej, **A** bájo.
2. Na cvičišti čtyři svišti piští, těším se na lekci příští, bájo.
3. Dalajláma v lomu láme slámu, já si na tom jazyk zlámu, bájo.
4. Jak Julie olejuje koleje, smrtelný pot ze mě leje, bájo.
5. Teď už umím „kaplan plakal v kapli“, hlasivky se mi už naply, bájo.
6. Od poklopu ku poklopu Kyklop kouli koulí, už mám z toho na jazyku bouli, bájo.
7. Skákalo psisko přes příkopisko, hop sem, hop tam, v rytmu disco, bájo.
8. Na klavír hrála královna Klára, a přitom se na mě smála, bájo.
9. Tato teta to je této tety teta, je to bída tahle věta, bájo.
10. Seno snese se se sesečené louky, není to nic pro samouky, bájo.
11. Šel pštros s pštrosicí a pštrosáčaty na mě, já mám z toho sucho v tlamě, bájo.
12. Kmotře Petře, nepřepepřte vepře. Kmotře Petře, šetřte pepřem, bájo.

13. Šil švec sešlý se šlí sesli snivě, sešil švec šlí sesli křivě, bájo.
 14. Ztepilý svišť v stepi svisle visel, zasvištěl, svist slyšel sysel.
 15. = 1.

Strom

Popelky

1. **A^{mi}** Polní cestou kráčeli **G** šumaři do vísky hrát,
A^{mi} svatby, pohřby tahle cesta **G** poznala mnohokrát,
F po jedné svatbě se **G** chudým lidem **A^{mi}** synek narodil
 a **F** táta mu u **G** prašný cesty **E** života strom zasadil.

R A on tam **A** stál a koukal **F^{#mi}** do polí,
 byl jak **D** král, sám v celém **E** okolí,
 korunu **A** měl, (korunu měl,) i když ne **D** ze zlata,
 a jeho **A** pokladem byla **E** tráva střapa **A** tá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
 jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
 a z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

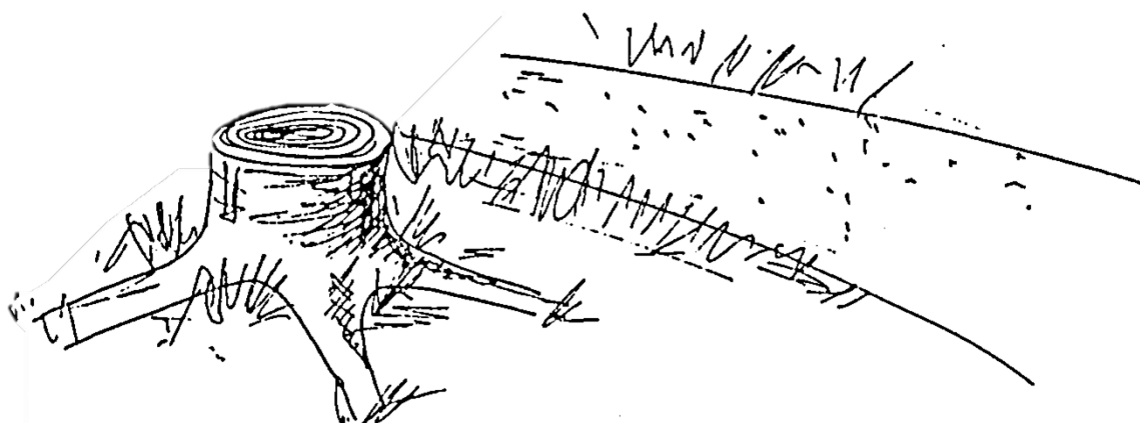
R

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
 tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
 a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
 dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
 a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R Jak tam stál, a koukal do polí,
 byl jak král, sám v celém okolí,
 korunu měl, (korunu měl,) i když ne ze zlata.
 A jeho pokladem byla tráva střapatá.
 A jeho pokladem byla tráva střapatá.

Š – š – š

Zuzana Norisová

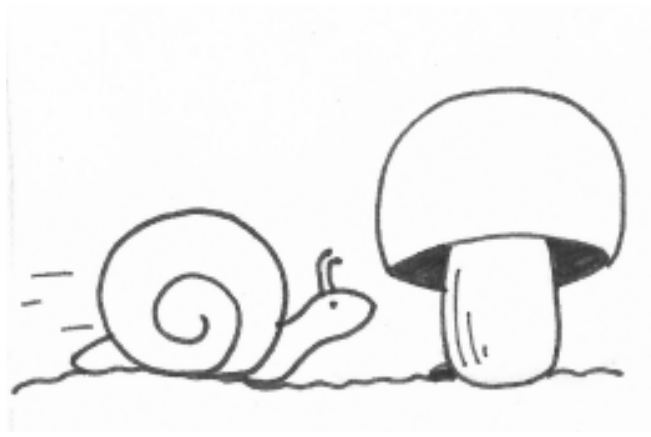
1. **G** Akáty **Ami** šumí, když **C** padá **D** déšť, **G** padá mi **Ami** do vlasů, **C** chce mi je **D** splést,
G neví, že **Ami** láskou chci **C** hlavu si **D** plést,
tak mu to **Ami** š-š-**D7** š, **Ami** š-š-**D7** š, **Ami** š-š-š-š-**D7** š-š, **G** šepotám. **Ami, C, D**
2. Do mého ticha tiše vkročil on,
lásku rozhoupal jak velkej zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon,
každej si š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotá.
3. Jenže ten den je už včerejší,
já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotá.
4. Ten, kdo v noci vtéká jako každý den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklá jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotám.
5. Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám...

Šnečí blues

Nohavica Jaromír

1. **G** Jednou **C** jeden **G** šnek **D, G** šle **C** ně se **G** lek', **D**
G nikdo už dnes **G7** neví, **C** z čeho se tak **Cmi** zjevil, že se **G** dal hned **D** na ú **G** těk. **D**
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára, měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu, nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul, tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
|: nebylo by nutné zpívat tohle smutné, smutné šnečí blues. :|

Tak dej groš Zaklínači

Rychlý Ondřej

CAPO I

- * **Ami** Jak já skromný **D** bard poctěn na sto **Dmi** krát,
táhl s Geraltem **Emi** z Rivie chci **D** do písne **Emi** dát. **E**
Ami Když bílý vlk se **D** pral s Ďáblem stříbr **Dmi** ným,
jeho armádu **G** elfů - nechal je **D** jít světem. **G, E**
Ami Po mně skočí **D** li a barda přešel **F** smích,
ztřískali **G** loutnu šli **E** po zubech **Ami** mých.
Rohy ďáblo **Dmi** vy čtvrtily mi **F** hřbet a zaklínač **G** zařval:
„Nech ho a **E** hned!“ **Ami**
- R Tak dej **E** groš Zaklí **C** nači, no **D** tak nebud' **Ami** skoupý,
no tak nebud' skoupý, ouou.
Tak dej **E** groš Zaklí **C** nači, no **D** tak nebud' **Esus4** skoupý. **E, Ami**
1. **Ami** Až na kraj světa **D** jde, rve se s démo **F** ny,
co nutí tě **G** k pláči a zarmouce **Ami** ní.
2. Elfy zahání zpátky do ohrad,
do vzdálených kopců, jak velí řád.
3. A ty neřáde, jen drtíš jeho hrud',
on lidstvo jen chrání, tak hradbou mu bud'.
4. To je příběh můj, má být šampiónem zván,
vždyť přemohl zlo, tak naplň mu **E** džbán. **Ami**

R 3x

Tak už mi má holka mává

Hoboes

1. **Emi** Posledních **D** pár minut **C** zbejvá **Emi** jen máš teplou **D** dlaň, už se **A** stmí **Emi** vá.
Těžký je **D** říct, že se **C** končí **Emi** den vlak posle **D** dní vagón **A** mí **C**, **E** vá.

R **G** Tak už mi má holka mává ve vočích má slzy **F** páli **D** vý.

Emi Život jde dál, to se **C** stává, **A7** já to **D7** vím.

G Tak už mi má holka mává výpravčí zelenou **F** dá **D** vá.

|: Tak **Emi** jed', jed', jed', :| tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení holkám se ve vočích střádá.
Smutek je šátek osamění, co mužskejm na cestu dává.

R

3. Za zády zůstal mi pláč a smích do tmy se můj vlak teď řítí.
Zmizela holka jak loňskej sních a světla měst v dálce svítí.

R

Takový schody do nebe

Kopecký Karel

CAPO V

♪ **C, Ami, Dmi, G, C, Ami, Dmi, G**

- * **C** Takový schody **Emi** do nebe hm, hm **F** postavit chtěl bych **G** pro Tebe, **G7**
C vždyť Ty jsi **C7** bílá, **F** jako ta **Fmi** víla **C** nemyslíš **D7** vůbec na se **G7** be, hm, hm.

1. **C** Není tu místo **Emi** pro Tebe, hm, hm, **F** zkrátka musíš jít **G** do nebe,
C abys tam **C7** žila, hm, hm, **F** a šťastná **Fmi** byla **C** v ráji, kde **G7** jsou jen andě **C** lé.

- R **F** Ty jsi **Fmi** takový **C** kvítek **Ami** křehký, **Dmi** vím, že Tě **G** všechno hned **C** unaví. **C7**
F Na zemi, **Fmi** tam život **C** není **Ami** lehký, **D7** vidím, že Tě ani **G** nebaví. **G7**

2. Postavím schody pro Tebe, zkrátka musíš jít do nebe,
abys tam žila, hm, hm a šťastná byla v ráji kde jsou jen andělé.

R

3. Postavím schody pro Tebe, zkrátka musíš jít do nebe,
abys tam žila, hm, hm a šťastná byla v ráji kde jsou jen andělé.

4. **C7** Tak buď už **F** ksakru **Fmi** vese **Emi** lá,
v nebi **Dmi** tam se **G7** přece nedě **C** lá. **Fmi, C**

Táto táto (Cikánská)

Lidová

1. **Ami**Táto, táto, **G**já už **C**vím, **F**kde můj milej **C**přespává,
Dmihned se za ním **Ami**vypravím, **E**je to duše **Ami**toulavá.

R Naj, na, na, na, ná... **Ami, G, C, F, C, Dmi, Ami, E, Ami,**

2. Táto, táto, musím jít, jenže věc je nemilá,
co na sebe, co si vzít, abych se mu líbila.

R

3. Táto, táto, když mi dáš, šaty samé hedvábí,
jenom počkej, uhlídáš, jak ho k sobě přivábím.

R

4. Táto, táto, když mi dáš, náušnice ze zlata,
vrátím se ti, mé slovo máš, co nevěsta bohatá.

R

Toulavej

Tomáško Vojta

1. Někdo **Ami**z vás, kdo chutnal **G**dálku jeden **Ami**z těch, co rozu **E**měj
ať vám **Ami**poví, proč mi **G**říkaj, proč mi **F**říkaj Toulavej **Ami**vej.

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R **F**Sobotní ráno mě **G**neuvidí u cesty s klukama **C**stát,
Fna půdě celta se **G**prachem stydí **F**a starý songy jsem
Gzapomněl hrát, zapomněl **Ami**hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.

4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně Toulavej.

R

5. Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Známí kluci ruku stisknou, řeknou vítej, Toulavej
6. Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen Toulavej.

R Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

7. = 1.

Tramp

Brontosauři

1. **Ami** Šedivým ránem nad řekou, ve skalách šlapou otev **Dmi** řenej **Ami** den,
zelenej mundúr prastarej, usárnu, ešus šlapou **Dmi** šedym **Ami** dnem.
Dmi Mlčky se záda kymáci, **Ami** cestou, co nikdy neztrácí
kouzlo **F** dále a **E** kamarádskej **Ami** slov.
2. Kolik máš tříd a co jsi byl, nehraje roli, mundúr všechno skryl,
ukáž co umíš a jakej seš, zabal si věci, pod' s námi když chceš.
Jenom si pamatuj, že vždycky fér, náš grunt je dávej potom ber,
uvidíš jakej je cíl a jakej je směr.
- R **A** Můžeš si myslet, že jsme blázni, kteří si hrají na na **D** ivní **A** svět.
F#mi Asi máš pravdu, pokud blázen **E** je láska lidí prostá jako **A** květ. **Ami**
3. S večerem složej hlavu svou, tam kde pár kroků čas zastavil.
pár konzerv ohřát, všechno všem a pak tě někdo půlkou deky skryl.
Kytary tón když zazní tmou, z borovic nebe nad hlavou,
to je to co znamená slovo TRAMP.

R

Trh ve Scarborough

Spirituál Kvintet

1. **Ami** Příteli, **C** máš do **G** Scarborough **Ami** jít,
C dobře **Ami** vím, že **C** půjdeš **D** tam **Ami** rád,
tam dívku **C** najdi na Market **G** Street,
Ami co chtěla **D** dřív **F** mou **G** ženou se **Ami** stát.
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít, za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit, bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem, šátek v písku přikáž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém, bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun, v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům, bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční nad přívaly vln, zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn, budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej skrop, choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop, budeš-li chtít mým mužem se stát.

Trh ve Scarborough: „Scarborough Fair“ je tradiční anglická balada. Vychází z jiné balady - „The Elfin Knight“, která vznikla okolo roku 1650. Nejznámější zahraniční verze je od Simona a Garfunkela ze šedesátých let minulého století.

7. Z trní si lůžko zhotovit dej, druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a boha se ptej, proč nechci víc tvou ženou se stát.

Trubadúrská

Plíhal Karel

1. **Ami** Od hradu **E** ke hradu **Ami** putujem, **C** zpíváme **G** a holky **E** muchlujem.
|: **Ami** Dřív ji **G** nam **Fmaj7** neje **F** dem, **Ami** dokud tu **Emi** poslední **Ami** nesvedem. :|
2. Kytary nikdy nám neladí, naše písne spíš kopnou než pohladí,
|: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :|
- R **G** Hop hej, je **C** vese **Emi** lo, pan **Fmaj7** kníže pozval **G** kejklíře,
hop hej, je **C** vese **Emi** lo, dnes **Fmaj7** víta **E** ní jsme **Ami** hosti.
G Hop hej, je **C** vese **Emi** lo, ač **Fmaj7** nedali nám **G** talíře,
hop hej, je **C** vese **Emi** lo, pod **Fmaj7** stůl nám **Emi** hážou **Ami** kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,
|: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :|
4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,
|: že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :|
- R
5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník,
|: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :|
6. Rozdělej' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu.
- R
7. =1
8. To radši za živa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat.

Tři kříže

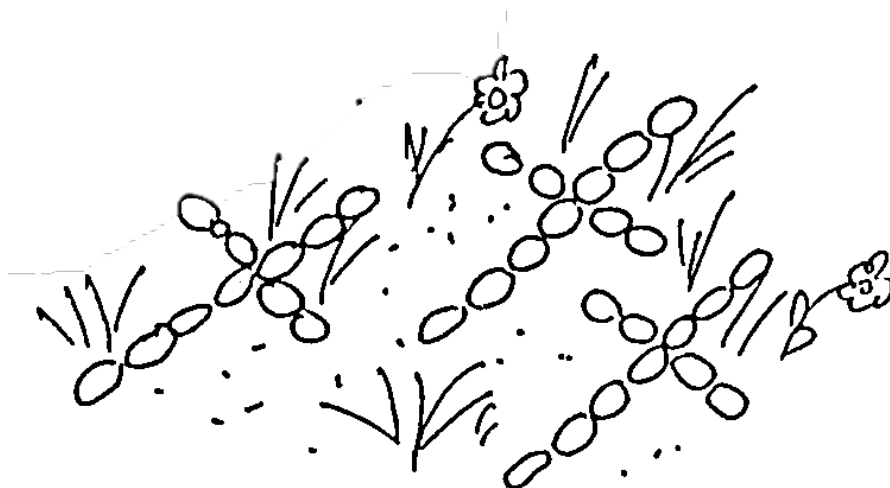
Hop Trop

1. **Ami** Dávám **C** sbohem **G** břehům prokla **Emi** tejm,
který **Ami** v drápech má **Emi** ďábel **Ami** sám.
Bílou **C** přídí **G** šalupa „My **Emi** Grave“ míří **Ami** k útesům, **Emi** který **Ami** znám.
- R Jen tři **C** kříže z bí **G** lýho kame **Emi** ní někdo **Ami** do písku **Emi** posklá **Ami** dal,
slzy **C** v očích měl a **G** v ruce znave **Emi** ný, lodní **Ami** deník, co **Emi** sám do něj **Ami** psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích, samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích, srdce kámen a jméno „Sten“.
- R
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.
- R
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek, Faty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek.

® Snad se chtěl modlit:

„Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ...“

- R Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník a v něm, co jsem psal.

Tři tety

Semafor

- Ami** Mám jednu tetu v Bechyni, jez **E** dí k nám na návš **Ami** těvu
a hrabe se nám ve skříni a **E** na dráze má **Ami** slevu.
Dru **E7** hou te **Ami** tu mám v **G7** Kolí **C** ně, má **F** na náměstí **C** dům.
H7 V něm sedí s kočkou **Emi** na klíně a přitom pije **Emi** rum.
- Nejpodivnější ze všech tet je ale teta třetí.
Má jeden žaludeční vřed a asi sedm dětí.
Ta pije whisky se sodou a někdy taky bez.
A **F** tahle teta náhodou má **D7** hrozně ráda **G7** jazz.
- * **G7** Sou **(F)** se **G7** di, **C** když jdou do kina, tak teta světlo zhasíná
a do vzpomínek potichu se **G7** noří. Potom se chápe trumpety,
na kterou strýček před lety hrával při požárech svoje **C** „Hoří!“
E7 A v melodii **Ami** teskné se **E7** pokoj rozply **Ami** ne,
E7 jak se ta trubka **Ami** leskne a **D7** teta v kombi **G7** né.
|: **G7** Sou **(F)** se **G7** di, **C** když se vrací zpět, nejpodivnější ze všech tet
přestane hrát a tváří **C7** se zas **F** přísně.
A v pokoji s ní **Fmi** zavřená zů **C** stává tichá **A7** ozvěna
tý **Dmi** její smutný **F** opuštěný **G7** pís **C** ně. :|

Tulácký ráno

Brontosauři

- Ami** Posvátný je mi každý ráno, **Emi** když ze sna budí šumící **Ami** les
a když se zvedám s písničkou známou **Emi** a přezky chřestí o skalnatou **Ami** mez.
- R Tulácký ráno **C** na kemp se snáší, **F** za chvíli půjdeme **G** toulat se **C** dál
Ami a vodou z říčky **C** oheň se zháší, **F** tak zase půjdeme **G** toulat se **Ami** dál.
- Posvátný je můj každý večer, když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout a hned by věděl, jakej chcem svět.
- R
- Posvátný je mi každý slovo, když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy, kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R x 2

Ukolébavka

Nohavica Jaromír

1. **G** Den už se sešeřil, už jste si dost užili,
tak **Ami** hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc **D7** řádili,
G zítra je taky den, **Emi** slunko mi to dneska slíbilo,
Ami přejte si hezký sen, a **D7** kéž by se nám to splnilo,
G na na na, **Emi** ná na, **Hmi** na ná, **Emi** na na na, aby hůř **Ami** nebylo,
to by nám **D7** stačilo.

- R **G** Hajduly, **C** dajdu **G** ly, aby víčka **D** sklapnu **G** ly,
hajduly **C** daj **G** dy, každý svou peřinu **D** naj **G** di,
hajajajajaja **D** ja **G** ja, Kuba, Lenka, **D** máma a **G** já,
zítra dřív, než slunce **C** začne **G** hrát dobrou noc **D** a **G** spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na, ná na, na ná, na na na, aby hůř nebylo,
to by nám stačilo.

- R + a spát, a spát ...

Už to nenapravím

Máci

* |: **Ami**Vapadadap da da da... **D, F, E, Ami, E** :|

♂ **Ami**V devět hodin dvacet pět **Dmi**mě opustilo štěstí,
ten **F**vlak, co jsem jím měl jet, na koleji **E**dávno nestál.
AmiV devět hodin dvacet pět **Dmi**jako bych dostal pěstí,
já **F**za hodinu na náměstí měl jsem **E**stát, ale v jiným městě.
Tvá **A**zpráva zněla prostě **A7**a byla tak krátká,
že **Dmi**stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
Gzadní otevřená, **E**zadní otevřená.
Já **A**naposled tě viděl, **A7**když ti bylo dvacet,
Dmito jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
Gže jsi unavená, **E**ze mě unavená.

*

♀ Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou,
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

*

V lese

Pokáč

♪ **F, C, G, Ami**

1. **F** Dneska všichni **C** říkají a **G** všude píše **Ami** se,
že prej je **F** moderní a **C** zdravý jen tak **G** chodit po le **Ami** se.
A já bych **F** řek, že na tom **C** kruci asi **G** něco musí **Ami** bejt,
když o tom **F** zpívá na svém **C** albu už i **G** Justin Timber **Ami** lake.

♪

2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím,
mám za to spoustu přátel hipsterů, ti mi jistě napoví.
Aha, tak omlouvám se, prý že tam též nikdy nebyli,
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili.
- * A tak **F** šel jsem tam, však byl jsem zpátky hned,
G páč tam maj fakt marnej internet.

R |: Dneska **F** jsem v lese **C** byl a už **G** tam nepu **Ami** du,
nikde **F** jsem neza **C** žil takhle **G** ukrutnou nu **Ami** du. :|

♪

3. Vážně nevím, co s tím lesem pořád všichni maj,
jen jsem tam vlez, hned jsem si zasvinil své boty značky Nike
Žádněj signál, žádná wifi, žádný data zde nemám,
teda data jsou tu ečko a to fakt nepočítám.

♪

4. Světlo pro selfička je zde ultra zoufalý,
řek bych, že kdyby to tu vykáceli, líp by událi.
Ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchodák,
tam moh bych shopovat a právě by mě nepotřísnil pták.
- * Samá houba, čerstvej vzduch a samej hmyz, do přírody fakt, chodit neměl bys.

R

- * Oo **F** ooo **C** o jak se do lesa **G** volá, tak se z něj ozý **Ami** vá.
Oo **F** ooo **C** o tak poslouchej mě **G** lese, já mám radši obý **Ami** vák.
Oo **F** ooo **C** o proč vyrážet na **G** místa lidstvem netknu **Ami** tý.
Oo **F** ooo **C** o když tam nejsou žádný **G** zásuvky a žádný Bubble **Ami** Tea.

R Dneska jsem v lese byl, bylo to naposled,
abych maily vyřídil, musel jsem vylízt na posed.

Dneska jsem v lese byl a už tam nepudu,
nikde jsem nezažil tak ukrutnou nudu.

V moři je místa dost

Nohavica Jaromír

R |: **C**V moři je místa dost, **Dmi**v moři je místa **G7**dost,
Cv moři je místa, **Ami**místa, ach, místa, **Dmi**v moři je **G7**místa **C**dost. :|

1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,
Fcesta je velmi mokrá, **G7**a on je unavený,
Cza první vlnou vlevo okolo mořských patní**F**ků,
napravo v Golfském proudu **G7**už vidí Afriku.

R

2. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice, na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, perou se, vstávají, padají a všechny ryby kolem ploutvemi tleskají.

R

3. Medúzy průhledné jak výkladní skříň, čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou méně,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí, šťouchají do lehátek, vrážejí do lidí.

R

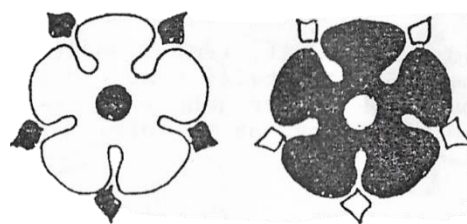
4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky šestého každý měsíc dobijou baterky,
na mořských křížovatkách blikají světla, aby se nesrazily ryby s rybama.

R x 2

Válka růží

Spirituál Kvintet

1. Už **Ami**rozplynul se **G**hustý dým, **Ami**derry down, hej, **E**down-a-down,
nad **Ami**ztichlým polem **Dmi**válečným, derry **Ami**down. **E**
Jen **C**ticho stojí **G**kol kolem a **Ami**vítěz plení **E**vlastní zem,
je válka **Ami**růží, **Dmi**derry, derry, **E**derry down-a-**Ami**down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down.
Na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down.
Kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k
Lancastrům,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Válka růží: Melodie této písně vychází z balady „The Three Ravens“ a to konkrétně z její verze z roku 1611 (první záznam). Popěvek mezi verši je stejný, nicméně zbytek textu zcela odlišný. Český text odkazuje na část britské historie, kdy proti sobě v 15. století stanuly dva rody s růží v erbu – Yorkové s bílou a Lancasteři s rudou.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down.
Ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Včelín

Čechomor

1. |: **Dmi** Sousedovic **C** Věra má **Dmi** jako žádná **C** jiná.
Dmi Viděl jsem ji **C** včera máchat **Dmi** dole **Ami** u včel **Dmi** lína :|
- R |: **Dmi** Dole dole dole dole. **F** Dole dole dole.
C Hej dole dole dole. Dole u včel **Dmi** lína :|
2. |: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat. Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna :|
- R
3. |: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje. Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :|
- R
4. |: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi. Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali :|
- R

Ved' mě dál, cesto má

Bobek Pavel

1. **G** Někde v dálce **Emi** cesty končí, **D** každá prý však **C** cíl svůj **G** skrývá,
někde v dálce **Emi** každá má svůj cíl, **D** ať je pár mil dlouhá, **C** nebo tisíc **G** mil.
- R Ved' mě dál, cesto **D** má, ved' mě **Emi** dál, vždyť i **C** já
tam, kde kon **G** číš, chtěl bych **D** dojít, ved' mě **C** dál, cesto **G** má.
2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
- R
- * **Emi** Pak na pa **D** tník posle **G** dní napíšu křídou
C jméno své, a **G** pod něj, že jsem **D** žil hrozně rád,
Emi písně své, co mi **F** v kapsách zbydou,
C dám si bandou **G** cvrčků hrát a **D** půjdu spát, půjdu **D7** spát.

Ved' mě dál, cesto má: „Take Me Home, Country Roads“ je píseň z roku 1971, kterou složili Bill Danoff a John Denver, který ji také nahrál. Česká verze od Pavla Bobka je z roku 1975 a text k ní napsal Vladimír Poštulka. Píseň je mimo jiné ústřední písní japonského animovaného filmu „Šepot srdce“ nebo počítačové hry „Fallout 76“.

R

Velrybářská výprava

Pacifik

1. **C** Jednou plác' mě **F** přes rameno **G7** Johnny zvanej **C** Knecht:
Ami „Mám pro tebe, **Dmi** hochu, v pácu **G7** moc fajnověj **C** kšeft!“
Objednal hned **F** litr rumu **G7** a pak něžně **C** řval:
Ami „Sbal se, jedem **Dmi** na velryby, **G7** prej až za po **C** lár.“

R |: **G** Výprava **C** velrybářská **F** kolem Grónska **G7** nezdařila **C** se,
protože **Ami** nejeli jsme **Dmi** na velryby, **G7** ale na mro **C** že. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučnáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R

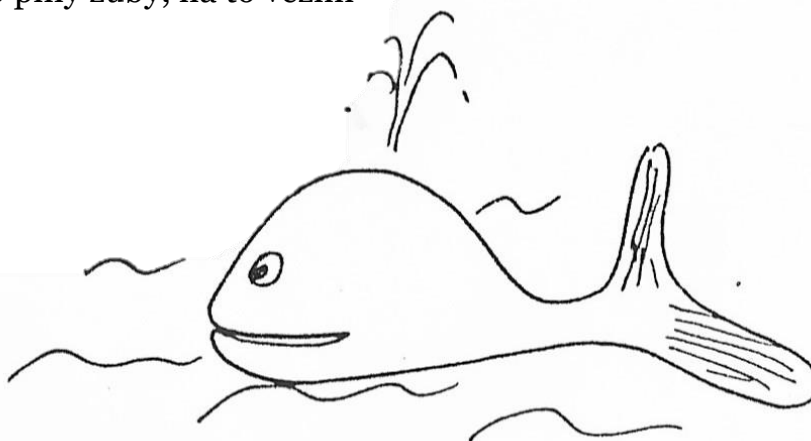
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi

jed.

R

Všech vandráků múza

Žalman

flétna

1. **G** Přišla k nám znenadání, **Fmaj7** hubená až **G** hrůza,
a **Fmaj7** řekla, že je **G** múza **Fmaj7** všech vandráků **G** z Čech.
To nebyl hřích, po nocích, než **Fmaj7** po kytáře **G** sáhla,
Fmaj7 a tak nám chleba **G** kradla a **Fmaj7** čmárala po **Emi** zdech.
- R Ha-**D** le-**G** luja, **C** zavírá se **G** brána, my **C** zpívat chcem do **G** rána, **C** než napadá **G** sních.
Emi Ha-**D** le-**G** luja, **C** kteroupak si **G** dáme? **C**
Než skončíme **G** s Pánem na hřbi **C** tově obu **G** tých.
2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
tak mezi námi žila spoustu hezkejších dní.
Až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit:
„Budeš mi, holka, sloužit.“ A oženil se s ní.
- R
3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid.
Za pár let tahle múza, dneska služka Mici,
skončila na ulici a pod mostem má byt.
- R
- ♪ **G** Vraťte nám, vraťte nám tu **Fmaj7** všech vandráků **G** múzu,
má **Fmaj7** roztrhanou **G** blůzu, **Fmaj7** hm hm hm hm **G** hm.

*I tato píseň musela ustoupit režimovému potlačování křesťanských motivů a „s Pánem“ vystřídalo „s ránem“.
Hřbitov obutých je zvláštní westernový pojem. Na divokém západě se tak údajně označovaly hřbitovy určené pro pistolníky zastřelené
v přestřelkách.*

Všichni stojí dokola

Nezmaři

CAPO II

♪ **Ami** Alelujá, **C** ale **G** lu **Ami** já, **D**, **Ami** alelujá, **C** ale **G** lu **Ami** já.

1. **Ami** Všichni stojí **G** dokola, do země se **Ami** dívaj,
pastor Pána **G** zavolal, cherubíni **Ami** zpívaj.

R |: **F** Ti co mají **C** duši v hříchu **G** i ti, co ji **F** nemají,
Ami schovávají **G** do slavníku otčenáše **Ami** potají. :|

♪

2. Někdo pije hodně rumu, někdo má rád hodně žen
a někdo je za cizí, do sametu oblečen.

R |: Každý z nás se občas farář, kterej víno ředí,
však voní to tam nahoře dobře vědí. :|

3. Pomalu se rozcházíme od bílýho kostela,
a na schodech každý víme, co se všechno nedělá.

R |: Někdo z nás se umí modlit a někdo to neumí,
ono je to stejně jedno, co se týče svědomí. :|

♪

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns

1. Hučku **G** svou na pozdrav smekám, světla **Ami** vlaků vidím plát,
tak na **D** svůj nárazník čekám, už jsem **C** tě měl ako **G** rát.

2. Zjutra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.

R |: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli **Ami** li mi bude fajn,
o tvý **D** lásce, která pálí, nebu **C** du mít ani **G** šajn. :|

3. Nejdřív zní vlakověj zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

R

Za chvíli už budu v dáli: Původně píseň z roku 1970 „Rise and shine“ od Tommyho Cashe. Česká verze je z roku 1971. Původní text se od českého dost liší – je to motivační píseň o tom, jak se člověk nemá vzdávat a jít dál přes všechno, co mu život chystá. Je i dost nábožensky založený.

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

CAPO II

1. Máš **Ami** všechny trumfy mládí a **G**ruce čistý **Ami** máš,
jen **Dmi** na tobě teď **Ami** záleží, na **E**jakou hru se **Ami** dáš.

R |: **E**Musíš **Ami** za svou pravdou **E**stát, musíš za svou pravdou **Ami** stát :|

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R |: Takhle za svou pravdou stát, takhle za svou pravdou stát :|

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R |: Neměl za svou pravdou stát, neměl za svou pravdou stát :|

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6. = 1.

R |: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát :|

Zabili, zabili

Bittová Iva a Donutil Miroslav

1. **D**Zabili, **G**zabili **Emi** chlapa z Kolo **G**čavy,
Dřekněte **G**hrobaři, **Emi** kde je **G**pocho **D**vaný. **G – G, D, G, D**

R Bylo tu, není tu, havrani **G**na plotu,
Dbylo víno v sudě, **G**teď tam voda **D**bude,
není, **G**není **D**tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali, vlci ho vojedli, ptáci rozklovali.

R

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji, havrani pro něho po poli krákají.

R

Za svou pravdou stát: Původní píseň „Which Side Are You On?“ napsala americká aktivistka Florence Reece. První verzi napsala už ve dvanácti letech, zatímco její otec byl na stávce pracovníků v dole. Finální podobu napsala v roce 1931, během povstání důlních těžářů, jehož součástí byl i její manžel. Píseň se stala velmi populární a nazpívalo jí spousta interpretů v různých verzích. I v češtině existuje několik verzí, z nichž nejznámější je právě „a svou pravdou stát“ z roku 1985.

Zabili, zabili: Píseň je též známá pod názvem „Balada pro banditu“, protože pochází se stejnojmenného muzikálu.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane, dokud v Koločavě živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane.

Zafúkané

Fleret

♪ **Ami, Asus2, Ami, Asus2**

1. **Ami** Větr sněh **Asus2** zanésl **Ami** z hor do po **Asus2** lí,
Ami já idu **C** přes kopce, **G** přes údo **Ami** lí, **C** idu k tvej **G** dědině zatúla **C** nej,
F cestičky **C** sněhem sú **E** zafúka **Ami** né. **Fmaj7, Ami, Esus4**

- R **Ami** Zafúka **C** né, **G** zafúka **C** né, **F** kolem mňa **C** všecko je **Dmi** zafúka **E** né.
Ami Zafúka **C** né, **G** zafúka **C** né, **F** kolem mňa **Dmi** všecko je **E** zafúka **Ami** né.

♪

2. Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostáva, a budu u tvého okénka stát.

R ... okénko k tobě je zafúkané.

♪

3. Od tvého okna sa smutný vracám, v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

R ... mé stopy k tobě sú zafúkané

♪

Zahrada ticha

Projektíl

1. |: Je tam brána zdobe **D** ná, :| |: cestu oteví **Emi** rá. :|
|: Zahradu zele **C** nou **G** :| |: všechno připomí **D** ná. :|
2. |: Jako dým závojů :| |: mlhou upředěných :|
|: vstupuješ do ticha :| |: cestou vyvolených. :|
3. |: Je to březový háj, :| |: je to borový les, :|
|: je to anglický park, :| |: je to hluboký vřes. :|
4. |: Je to samota dnů, :| |: kdy jsi pomalu zrál. :|
|: V zahradě zelený, :| |: kde sis za dětství hrál :|
5. |: Kolik chceš, tolik máš :| |: očí otevřených. :|
|: Tam venku za branou :| |: leží studený sních. :|
6. |: Z počátku uslyšíš :| |: vítr a ptačí hlas. :|
|: V zahradě zelený :| |: přejdou do ticha zas. :|
7. |: Světlo připomíná :| |: rána slunečných dnů. :|
|: V zahradě zelený, :| |: v zahradě beze snů. :|

8. |: Uprostřed závrátí :| |: sluncem prosvícených :|
|: vstupuješ do ticha :| |: cestou vyvolených. :|

Zatracenej život

Greenhorns

1. **C**To bylo **C7** v Dakotě **F** po vejpla **C**tě, whisky jsem tam pašo **G7**val,
Ca že jsem **C7** byl sám ja **F** ko kůl v plo **C**tě, s holkou jsem **G7** tam špáso **C**val.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka, okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej býk se k nám hnal.
- R **C7** Povídám: **F** „Jupí, čerte, **C** jdi radši dál!“ pak jsem ho za rohy **G7** vzal,
C udělal **C7** přemet a **F** jako tur **C** řval, do dáli **G7** upalo **C** val.
3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu a já jsem zase přebíral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu, na život jsem nadával.
4. Zatracenej život, čert aby to spral, do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.
- R
5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět, než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.
6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty, zavětril jsem neštěstí.
- R Povídá: „Jupí, čerte, jdi radši dál!“, potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jak tur jsem řval, jupí já upaloval.

Zavolejte strážě

Svěrák Zdeněk a Uhlíř Jaroslav

1. **D** Zavolejte strážě, zbláznilo se páže, **A** zbláznilo se páže, **D** prý chce dobýt hrad.
2. Skutálí si páže kouli velké ráže, kouli velké ráže, můžete se smát.
3. Vám se asi zdá, že páže nedokáže páže nedokáže ztéci pevný hrad.
4. To neznáte páže, s koulí velké ráže, s koulí velké ráže, může se to stát.
- R **G** Vá **D** že **A** ní **G** dos **D** pě **A** lí, **G** rač **D** te **A** vstát **G** z poste **D** lí.
5. = 1.
6. = 3.
- R

Zatracenej život: „Before I Met You“ je píseň z roku 1953, kterou poprvé nazpíval Jow Cannonball. Nejznámější verze je od Dolly Parton. Původní text se od českého dost liší. Je o tom, jak se člověku změnil život po tom, co poznal svou lásku.

Zavolejte strážě: Písnička byla napsána pro film „Ať žijí duchové!“. Také v ní můžete poznat táborovou píseň „Objedeme svět“.

Zelené francouzské pláně

Asonance

1. Tak **D** jakpak se máš, Willy, **G** příteli **Emi** můj,
A dovolíš, jen si sednu do **G** stínu na hrob **A** tvůj.
D Horkým letním sluncem jsem **G** rozpálen **Emi** ná,
A chodím celý den a jsem **G** unaven **D** ná.
Podle náhrobku vidím - slavils **Emi** osmnáct **Emi7** let,
když jsi **A** v zbytečné **G** válce opus **D** til tenhle **A** svět.
D Doufám, že zemřel jsi **Emi** čistý a **Emi7** hned,
že jsi **A** nestřílel první, když **G** přišel rozkaz **D** vpřed.

R Hrály **A** píšťaly k tomu, nesli **G** tě zpátky **D** domů
a **Emi** zazněly **Emi7** salvy, když tě **G** spou **A** štěli **D** níž.
A když **G** kněz dělal kříž nad tvým **A** tělem,
začly **G** dudy zvolna **Emi** hrát tesknou **A** pí **D** seň.

2. Zanechal jsi tu dívku nebo snad ženu svou,
vzpomínky v jejím srdci nikdy nevyblednou,
i když zemřel jsi dávno, před mnoha lety,
v jejích očích jsi zůstal osmnáctiletý.
Nebo jsi pouhý cizinec beze jména
v dlouhém seznamu padlých, jehož připomíná
zažloutlá fotka chlapce s hnědýma očima,
která nikoho dávno už nezajímá.

R

3. Na francouzských pláních vlčí máky kvetou,
barvy ze strání svítí pestrá paleta,
horký letní vítr začal od moře vát,
žádné pušky a plyn, žádný ostnatý drát.
Jenom tisíce křížů tady v písku stojí
a svým tichým hlasem k oblakům žalují,
že z touhy člověka vládnout vzešlo utrpení,
že zničil a proklel celá pokolení.

R + A když kněz dělal kříž nad tvým tělem, začly dudy zvolna hrát tesknou píseň.

Originální název písně je „The Green Fields of France“ nebo také „No Man’s land“. Napsal ji Eric Boggle poté, co sám navštívil několik válečných hřbitovů ve Francii. Text sepsal ve formě dramatické konverzace s padlým vojínem Williamem McBride.

Zítř ráno v pět

Nohavica Jaromír

1. Až mě **Ami** zítř ráno v pět **C** ke zdi postaví,
je **F** ště si napos **G** led dám **C** vodku na zdra **Ami** ví.
Z očí **Dmi** pásku strhnu **G** si, to abych **C** viděl **Emi** na ne **Ami** be,
a **Dmi** pak vzpomenu **E** si má **Ami** lásko na te **Ami7** be.
Na na na **Dmi, G, C, Emi, Ami,** A **Dmi** pak vzpomenu **E** si na te **Ami** be.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
Na na na... A co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi.
Na na na... Že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj, prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij.
Na na na... na mě nezapomeň a žij ...

Zrození hvězd

Kamelot

1. **G** Zrození hvězd čas **Cadd9** vykresá kvapem a **Emi** můžou mě vézt,
Hmi až vyryju drápem staré **C** medvědice do **Emi** skály větrů tvůj **D** obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvníčka v máji tou padlou tmou
a někde ve stáji se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
- R (A) **C** březí klisna má oči jako ty a **Emi** sedlo z ně **D** hy,
možná **C** se jí stýská, možná je zraněná a **Emi** možná je **D** ty,
všechno **C** možná, všechno možná bude lepší než **G** dřív.
3. Jako létavice mi do uší zpívá píseň panice,
co z tváře ti slíbá tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá a ranní déšť
mou rytinu smývá, jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to že:

R x 2

Žába-puk

Mládek Ivan

1. **C** U le **G** síčka **C** zamrzla **G** říčka, **C** bude **G** me hrát **A#** ho **A7** kej.
Dmi Nabrousím **A7** si u **Dmi** bruslí **A7** šrouby, **D7** do zatáček budu běhat **G** ou **G7** kej.
C Nemáme **G** puk, **C** je nám to **G** fuk, **C** budeme hrát **G** zmrzlou **C** žá **C7** bou.
Ani **F** hokej **E7** ky nemá **A7** me, **D7** na detaily **G7** nedbá **C** me. **G**
2. Venco Kábů, přihrej žábu, já jim jí tam fouknu.
Nebo radši sám běž na bránu, já se zatím na bublinu kouknu.
V tom led rupnul, já tam první hupnul, vracíme se do kabin kraulem.
Takže žába puk vyhrála, ve vodě se roztála.

Žal se odkládá

Korn Jiří

CAPO II

1. **C** Před týdnem kvůli **Ami** jedné made-moiselle
C v prachbídém stavu **Ami** jsem se nacházel.
Zničen **Fmaj7** zradou jed jsem **Emi** chyt, vzhůru **Dmi** bradou chtěl jsem **G** být. **G7**
2. Jenže tentýž den už jen po krk nad vodou
skvost všech žen potkal jsem vám náhodou,
řek jsem: jedem, bude bál, k čertu s jedem, žijme dál!
- R Žal se **C** odklá **Ami** dá, změna **Dmi** termí **G7** nu,
útěk **Ami** ze stínů, to jsem **Dmi** zvlád. **G7**
Žal se **C** odklá **Ami** dá pro můj **Dmi** nezá **G7** jem,
stojím **Ami** před rájem a jsem **Dmi** rád. **G7**
3. Předvčirem též jsem nejlíp nedopad
kvartýrem se mi prohnal vodopád.
Co si počít, vážení? Z římsy skočit okenní?
4. Jenže koukám vám na náš dvorek maličký,
zrovna tam kluci hráli kuličky,
tak k nim cvalet běžím blíž, nad svým žalem dělám kříž.

R

Okoř

Trampoviny

1. **D** Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
A vroubená je stroma **D** ma (stromama).
Když jdu po ní v létě, samotén na světě,
A sotva pletu noha **D** ma (nohama).
G Na konci té cesty **D** trnité **E** stojí krčma jako **A** hrad (jako hrad).
D Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, **A** začli sobě noto **D** vat.

R Na hradě Okoři **A** světla už nehoří,
D bílá paní **A** šla už dávno **D** spát.
Ta měla ve zvyku **A** podle svého budíku
D o půlnoci **A** chodit straši **D** vat. **D7**
G Od těch dob, co jsou tam **D** trampové,
E nesmí z hradu **A** pryč (z hradu pryč).
D A tak dole v podhradí **A** se šerifem dovádí,
D on jí sebral **A** od komnaty **D** klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden (vykraden).
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden (dopaden).
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostnici (v kostnici).
Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

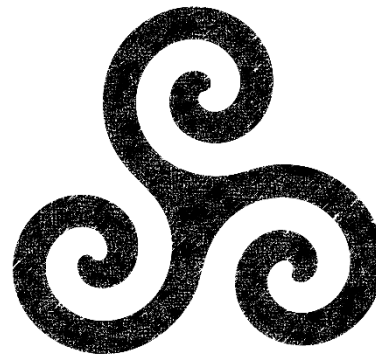

Kelti jdou

Kolektiv autorů z Vlčí jámy

1. **Ami**Dneska takhle v podvečer jsem **C**viděl **G**táhnout **Ami**Kelty,
nesli kůže medvědí a **C**taky **G**ňáký **Ami**celty,
měli s sebou amulet a **C**lesní **G**moudrost **Ami**druidů,
táhli jeden za druhým a **C**ved je **G**náčel **Ami**ník.

Kelti **G**jdou, Kelti jdou,
Kelti **Ami**jdou a je jich moc,
Kelti **G**jdou, Kelti jdou,
dneska **Ami**bude **G**keltská **Ami**noc.

Objedeme svět

Kolektiv autorů z Vlčí jámy

1. **C**Správný směr už známe, na nic nečekáme,
Fvyhrajeme sázku, **G**objedeme svět.
 2. Reformní klub doufá, že svět kolem kouká,
jak si poradíme a objedeme svět
R **F**Bá **C**je **G**čná, zá **F**bav **C**ná od **G**mě **F**na **C**če **G**ká **F**nás! **G**
 3. Dobrodružství známe, her se nelekáme,
za osmdesát dní objedeme svět.
 4. Busem vlakem lodí, to se všechno hodí,
ten kdo sebou hodí má to v kapse hned!
- R

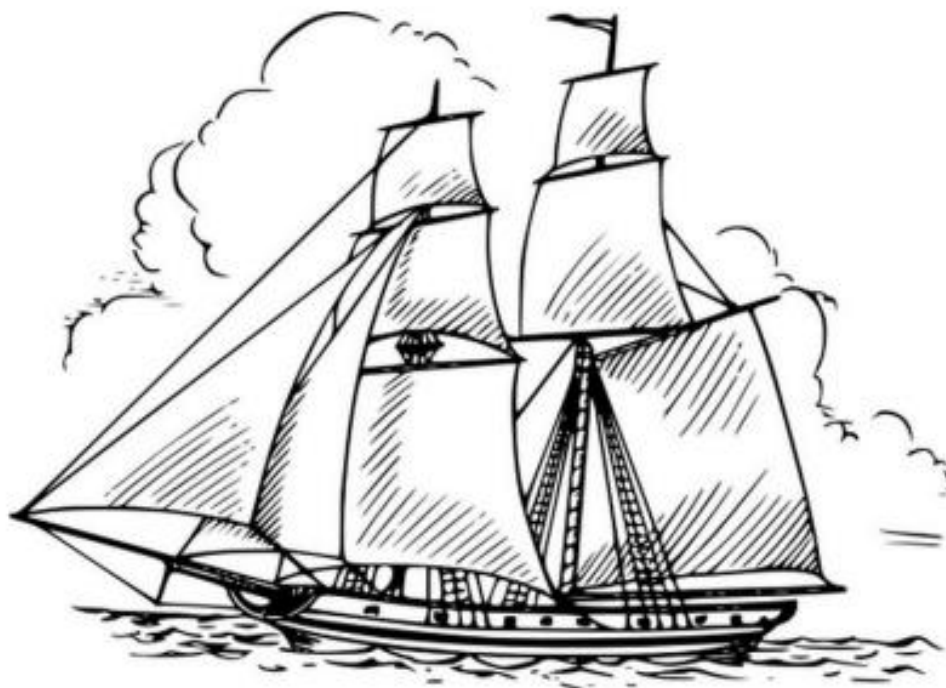
Kelti jdou: Původní píseň je od kapely Tři sestry. Pro hru Kelti, která se hrála v roce 2018, byl text lehce upraven. Tato sepsaná verze však nebyla odnikud opsána, nýbrž vytažená z paměti jedné z účastníků. Přesné znění táborové verze je tak možná navždy ztraceno.

Objedeme svět: Melodie je převzatá z písně „Zavolejte strážce“ z filmu „Ať žijí duchové!“. Text je však plně originální – sepsaný pro hru Cesta kolem světa hranou v roce 2019.

Dva roky prázdnin

Černoch Karel

1. **Ami** Vzhůru na **C** palubu, **G** dálky **Ami** volají.
Vítr už **C** příhodný **G** vane **Ami** nám.
Tajemné **C** příběhy **G** nás teď **Ami** čekají,
tvým domo **C** vem bude **G** oce **Ami** án.
- R **F** V lanové plachty **C** vítr nadouvá, **F** žene loď v širou **Ami** dál,
Dmi kolébá boky **Ami** plachetnice, **G** jak by si s ní jenom **E** hrál.
F Posádku ani **C** škuner neleká **F** bouře ni ura **Ami** gán,
Dmi přítomnost země **Ami** oznámí nám
G přiletem **Emi** kormo **Ami** rán.
2. Náš ostrov vzdálený, z vln se vynoří
z příboje snů našich, pustý kraj
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
- R Přid' kráží vlny i tvůj čas, srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí, s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz, zbaví tě smutku, bázně,
zítra až naše cesta skončí, staneš se jedním z nás.

*Píseň vznikla pro filmový seriál Deux ans de vacances – Dva roky prázdnin. Píseň složil Alain Lemeur a francouzský text napsal Claude Desail.
Pro českou televizi byla píseň přetextována Zdenkém Štěpánkem.
Píseň byla zcela logicky vybrána v roce 2020 pro stejnojmennou celotáborovou hru.*

Animália

Linda Keegi

1. **A**Máš-li **E**sílu **A**medvěda, **D**chytrou **G**radu **E**kde se dá,
Ajsi o **E**bratný **A**nezbeda a **D**odvá **E**žný jak **A**lev.
AVyni **E**káš-li **A**rychlostí a **D**skoky **G**jsou tvou **E**předností,
Aznámý **E**těž svou **A**přesností a **D**moudrý **E**jako **A**Fev.

- R **F#mi**Dokážeš-li v každé chvíli **Hmi**spravedlivý být,
Ezkrátka být všech zvířat ide **A**ál,
F#mivšechny dobré síly v sobě **Hmi**v jedno propojit,
Dpřijď a **F**bud' náš **G**ani **E**málský **A**král!

- * **A7**Zachovej rovnováhu **D**v každém kroku svém,
HAnimália – ta patří **E**všem! A proto řekni:

2. Jsi-li znalcem přírody, s koněm dáš si závody,
s vydrou skočíš do vody a hadí smyčky znáš,
vydržíš-li mlčeti, znáš-li ohně z paměti
a zraněnému zvířeti na pomoc přispěcháš.

- R Dokážeš-li v každé chvíli přítomností žít,
cíle své mít vždy o kousek dál,
všechny dobré síly v sobě v jedno propojit,
Dpřijď a **F**bud' náš **G**ani **E**málský **A**král, **A7**
Dpřijď a **F**bud' náš **G**ani **E**málský **A**král,
Dpřijď a **F**bud' náš ani **G**málský **A**král!

Píseň vznikla pro celotáborovou hru Animália v roce 2021. Zmíněná zvířata představovala všelike dovednosti a za jejich prokázání získávali táborníci otisky tlapek daných zvířat – tento systém se stal jedním z předchůdců naší Lesní Moudrosti.

V Animálii

Linda Keegi

1. **C**Tajemná je a **F**příjemná je ta **C**říše zvíře **G**cí,
Czáhadná je a **F**zábavná je ta **C**říše zvíře **G**cí.

R |: **C**Ú, **F**u u u ú, **C**Animáli **G**e. :|

2. Různé druhy, na srsti pruhy se naučíme znát,
louky, luhy i barvy duhy se naučíme znát.

R |: Ú, u u u ú, v Animálii. :|

3. Malé lvíče si o své hřívě nechá dneska zdát,
malé hříbě si o své hřívě nechá dneska zdát.

R |: Ú, u u u ú, v Animálii. :|

4. Lev i žába, i slon i kráva už šli dávno spát,
i malá zebra, co hezký příběh si nechá dneska zdát.

R |: Ú, u u u ú, v Animálii. :|

5. Slunce zašlo a klid svůj našlo a teď už taky spí,
tak zavři víčka a nebuď lvíčka, ať nejsi poslední!

R |: Ú, u u u ú, v Animálii. :|

6. **C**V krásné džungli, **F**v té Vlčí džungli, i **C**lev i **G**všichni už **C**spí.

„Lion Sleeps Tonight“ od The Tokens známá především z filmu Lví král propůjčila svou melodii pro animálskou ukolébavku, kterou jsme zpívali každý večer na táboře v roce 2021.

Zvíře

Linda Keegi

1. **C**Vprostřed lesů tmavá škvíra a z té díry na mě zírá
Ami zvíře, divný **F** zvíře, je to **G** tak!
 2. Nejprve se strachy chvěju pak se ale směju na to
zvíře, hezký zvíře. Je to drak?
- R **F** Tohle zvíře **G** neni ale **C** vobyčejnej **Ami** tvor,
F na zádech má **G** křídla a **C** kostkovanej **Ami** vzor.
A **F** když se koukeš **G** zblízka, můžeš **C** lepší pohled **Ami** získat
a pak **F** zjistíš jak to **G** zvíře vypa **C** dá.
- * **G** A jak že vypadá? Někdo řekni nám:
(oslovený si vymyslí např.) „Modrou barvu má!“
G Tohle zvíře modrou barvu **C** má.
C Takže je to zvíře, roztodivný **Ami** zvíře,
žije ve své **F** díře a **G** modrou barvu **C** má.
- * A co ještě má? Někdo řekni nám:
(oslovený si vymyslí např.) „Dlouhý drápy má!“
Tohle zvíře modrou barvu a dlouhý drápy má.
Takže je to zvíře, roztodivný zvíře,
žije ve své díře a dlouhý drápy má.

Opakujeme do zblbnutí, kolikrát chceme. :-)

Slok (vlastností zvířete) lze přidat, kolik budeme chtít a kolik si budeme schopni pamatovat. A pokud už nám paměť nestačí, můžeme začít od začátku s novým Zvířetem:

C Je tu ještě další škvíra a z té díry na mě zírá **Ami** zvíře, další **F** zvíře, je to **G** tak!"

Píseň vznikla k celotáborové hře Animália v roce 2021. Ano, hra Animália měla tři táborové písně.

Srdce své dát

Linda Keegi

1. Od **Ami** vědeckých záznamů jdeme vstříc neznámu, **C** tam je náš vzdálený cíl
zdobený **Dmi** zlatem. S tak vysokým **Ami** platem nám jen **F** těžko ubude **G** sil.
Každý **Ami** z nás najisto vryje se do historie **C** blyštivým objevem svým!
S dobrou **Dmi** vidinou, s myšlenkou **Ami** jedinou
za ztrac **F** ným obje **G** vem Tatcho **Ami** vým.

R Ač **C** nás cesta **F** zmáhá, **C** vítr nám **G** do vlasů **Ami** šeptá: „Jen dál.“ Vždyť **F** na cestě
zrádné, svůj **C** úkol znáš, nikdo **G** z nás nesmí to **E** vzdát!
Ať **C** ten, kdo dosud **F** váhá, **C** přidá se **G** k nám, vždyť ten **Ami** náš ideál je
Dmi vysněným pokladům, **F** slávě a dobrodruž **G** stvím **E** srdce své **Ami** dát. **D, Ami,**
D, Ami, D, E,

2. Po stopách deníku dál jsme vedeni ku skalám, kde tyčí se chrám.
Hlavně žádný strach, kráčíme po cestách, kudy kráčel Milo sám.
V deníku pastýře na starém papíře správný směr zjeví se nám,
s naší výpravou se teď cestou pravou vydáme vstříc dalším záhadám!

R Ač nás cesta zmáhá, vítr nám do vlasů říká: „Jen dál.“ ...

3. Hluboko pod vlnami zjeví se před námi tajemný kouzelný svět.
Celá Atlantida i princezna Kida tu jsou už tisíce let.
Zde v Atlantidě dřív žilo se v bídě, však dnes je radost pohledět
na to umění, také divu není, že se Tatchovi nechce zpět.

R Ač nás cesta zmáhá, vítr nám do vlasů volá: „Jen dál.“ ...

* **Ami** Plán se nám boří, náš dávný cíl hoří, Le **C** viathani útočí. **C7**

F Snad až se setkáme **E** s nimi, **Ami** snad aspoň ty jejich **F** stíny,
když **C** lidskost z nás spadla a **G** naděje zvadla, snad **E** aspoň ty nás přesvědčí.

Tak **Ami** hled' na tu zkázu, co nutí mne zrázu jen **C** žasnout
a tiše se ptát:

„Máš srdce **D** z kamene? Když tě to **Ami** dožene,
celou **F** epochu z **G** dějin vyma **Ami** zat!“

R Ač nás cesta zmáhá, vítr nám do vlasů křičí: „Jen dál.“
Vždyť víš, co je správné, svůj úkol znáš, nikdo z nás nesmí to vzdát!
Ať ten, kdo doposud váhal, přidá se k nám, vždyť ten náš ideál
je navzdory pokladům, slávě a pohledům zlým jim Srdce zpět dát.

Yggdrasil

Linda Keegi a Těchvoj

1. **Ami** Ódine ved', **Emi** na světy **Ami** dohlížej,
Freyi chraň mír, ty, **Emi** Tóre, chraň **Ami** nás.
Sif dej nám úrodu, Ull, ty luk **Emi** napínej,
Ami Freyjo dej potomstvo, **Emi** přemůžem **Ami** čas.

R **Ami** Ásgard, Helheim, Jötunheim, ok
Emi Midgard, Múspel, Niflheim, ok
Ami Álfheim, Vanaheim, Svartálfheim,
á **Emi** trénu Yggdra **Ami** sil.

2. Idunn, dej žit a stáří proměň v lež,
Hnoss ty dej zářit, Nano dej kvést.
Sjofno dbej o děti, Haimdalle Ásgard střež,
Loki dej řešení, ne další lest.

R

3. Přírody řád zná každý krásný Álf,
mrazivou sílu rod Jotunů má,
Dvergarů píle klenoty utváří,
učení od Vanů lidstvu směr dá.

R + Á **Emi** trénu Yggdra **Ami** sil,
á **Emi** trénu Yggdra **Ami** sil.
Ó, **Emi** bjargid Yggdra **Ami** sil!

Píseň vznikla pro táborovou hru Severská mytologie v roce 2023.

Refrén „Yggdrasilu“ vznikl v podstatě na počkání. Se slokami to bylo napínavější. První dvě sloky k refrénu od Keegi nakonec dodal Těchvoj a Keegi připojila ještě třetí.

Zvedni číši svou

Linda Keegi

1. **Ami** Každý zvedni číši svou, vždyť **Emi** máme, na co **Ami** pít,
za slávu svého rodu a čest se **Emi** klidně půjdem **Ami** bít!
Kdo zítra pad by, místo snad už **Emi** Valhala mu **Ami** hlídá,
Však dnes je ještě medu dost a **Emi** píseň musí **Ami** znít!

R **Ami** Hou, vzhůru jen, za **Emi** Yggdra **Ami** sil!
Ódina přízeň teď **Emi** náš strom **Ami** chrání.
Tóre a Tý, ať **Emi** máme dost **Ami** sil!
Žít, to je naše **Emi** přá **Ami** ní!

2. Na cestě své chcem sílu mít, jak Tór se hrdě klát,
A jako Ódin moudrost kouzla run musíme znát.
Co více jest, zda čest či lest, to nejlíp Loki ví, však
nejmoudřejší radu pouze Mími může dát.

R

3. Náš posvátný Yggdrasil drak Nídhogg užívá,
A s ním i devět světů chřadne, téměř umírá.
Teď začne boj, tak vezmi zbroj a věř, že zvítězíme,
Ač víme, že se k Ragnaröku náš svět ubírá.

R

4. = 1

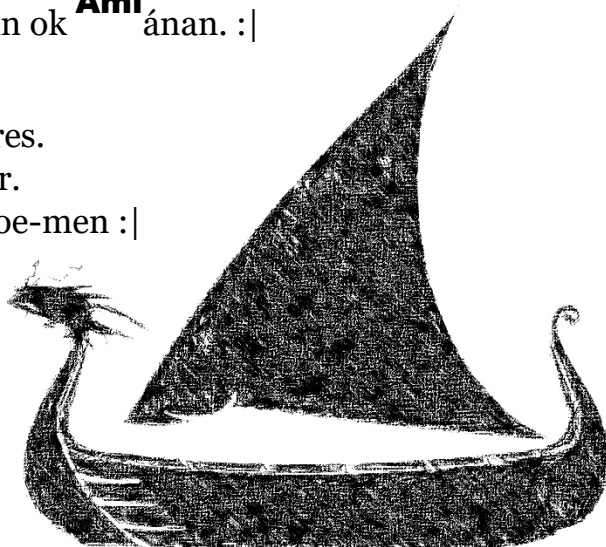

Píseň je v podstatě vedlejším produktem „Yggdrasilu“. Když Keegi vymýšlela sloku pro „Yggdrasil“, „omylem“ vymyslela jinou melodii sloky, jiný text a nakonec celou jinou píseň. Píseň vznikla pro táborovou hru Severská mytologie v roce 2023. Refrén „Yggdrasilu“ vznikl v podstatě na počkání. Se slokami to bylo napínavější. První dvě sloky k refrénu od Keegi nakonec dodal Těchvoj a Keegi připojila ještě třetí.

Pat mælti mín móðir – Tak pravila matka

Egill Skallagrímsson, Colm McGuinness a Těchvoj

1. **A**mi That **G** méltý mín **A**mi moudyr, **G** at mér skyldy **A**mi keupa,
flej ok fagrar **F** órar, **A**mi fara **G** ó brot með **A**mi víkyngum.
Standa **G** up í **A**mi stáfný, **G** stýra dýrum **A**mi knery,
halda **G** svó tyl **F** háfnar, |: **A**mi hogva **G** man ok **A**mi ánan. :|
 2. My mother told me someday I will buy
Galleys with good oars, sail to distant shores.
Stand up on the prow, noble barque I steer.
Steady course to the haven, |: hew many foe-men :|
 3. Tak pravila matka: Jednoho dne koupíš
loď a silná vesla odpluješ pryč s vikingy.
Stát budeš na přídi, vznešenou loď řídit,
přímo k přístavišti, |: tam se s muži bítí. :|
 4. = 1
 5. = 2
 6. = 3
-

$$\begin{array}{c} d \\ a \\ e \end{array} \left| \begin{array}{cccc} 2 & 0 & & \\ & 3 & 2 & 3 \\ & & 0 & \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 2 & 2 & 0 & 3 & 2 \\ & 2 & & & \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccc} 2 & 2 & 0 \\ & 2 & 3 \\ & & 0 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccccc} 0 & 0 & 0 & & 0 & 0 & 0 \\ & & & 3 & 3 & & \end{array} \right.$$
$$\begin{array}{c} d \\ a \\ e \end{array} \left| \begin{array}{ccc} 2 & 2 & 0 \\ & 2 & 3 & 0 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 0 & 0 & 0 & 3 & 2 & 2 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccc} 2 & 2 & 0 \\ & 2 & 3 & 0 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 0 & 0 & & 0 & 0 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 0 & 0 & & 3 & 3 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 0 & 0 & & 3 & 3 \end{array} \right| \left| \begin{array}{ccccc} 0 & 0 & & 0 & 0 \end{array} \right|$$

*Þat mælti mín móðir, at mér skyldi kaupa
fley ok fagarar árar, fara á brott með víkingum,
standa upp í stafni, stýra dýrum knerri,
halda svá til hafnar hoggva mann ok annan,
hoggva mann ok annan.*

Píseň byla silně popularizovaná seriálem Vikingové pod názvem „My mother told me“, původní text je ale psán starogermánským jazykem jako sloka větší ságy. I dnešní transkripce používá písmena, která by pro nás byla špatně čitelná, ale pro úplnost ji uvádíme na konci písně.

Ságu, a tedy i text písně napsal Egill Skallagrímsson v 10. století. Sága pojednává o Egilově životě a konkrétně tato pasáž popisuje, co Egilovi řekla matka, když jako sedmiletý ve rvačce zabil staršího chlapce, který ho před tím podvedl.

Jelikož báseň zpravidla nemá písňovou melodii, autoři na internetu si museli vymyslet vlastní. Já zvolil verzi od Colma McGuinnesse, protože se jevila jako nejzpečnější a nejlépe funguje s původním i českým textem.

1. **Ami** Málokdo tuší, **Dmi** co se tehdy **Ami** stalo,
ale každej má sečtený, **Dmi** co nás to **Ami** stálo.
Dmi Vyber si rychle, jestli **Ami** bandita či skaut,
F drahý je žít, tohle je **E** přece... postapo.

♪ **Ami, Dmi, Ami, E, Ami, Dmi, E, Ami**

2. Jak se tak touláš svižnou chůzí, po světě změněném
jadernou fúzí,
Pustina ti přeskládá atomy i kvarky a mutant si udělá z tebe... paštiku. ♪
- R **Ami** Dokud máš tep, **Dmi** v žilách **Ami** krev,
Dmi v plicích **Ami** dech, teplotu **Dmi** nad tři **Ami** cet
a dokud tvé konání **F** morálku **E** zná, můžeš **Ami** s námi žít v krytu **E** dvě stě **Ami** dva.
Ami Dokud máš tep, **Dmi** v žilách **Ami** krev,
Dmi v plicích **Ami** dech, teplotu **Dmi** nad tři **Ami** cet
a dokud má osud, o **F** co s tebou by **E** hrál, musíš **Ami** jít, (jít), **E** jít **Ami** dál.
3. A když nám dojde, že k jídlu nic není, jenom alfa, beta, gama záření,
radši než vyčítat předešlé chyby, půjdeme sbírat nukleární... zásoby. ♪
4. Vše, co potřebujem, postavíme. Všechno co jsme ztratili, nahradíme.
Všechno, co neznáme se, můžem naučit a co chybí si od souseda můžem...
šlohnout. ♪

R

5. Marie Currie, Fermi, Oppenheimer, všichni nám poslušně, rozkmitaj geiger
a i když nám dotiká náš poločas rozpadu, do jaderného se nám nechce... smetí. ♪
6. A jestli nás nájezdníci nestřelí, možná si nás podá Batrstvo oceli
a když nás najdou děti Atomu, pustit je nesmíme nikdy... do krytu. ♪
- * Dokud máš tep, v žilách krev, v plicích dech, teplotu nad třicet
a dokud tvé konání morálku zná, můžeš s námi žít v krytu dvě stě dva.
Dokud máš tep, v žilách krev, v plicích dech, teplotu nad třicet
a pokud jsi vážně es pé **F** e cé í **E** ál, možná **Ami** zvládneš žít, **E** žít, **Ami** dál.

Zpěvník číslo: _____

Vyskytla se chyba?

Nebo je zpěvník poškozený?

Napiš nám ji sem nebo do formuláře v QR kódu.

A my ji v další verzi opravíme.

[illegible]

Zápis písní: Verča, Vojta a Zuzka Štichovi

Ilustrace Verča, Vojta a Zuzka Štichovi a Honza Dick Spálený

Tisk a vazba: Tiskárna u Štichů a legenda jménem Karel

Verze 2

Vyrobeno 2024

Aktualizováno:

2024:

OBSAH – aktualizace, opravena pořadí písní začínajících na d a d', přidání alternativních názvů pro „Safari“ a „Cikánská“, přidání Modrovidí a Krytu 202; *AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ* – transpozice do Ami; *BURÁKY* – transpozice do D; *KLUZIŠTĚ* – oprava textu; *NA KAMENI KÁMEN* – kompletní revize akordů; *NEKONFLIKTNÍ TYP* – přidání akordů do závěru písně; *NEŠAHEJ NA MĚ* – upřesnění mezhry; *OPICE* – oprava akordů; *POHÁR A KALICH* – transpozice do Ami; *SEDMNÁCT DNŮ* – transpozice do Ami, oprava textu, akordů i interpreta; *SEVERNÍ VÍTR* – upřesnění zajímavosti; *ĎAT MÆLTI MÍN MÓDIR* – oprava akordů; *TŘI TETY* – oprava akordů;